

नं. ६६० ए. ए. ग्रं. सं. ठाणे

विषय
काल्य
संग्रहालय क्रमांक
—

लेखक गोवर्धनदास
उदारीदास

सन
१९७६

पुस्तकाचे नांव रामायण भाग ३

स्तोत्रकलाप

भाग १ ला.

हा ग्रंथ

मादिया त्वातीय विद्यासुद्धि इच्छित्वा

गोवर्धनदास लक्ष्मीदास

याणीं

लोककल्याणार्थ

पुणे पेंठ शानवार सोहणापुरा येथे

रावजी श्रीधर गोंधळेकर यांचे

॥ जेव्हा आपरवान्यांत आपून प्रसिद्ध वेळ असे.

आवृत्ति ३ री.

मिनिमार्गशीर्षवद्य ७ शके १७९७ युवना०

किं भन १९०० आपो.

(सन १८६७ चा आक्ट २५ प्रमाणे हक्क नोंदला आहे.)

भूमिकापत्र.

मी सर्व विद्वज्जनांस विनयपूर्वक कळवितों कीं, सर्वास ए
क एक निरनिराळें स्तोत्र मिळविण्याविषयीं फार श्रम पडतात
तथापि इतकीं स्तोत्रें प्रसिद्ध नसल्यामुळें लोकांस फार मेहेन-
त पडत असे. या कारणास्तव मी जागोजागींचीं स्तोत्रें मिळवू-
न एकत्र करून स्तोत्रकलाप थानावाचें पुस्तक करून त्या-
चें तीन भाग केले आहेत त्यापैकीं हा प्रथम भाग विद्वानर-
तनजी कुषाजी बधीर यां कडून यथामति शक्य करवून आ-
ण ला आहे तथापि नजर चुकीनें अशक्यें राहिलीं अस-
तील त्यां विषयीं विद्वज्जनानीं क्षमा करावी. राहिलेल्या-
दोन भागांत पुरातन व अप्रसिद्ध चमत्कारिक यमक बद्ध
असें शुंथ लांपणार आहेत तर यास विद्वज्जनानीं मान दि-
ला पाहिजे.

मी० ल०.

अनुक्रमणिका.

	पृष्ठ.
दत्तात्रेयस्तोत्रः	१
नारायणवर्मः	३
विष्णुपंजरस्तोत्रः	११
नारायणस्तोत्रः	१५
शालिग्रामस्तोत्रः	१२
बुलसीकवचः	२४
बुलसीस्तोत्रः	२७
रामरक्षास्तोत्रः	३०
रामस्तवराजः	३५
बह्यकृत रामस्तुतिः	५२
रामगीता	५४
संक्षिप्त रामायणभूतः	६७
पांडवगीता	८१

सुप्तश्लोकीगीता.	"	"	"	"	९७
चतुःश्लोकीभागवत.	"	"	"	"	९८
शिवकवच.	"	"	"	"	१००
शिवमानसपूजा.	"	"	"	"	११२
शिवापराधक्षमापनस्तोत्र.	"	"	"	"	११४
शिवपंचाक्षरीस्तोत्र.	"	"	"	"	११९
शिवंस्तुति.	"	"	"	"	१२०
रावणघृतशिवतांडवस्तोत्र.	"	"	"	"	१२४
उपमन्युघृतस्तोत्र.	"	"	"	"	१२८
महिम्नस्तोत्र.	"	"	"	"	१३२
ज्योतिर्लिंगस्तोत्र.	"	"	"	"	१४२
द्वादशज्योतिर्लिंगानि.	"	"	"	}	१४५
दासिद्धदहनस्तोत्र.	"	"	"		
ज्वरस्तोत्र.	"	"	"	"	१४८
कालभैरवाष्टक.	"	"	"	"	१४९

ययज्ञरूपधराय च ॥ यज्ञप्रियाय सिद्धाय द-
 त्तात्रेय ॥ ५ ॥ आदौ ब्रह्मामध्ये विष्णुरन्ते देवः स
 दाशिवः ॥ सूर्तित्रयस्वरूपाय दत्तात्रेय ॥ ६ ॥ भौ-
 गाल्याय भोगाय योग्ययोग्याय धारिणे ॥ जि-
 तेन्द्रियजितज्ञाय दत्तात्रेय ॥ ७ ॥ दिगंबराय
 दिव्याय दिव्यरूपधराय च ॥ सदोदितपरब्र-
 ह्मदत्तात्रेय न ॥ ८ ॥ जंबुद्वीपे महाक्षेत्रे मर्त्यापु-
 रनिवासिने ॥ जयमानसतां देवदत्तात्रेय न ॥
 ९ ॥ भिक्षादनं गृहे ग्रामे पात्रं हेममयं करे ॥ ना-
 नास्वादमयी भिक्षा दत्तात्रेय न ॥ १० ॥ ब्रह्म-
 ज्ञानमयी सुद्रावरुन्माकाशाभूतले ॥ प्रज्ञान-
 यनबोधाय दत्तात्रेय ॥ ११ ॥ अवधूतसदा-
 नंदपरब्रह्मस्वरूपिणे ॥ विदेहदेहरूपाय द-
 त्तात्रेय ॥ १२ ॥ सत्यरूपसदाचारसत्यधर्म-
 परायण ॥ सत्याश्रयपरोक्षाय दत्तात्रेय न ॥

१३ ॥ शूलहस्तागदापाणिनवमालासुकंधर
 यज्ञसूत्रधरब्रह्मदत्तात्रेयः ॥ १४ ॥ क्षराक्षर
 स्वरूपायपरात्परतराय च ॥ दत्तमुक्तिपरस्तो
 त्रदत्तात्रेयनमो ॥ १५ ॥ दत्तविद्यायलक्ष्मी-
 शदत्तस्वात्मस्वरूपिणे ॥ गुणानिर्गुणरूपाय
 दत्तात्रेयनः ॥ १६ ॥ शत्रुनाशकरंस्तोत्रंज्ञान
 विज्ञानदायकं ॥ सर्वपापंशमंयातिदत्तात्रेय
 नः ॥ १७ ॥ इदंस्तोत्रंमहद्व्यंदत्तप्रत्यक्षका-
 रकं ॥ दत्तात्रेयप्रसादाच्चनारदेनप्रकीर्तितं ॥
 १८ ॥ इतिश्रीनारदपुराणेनारदविरचितंद
 तात्रेयस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ ६५ ॥ ॥

इतिदत्तात्रेयस्तोत्रं समाप्तं

अथनारायणवर्मधारिभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगु

रुभ्योनमः ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यथागुप्तः स
 हस्त्राक्षः सवाहान् रिपुसैनिकान् ॥ क्रिडन्नि
 वविनिर्जित्यत्रिलोक्याबुभुजे श्रियम् ॥ १ ॥
 भगवंस्तन्ममाख्याहि वर्मनारायणात्मकं ॥
 यथाऽतनायितः शत्रून् येन गुप्तोऽजयन्मृधे
 ॥ २ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ वृत्तः पुरोहित
 स्त्वाष्ट्रो महेंद्रायानुपृच्छते ॥ नारायणारख्यं
 वर्माहितदिहेकमनाः शृणु ॥ ३ ॥ ॥ विश्वरूप
 उवाच ॥ ॥ धौनांश्चिप्रापिरुचम्यसपवित्र उ
 दङ्मुखः ॥ वृत्तस्त्वांशिकरन्ध्रासोमन्त्राभ्यां वा
 म्यतः शुक ॥ ४ ॥ नारायणमयं वर्मसन्मर्त्य
 द्रय आगते ॥ पादयोर्जात्रुभोरुर्वोरुदरे लक्ष्यो
 रसि ॥ ५ ॥ सुखेशिरस्थानुपूर्व्यादींकारादीनि
 विन्यसेत् ॥ नमोनारायणायैति विपर्ययमथा
 पिवा ॥ ६ ॥ करन्यासंततः कुर्यात् द्वादशाक्षर

विद्याया ॥ प्रणवादिप्रकारान्तमं गुल्यं सुष्टुपर्वसु
 ॥७॥ न्यसेद्दृश्यमोकारं विकारमनुसूधानि ॥
 षकारं तु त्रुवामध्येणकारं शिखयादिशेत् ॥
 ८ ॥ वेकारं नेत्रयोर्द्युज्यान्मकारं सर्वसंधिषु ॥
 मकारमस्त्रमुद्दिश्यमंत्रमूर्तिर्भवेद्दुयः ॥ ९ ॥
 सविसर्गं फडंतंतत्सर्वदिक्षु विनिर्दिशेत् ॥ ओं
 विद्यावेनमश्ति ॥ आत्मानं परमं ध्यायेत्स्वयं
 षट्शक्तिभिर्युतम् ॥ विद्यानेजस्तपोमूर्तिमि
 मंमंत्रमुदाहरेत् ॥ १० ॥ हरिर्विदध्यान्मसर्व
 रक्षां न्यस्तांश्चिपद्यः पद्मगंद्रपृष्ठे ॥ दरारिचर्मा
 सिगदेषु चापपाशान्दधानो ऽष्टगुणो ऽष्टबा
 हुः ॥ ११ ॥ जलेषु मां रक्षतु मत्स्यमूर्तिर्यादोगणे
 भ्योवरुणास्यपाशात् ॥ स्थलेषु मां बटुवामनो
 ऽब्वात्त्रिविक्रमः खेवतु विश्वरूपः ॥ १२ ॥ दुर्गेष्विद
 त्याजिपुरवादिषु प्रभुः पाद्यान्सिंहो ऽसुरघूथ

पारिः ॥ विसुंचतोयस्य महाइहासंदिशोविनेदु
 न्यपतंश्चगर्भाः ॥ १३ ॥ रसस्वसौमाऽध्वनिय
 ज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोन्नीतधरोवरांहः ॥ रामोऽ
 द्विकूटे ष्वश्रुविप्रवासोसलक्ष्मणोऽन्याद्भरता
 ग्रजोऽस्मान् ॥ १४ ॥ मासुग्रधर्माद्विबलात्प्रमा
 दान्वासयथाः पातुनरश्चहासान् ॥ दत्तस्त्वयो
 गादथयोगनाथः पायादुपोशः कपिलः कर्म
 बंधान् ॥ १५ ॥ सनत्कुमारोऽवतुकामदेवाद्भ्य
 शीर्षमांपथिदेवहेलनात् ॥ देवर्षिवर्यः पुरुषा
 र्चनांतरात्कूर्मोहरिर्मानिरयादशेषात् ॥ १६ ॥
 धन्वंतरिर्भगवान्पाल्यपथ्यात्तद्द्वंद्व्यादृषभो
 निजितात्मा ॥ यज्ञश्चल्लोकादवताज्जनांत्वांद्
 लोगणात्क्रोधवशादहीन्द्रः ॥ १७ ॥ ह्येपायनो
 भगवानप्रबोधाद्बुद्धस्तपारवंडुगणात्प्रमा
 दात् ॥ कल्किः कलेः कालमलात्प्रपातुधर्माव-

नायोरुक्ततावतारः ॥ १८ ॥ मां केशवोगद्याया
 तरव्याद्रोविंद आसंगवमात्तवेणुः ॥ नारायणः
 प्राणहउदात्तशक्तिर्मध्यंदिने विष्णुररींद्रपाणिः
 ॥ १९ ॥ देवोपरापहेमद्युहोयधन्वासायंत्रिधासाः
 वतुमाधवोमाम् ॥ दोषेहृषीकेशउत्तार्थरात्रे
 निशीथएकौऽवतुपद्मनाभः ॥ २० ॥ श्रीवत्सथा
 माऽपररात्रईशः प्रल्यूषईशोऽसिधरोजनार्दनः
 ॥ दामोदरोऽव्यादनुसंध्यंप्रभाते विश्वेश्वरोभ
 गवान्कालमूर्तिः ॥ २१ ॥ चक्रंयुगांतानलृत्ति-
 ग्मनेभिः भ्रमत्संमंताद्भगवत्प्रयुक्तम् ॥ दंदग्धि
 दंदग्ध्यरिसैन्यमाशकक्षंयथावातसरयोहुता
 शः ॥ २२ ॥ गदेशनिस्पर्शनविष्कुलिंगेनिषिंहि-
 निषिंह्यजितप्रियाऽसि ॥ कूष्मांडवेनाद्यवृक्षर
 क्षोभूतग्रहांश्चूर्णयचूर्णयारीन् ॥ २३ ॥ खंयातुया
 नप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रहयोरहृष्टीन् ॥

दरेन्द्रविद्मवच्यवृष्णापूरितोभीमस्वनोऽरेहृदया
 निकंपयन् ॥ २४ ॥ त्वंनिगमधाससिवरारिसेन्य
 मीशाप्रयुक्तोममच्छिंधिच्छिंधि ॥ चक्षूंषिचर्म-
 श्लतचंद्रछादयहिषामद्योनांहरपापचक्षुषाम्
 ॥ २५ ॥ यन्मोभयंग्रहेभ्योभूलेतुभ्योनृभ्यएक-
 च ॥ अरीसृयेभ्योदंष्टिभ्यरत्तथा अंहीभ्यएक-
 च ॥ २६ ॥ सर्वाण्येतानिभगवन्नामरूपास्त्र-
 कीर्तनात् ॥ प्रयांतुसंक्षयंसद्योयेनःश्रेयःप्र-
 तीपकाः ॥ २७ ॥ गरुडोभगवांस्तोत्रस्तोभश्छं-
 दोमयःप्रभुः ॥ रक्षत्वशेषकृच्छ्रंभ्योविष्वक्
 सेनःस्वनामभिः ॥ २८ ॥ सर्वाफन्धोहरेर्नाम-
 रूपयानाद्युधानिनः ॥ बुद्धींद्रियमनःप्राणा-
 न्पांतुपार्षद्भूषणाः ॥ २९ ॥ यथाहिभगवा-
 नेववस्तुतःसदसच्चयत् ॥ सत्येनानेननःसर्व-
 यांतुनाशसुपद्रवाः ॥ ३० ॥ यथैकात्म्यानुभावानां

विकल्परहितः स्वयम् ॥ भूषणाद्युधलिंगारव्या
 धत्तेशक्तीः स्वमाद्यया ॥ ३१ ॥ तेनैव सत्यमानेन
 सर्वज्ञो भगवान् हरिः ॥ पातु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा
 सर्वत्र सर्वगः ॥ ३२ ॥ विदिक्षु दिक्षुर्ध्वमधः समं
 तादन्तर्बहि भगवान्भारसिंहः ॥ प्रहापयँल्लो
 कभयंस्वनेन स्वतेजसाग्रस्तसमस्ततेजाः ॥
 ३३ ॥ मधवन्निदमारव्यातं वर्मनारायणात्मकं ॥
 विजेष्यस्यं जसायेन दंशितोऽसुरयूथपान् ॥
 ३४ ॥ एतद्द्वारयमाणस्तयं यं पश्यति चक्षुषां ॥
 यदा वासं स्पृशेत्सद्यः साध्वसात्स विमुच्यते ॥
 ३५ ॥ न कुलश्चिद्रयंतस्य विद्यां धारयतो भवेत् ॥
 राजदस्युग्रहादिभ्यो व्याघ्रादिभ्यश्च कर्हि चित् ॥
 ३६ ॥ इमां विद्यां पुरा कश्चित्कौशिको धारयन्
 द्विजः ॥ योगधारया चास्वांगं जहौ समरुधन्व-
 नि ॥ ३७ ॥ तस्योपरि विमानेन गंधर्वपतिरेक

दा ॥ ययौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वृत्तो यत्र द्विजक्ष
 यः ॥ ३८ ॥ गगनात्प्रपतत्सद्यः स विमानो त्वं
 वाक्शिराः ॥ सवालस्विल्यवचनाद् स्थीन्या
 दायविस्मितः ॥ ३९ ॥ प्रास्य प्राची सरस्वत्यां
 स्नात्वा धाम स्वमन्वगात् ॥ ॥ श्रीशक उवाच
 ॥ ॥ यद्ददंशु पुयात्काले यो धारयति चाहनः
 ॥ तं नमस्यंति भूतानि मुच्यते सर्वतो भयात् ॥
 ४० ॥ एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्र
 तुः ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्य मृधे
 ऽकरान् ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापु
 राणे ऽष्टादशसाहस्रं वेद्यासि कथां षष्ठस्कं
 धे नारायणवर्मकथनं नाम अष्टमो ऽध्यायः
 ॥ ८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥
 इति नारायणवर्मसमाप्तम् ॥

अथविष्णुपंजरस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ अस्यश्रीविष्णुपंजर
 स्तोत्रमंत्रस्य ॥ नारदऋषिः ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥
 श्रीविष्णुः परमात्मादेवता ॥ अहंबीजं ॥ सोहं
 शक्तिः ॥ ॐ हींकीलकं ॥ ममसर्वदेहरक्षणा-
 र्थेजपेनियोगः ॥ नारदऋषयेनमः शिरसि
 ॥ अनुष्टुप्छंदसेनमः मुखे ॥ श्रीविष्णुपरमा-
 त्मदेवतार्थेनमः हृदये ॥ अहंबीजंगुह्ये ॥ सोहं
 शक्तिः पादयोः ॥ ॐ हींकीलकंपादाय ॥ ॐ हां
 हीं हूं हैं हीं हूं शक्तिमंत्रः ॥ ॐ हां अंगुष्ठाभ्यां
 नमः ॥ ॐ हीं तर्जनीभ्यां नमः ॥ ॐ हूं मध्यमा
 भ्यां नमः ॥ ॐ हैं अनामिकाभ्यां नमः ॥ ॐ
 हीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ॐ हूं करतलकर
 पृष्ठाभ्यां नमः ॥ इतिकरन्यासः ॥ ॐ हां हृद
 याय नमः ॥ ॐ हीं शिरसे स्वाहा ॥ ॐ हूं

शिखायैवषट् ॥ ॐ हँ क व चा य हुं ॥ ॐ हँ नै
 त्रत्रयायवौषट् ॥ ॐ हः अ रु आ य फ ट् ॥ इ-
 ति अंगन्यासः ॥ अहं बीजं प्राणायामं मंत्रत्र
 योपाकुर्यात् ॥ अथ ध्यानं ॥ परं परस्मात्प्रह
 तेरनादिमेकं निविष्टं बहुधागुहायां ॥ सर्वाल
 यं सर्वचराचरस्थं नमामि विष्णुं जगदेकनाथं
 ॥ १ ॥ ॐ विष्णुपंजरकं दिव्यं सर्वदुष्टनिवार-
 णं ॥ उग्रतेजोमहावीर्यं सर्वशत्रुनिहंतनं ॥ २
 ॥ त्रिपुरदह्यमानस्यहरस्य ब्रह्मणोदितं ॥ त
 दहंसंपवक्ष्यामि आत्मरक्षाकरनृणां ॥ ३ ॥
 पादोरक्षतुगोविंदो जंघे चैव त्रिविक्रमः ॥ उरू
 मेकेशवः पातुकंठि चैव जनार्दनः ॥ ४ ॥ नाभिं
 चैवाच्युतः पातुगुह्यं चैव तु वामनः ॥ उदरं प-
 द्यनाभश्च पृष्ठं चैव तु माधवः ॥ ५ ॥ वामपा-
 र्श्वे स्थितो विष्णुर्दक्षिणे मधुसूदनः ॥ बाह्वो

वैवासादेवश्च हृदिदामोदरस्तथा ॥ ६ ॥ कंठं
 सतुवाराहः कृष्णाश्च मुखमंडले ॥ माधवः क
 र्णमूले तु तृषीकेशश्च नासिके ॥ ७ ॥ नेत्रे नारा
 यणोरक्षे ह्रुत्तादे गरुड अक्षः ॥ कपोलौ केश-
 वोरक्षे ह्येकंठः सर्वतोदिशो ॥ श्रीवत्सांकश्च
 सर्वेषामंगानां भवरक्षकः ॥ पूर्वस्यां पुंडरीका
 क्ष आग्नेय्यां श्रीधरस्तथा ॥ १४ ॥ दक्षिणे नर-
 सिंहश्च नैर्ऋत्यां माधवो वतु ॥ पुरुषोत्तमो मेवा
 रूप्यां वायव्यां च जनार्दनः ॥ १० ॥ गदाधरस्तु
 कावेर्यां मोशान्यां पातुकेशवः ॥ आकाशे च
 गदापातुपाताले च सुदर्शनं ॥ ११ ॥ सन्नद्धः स
 र्वगात्रेषु प्रविष्टो विष्णुपंजरः ॥ विष्णुपंजर-
 विष्टो हं विचरामि महीतले ॥ १२ ॥ राजद्वारे प
 र्येद्योरे संग्रामेशत्रुसंकटे ॥ नदीषु चरणैर्वैव
 चोरव्याघ्रभयेषु च ॥ १३ ॥ ह्यपिशिष्टेन भूते-

षुभयंतस्यनजायते ॥ रक्षरक्षमहादेवरक्ष
 रक्षजनेश्वर ॥ १४ ॥ रक्षंतुदेवताः सर्वे ब्रह्मवि
 ष्णुमहेश्वराः ॥ जलेरक्षतुवाराहः स्थलेरक्ष
 तुमाधवः ॥ १५ ॥ अटव्यांनारसिंहश्चसर्वतः
 पातुकेशवः ॥ दिवारक्षतुमांसूर्ध्वोरात्रोरक्षतु
 चंद्रमाः ॥ १६ ॥ पंथानंदुर्गमंरक्षेत्सर्वमेवज-
 नार्दनः ॥ रोगविघ्नहर्तश्चैवब्रह्महागुरुतल्प-
 गः ॥ १७ ॥ रुघ्रीघ्नस्तुबालघातीचक्ररापीवृष
 लीपतिः ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योयःपठेन्नान्न-
 संशयः ॥ १८ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंधनार्थील
 भतेधनं ॥ विद्यार्थीलभतेविद्यांमोक्षार्थील
 भतेगतिं ॥ १९ ॥ आपदोहरतेनित्यंविष्णु
 स्तोत्रार्थसंपदा ॥ यस्त्विदंपठतेस्तोत्रंविष्णु
 पंजरमुत्तमं ॥ २० ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णु
 लोकंसगच्छति ॥ गोसहस्रफलंतस्यवाज-

पेयशतानिच ॥ २१ ॥ अश्वमेधसहस्रेणफ
 लंप्राप्नोतिमानवः ॥ सर्वकामंलभेदस्यपठ
 नान्नात्रसंशयः ॥ २२ ॥ जलेविष्णुः स्थले-
 विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके ॥ ज्वालामालाकु-
 लेविष्णुः सर्वाविष्णुमयंजगत् ॥ २३ ॥ ॥ इ-
 ति श्रीब्रह्मांडपुराणे इंद्रनारदसंवादेश्रीविष्णु
 पंजरस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ २४ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥

इति विष्णुपंजरस्तोत्रं समाप्तं.

अथ नारायणस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ नारायणनारायणजय
 गोविंदहरै ॥ नारायणनारायणजयगोपा-
 लहरै ॥ धृ० ॥ करुणापारावारावरुणाल्यर्ग
 भीरा ॥ नारायण० ॥ १ ॥ घननीरदसंकाशा
 कृतकलिकल्पनाशा ॥ नारायणना० ॥ २ ॥

॥ यं मुनातीरविहाराधृतकोस्तभमषिहारा ॥
 नारायण ॥ ३ ॥ पीतांबरपरिधानासुरकल्या-
 णनिधाना ॥ नारायण ॥ ४ ॥ मंजुलगुंजा-
 भूषामायामानुषवेषा ॥ नारायण ॥ ५ ॥
 राधाऽधरमधुरसिकारजनीकरकुलतिल-
 का ॥ नारायणनारायण ॥ ६ ॥ सुरलीगान-
 विनोदावेदस्ततिभूपादा ॥ नारायणनारायण-
 ण ॥ ७ ॥ बर्हिनि बर्हीपीडानटनाटकफणि-
 क्रीडा ॥ नारायणनारायणजय ॥ ८ ॥ वारि-
 जभूषाभरणाराजिकरुक्मिणिरमणा ॥ नारा-
 यणनारायणज ॥ ९ ॥ जलरुहदलनिभनेत्रौ-
 जगदारंभकसूत्रा ॥ नारायणनारायणज ॥
 १० ॥ पातकरजनीसंहर करुणालयमांसु-
 दूर ॥ नारायणनारायण ॥ ११ ॥ अद्यबक-
 क्षयकंसारेकेशवभूषासुरारै ॥ नारायणना

रायणजय० ॥ १२ ॥ हाटकनिभपीतांबर अभयं
कुरुमेमावर ॥ नारायण नारायण ० ॥ १३ ॥ दश
रथराजकुमारादानवमदसंहारा ॥ नारायणना
रायणजय० ॥ १४ ॥ गोवर्धनगिरिरमणागो-
पीमानसहरणा ॥ नारायणनारायण० ॥ १५
शरयूतीरविहारासज्जनऋषिमांदारा ॥ नारा
यणनारायणजय० ॥ १६ ॥ विश्वामित्रमख
त्राविविधपरासूचरित्रा ॥ नारायणनाराय-
णजय० ॥ १७ ॥ ध्वजवज्रांकुशापादाधरणी-
सूतसहस्रीदा ॥ नारायणनारायणजय० ॥
१८ ॥ जनकसूताप्रतिपालाजयजयसंसृ-
तिडीला ॥ नारायणनारायणजयगो० ॥ १९
॥ दशरथवाग्धृतिभारादंडकवनसंचारा ॥ ना
रायणनारायणजय० ॥ २० ॥ मुष्टिकचापुर
संहारासुनिमानसवीहारा ॥ नारायणनारा

यथाजयगो ॥ २१ ॥ वालीनिग्रहशौर्यावरसू
 ग्रीवहितार्या ॥ नारायणनारायणज ॥ २२
 ॥ मांसुरलीकरधीवरपालयपालयश्रीधर ॥
 नारायणनारायणजयगोपा ॥ २३ ॥ जल
 निधिबंधनधीरारावणकंठविदार ॥ नाराय
 णनारायणजयगो ॥ २४ ॥ तार्ढामददलना
 द्यानदशुणविविधधनादद्या ॥ नारायणना
 रायणजयगो ॥ २५ ॥ गौतमपत्नीपूजनकरु
 णाधनअचलोकन ॥ नारायणनारायणजय
 गोविंद ॥ २६ ॥ संभ्रमसीद्धांशसाकेतपुर
 विहारा ॥ नारायणनारायणजय ॥ २७ ॥
 अचलोद्धृतिचंचकरभक्ताद्युग्रहतत्पर ॥ ना
 रायणनारायणजयगो ॥ २८ ॥ नैगमगान
 विनोदारक्षःसुतप्रल्हादा ॥ नारायणनाराय
 ण ॥ २९ ॥ भारतियतिवरशंकरनामासुत

मखलान्तर ॥ नारायणनारायणजयगोविंद
हरे ॥ नारायणनारायणजयगोपालहरे ॥
३० ॥ ॥ इति श्रीमच्छंकराचार्यविरचितं नाराय
णस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥
इति नारायणस्तोत्रं समाप्तम्

अथ शालिग्रामस्तोत्रप्रारंभः
श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अस्य श्रीशालिग्राम-
स्तोत्रमंत्रस्य ॥ श्रीभगवान् ऋषिः ॥ नाराय-
णो देवता ॥ देवी गणायत्री छंदः ॥ शालिग्रामस्तो
त्रमंत्रजपे विनियोगः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
॥ श्रीदेवदेवदेशदेवतार्चनमुत्तमं ॥ तत्सर्वं श्री
तुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ ॥ गंडुक्यां चोत्तरे तीरे गिरिराजस्य-
दक्षिणे ॥ दशयोजनविस्तीर्णमहाक्षेत्रवसं

धरा ॥ २ ॥ शालिग्रामोद्भवो देवो देवाद्द्वारावती
 भवः ॥ उभयोः संगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संश-
 यः ॥ ३ ॥ शालिग्रामशिलायत्र यत्र द्वारावतीशि-
 ला ॥ उभयोः संगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः
 ॥ ४ ॥ आजन्म कृतपापानां प्रायश्चित्तं यदि कुरु-
 ति ॥ शालिग्रामशिलावारिषापहंरिनसंश-
 यः ॥ ५ ॥ अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविना-
 शनं ॥ विष्णोः पादोदकं पीत्वा शिरसाधारया
 म्यहं ॥ ६ ॥ शंखमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं के-
 शवोपरि ॥ अंगलग्नं मनुष्याणां ब्रह्महत्यादि
 कंदहेत् ॥ ७ ॥ स्नानोदकं पिबेन्नित्यं चक्रांकि-
 तशिलोद्भवं ॥ प्रक्षाल्य इति ततोयं ब्रह्महत्या
 व्यपोहति ॥ ८ ॥ अग्निष्टोमसहरत्राणां वाज-
 पेयशतस्य च ॥ सम्यक् फलमवाप्नोति विष्णो
 नैवेद्यभक्षणात् ॥ ९ ॥ नैवेद्यशेषं तु लसीवि

मिश्रितं विशेषतः पादजलेन विष्णोः ॥ योश्चा
 ति नित्यं पुरतो सुरारेः प्राप्नोति यज्ञाद्युतकोटिपु
 ष्यं ॥ १० ॥ खंडितास्फुटिता भिन्ना अग्निहृद्या
 तथैव च ॥ शालिग्रामशिलायन्नत्र दोषो न वि
 द्यते ॥ ११ ॥ नमंत्रः पूजनं चैव न तीर्थं च न भाव
 ना ॥ नस्तुतिर्नोपचारश्च शालिग्रामशिलार्चने
 ॥ १२ ॥ ब्रह्महत्यादिकं पापं मनोवाक्कायसंभवं
 ॥ शीघ्रं नश्यति तत्सर्वं शालिग्रामशिलार्चनात्
 ॥ १३ ॥ नानावर्णाभयं चैव नानाभोगेन वेष्टितं
 ॥ तथावरप्रसादेन लक्ष्मीकांतं वदाम्यहं ॥ १४
 ॥ नारायणोद्भवो देवश्चक्रमध्ये च कर्मणा ॥ त
 थावरप्रसादेन लक्ष्मीकांतं वदाम्यहं ॥ १५ ॥
 कृष्णशिलातले यत्र सूक्ष्मं चक्रं स्रष्टुं शक्यते ॥
 सौभाग्यं संततिं धत्ते सर्वसौख्यं ददाति च ॥ १६
 ॥ वासुदेवस्य चिह्नानि हृत्वा पापैः प्रमुच्यते ॥

श्रीधरः सुकरेवामेहरिद्वर्णस्तदृश्यते ॥१७॥
 वाराहरूपिणां देवकूर्मांगैरपि चिह्नितं ॥ गो-
 पदंतत्र दृश्येत वाराहं वामनं तथा ॥१८॥ पीत
 वर्णस्तदेवानां रक्तवर्णं भयावहं ॥ नरसिंहो भ
 वेद्देवो मोक्षदं च प्रकीर्तितं ॥ १९ ॥ शंखचक्रग
 दा कूर्माः शंखो यत्र प्रदृश्यते ॥ शंखं वर्णस्य दे
 वानां वामे देवस्य लक्षणं ॥ २० ॥ दामोदरं तथा
 स्थूलं मध्ये चक्रं प्रतिष्ठितं ॥ पूर्णद्वारेण संकी
 र्णा पीतरेखा च दृश्यते ॥ २१ ॥ छत्राकारे भवे
 द्राज्यं वर्तुले च महाश्रियः ॥ चपटे च महदुःखं
 शूलाग्रैस्तुरणं ध्रुवं ॥ २२ ॥ ललाटे शेषभागे स्तु
 शिरोपरि सुकांचनं ॥ चक्रकांचनवर्णानां वाम
 देवस्य लक्षणं ॥ २३ ॥ वामपार्श्वे च वै चक्रे लक्ष्म्या
 वर्णस्तपिंगलं ॥ लक्ष्मीं च सिंहदेवानां पृथग् वर्ण
 स्तदृश्यते ॥ २४ ॥ लंबोष्ठे च दरिद्रं स्यात्पिंगले-

हानिरेवच ॥ लग्नचक्रेभवेद्याधिर्विदारैमरणं
 ध्रुवं ॥ २५ ॥ पादोदकं च निर्माल्यं मस्तके धारये
 सदा ॥ विष्णोर्दृष्टं भक्षितव्यं तुलसीदलमिश्रि
 तं ॥ २६ ॥ कल्पकोटिसहस्राणि वैकुण्ठे वसते
 सदा ॥ शालिग्रामशिला बिंदुर्हत्याकोटि वि-
 नाशनः ॥ २७ ॥ तस्मात्संपूजयेद्दयात्वा पूजि
 त्वापि सर्वदा ॥ शालिग्रामशिलारत्नोत्रयः
 पठेच्च द्विजोत्तमः ॥ २८ ॥ सगच्छेत्परमं स्थानं
 यत्र लोके श्वरो हरिः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो वि-
 ष्णुलोकसंगच्छति ॥ २९ ॥ दशावतारो देवा-
 नां पृथग्वर्णरत्नदृश्यते ॥ ईप्सितं लभते राज्यं
 विष्णुपूजामनुक्रमात् ॥ ३० ॥ कोट्यो हि ब्र-
 ह्महत्यानामगम्यागम कोट्यः ॥ ते सर्वे ना-
 शमायांति विष्णुने वेद्यभक्षणात् ॥ ३१ ॥ -
 विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्मा घनाशनं

॥ तस्माद्दृश्युणंपापंभूमौबिंदुनिपातनात्

॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणोगंड-

कीशिलामाहात्म्येश्रीकृष्णायुधिष्ठिरसंवादे

शालिग्रामस्तोत्रसंपूर्णम् ॥ ॥ श्रीकृष्णा ॥

इतिशालिग्रामस्तोत्रसमाप्तं :

अथतुलसीकवचप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ तुलसिश्रीसखिशभे

पापहारिणिपुण्यदे ॥ नमस्तेनारदनुतेनाराय

णमनःप्रिये ॥ १ ॥ अस्यश्रीतुलसीकवचस्तो

त्रमंत्रस्य ॥ श्रीमहादेवऋषिः ॥ अक्षुष्टुपृष्ठं

दः ॥ श्रीतुलसीदेवता ॥ ममेप्सितकामना-

सिद्ध्यर्थेजपेविनियोगः ॥ तुलसिश्रीमहादे

विनमःपंकजधारिणि ॥ शिरोमेतुलसीपातु

भ्रातृपातुयशस्विनी ॥ १ ॥ दशोमेपद्यनयना

श्रीसरवीश्रवणमम ॥ घ्राणं पातु सुगंधामेषु
 खंच सुमुखीमम ॥ २ ॥ जिह्वामे पातु शुकभद्रा
 कंठं विद्यामयीमम ॥ स्कंधौ कल्हारिणी पातु-
 हृदयं विष्णुवह्नुभा ॥ ३ ॥ पुण्यदामे पातु म-
 ध्यं नाभिसौभाग्यदायिनी ॥ कटिं कुंडलिनी-
 पातु ऊरूनां रं दवंदिता ॥ ४ ॥ जननी जातुनी प्रा-
 तु जंघे सकलवंदिता ॥ नारायणप्रिया पादौ स-
 र्वांगं सर्वरक्षिणी ॥ ५ ॥ संकटे विषमे दुर्गे भये-
 वार्दे महाहवे ॥ नित्यं हि संध्ययोः पातु तुलसी
 सर्वतः सदा ॥ ६ ॥ इतीदं परमं गुह्यं तुलस्याः
 कंचामृतम् ॥ मर्त्यानाममृतार्थाय भीताना-
 मभयाय च ॥ ७ ॥ मोक्षाय च सुसुक्ष्मं श्री-
 कामानां शिरोतथा ॥ विजयाय सुसुक्ष्मं ध्या-
 यिनां ध्यानयोगकृत् ॥ ८ ॥ वशाद्यवश्यं कामा-
 नां विद्यार्यैवेदवादिनां ॥ द्विविणायदरिद्राणां

पापिनांपापशांतये ॥ ९ ॥ अन्नायस्कृदिता
 नांचस्वर्गायस्वर्गमिच्छताम् ॥ पशव्यंपशु-
 कामानांपुत्रदंपुत्रकांक्षिणाम् ॥ १० ॥ राज्याय
 भ्रष्टराज्यानामशांतानांचशांतये ॥ भक्त्यर्थं
 विष्णुभक्तानांविष्णोसर्वातरात्मनि ॥ ११ ॥ जा
 ष्यंत्रिवर्गसिद्ध्यर्थंगृहस्थेनविशेषतः ॥ उद्यं
 तंचंडकिरणामुपस्थायकृतांजलिः ॥ १२ ॥ बु
 लसीकाननेतिषुन्नासीनोवाजपेदिदं ॥ स-
 र्वान्कामानवाप्नोति तथैवममसन्निधिम् ॥ १३
 ॥ ममप्रियकरंनित्यंहरिभक्तिविवर्धनं ॥ या
 स्यान्मृतप्रजानारीनस्या अंगंप्रमार्जयेत् ॥
 १४ ॥ सापुत्रंलभतेदीर्घजीविनंचाप्यरोगि-
 णम् ॥ वंद्यायामार्जयेदंगंकुशैर्मन्त्रेणसाध
 कः ॥ १५ ॥ सापिसंवत्सरादेवगर्भंयत्तेमनोह
 रं ॥ अश्वत्थेराजवश्याथीजपेदग्नेःसरूप

भाक् ॥१६॥ पलाशमूलेविद्याधीतिजोर्थ्यभि
 सुरवारवेः ॥ कन्याधीचंडिकागेहे शत्रुहर्त्यै गृहे
 मम ॥१७॥ श्रीकामोविष्णुगेहे च उद्यानेस्त्री
 वशो भवेत् ॥ किमत्र बहुनोक्तेन शृणुसैन्ये श
 तत्वक्तः ॥१८॥ यंयं काममभिध्यायेत्तंतं प्राप्नो
 त्यसंशयं ॥ ममगेहगतस्त्वं तु तारकस्य वक्ष्ये
 च्छुधा ॥ जपेत्स्तोत्रं च कवचं तु लसीगतमान
 सः ॥ मंडलात्तारकं हंता भविष्यति न संशयः
 ॥२०॥ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे तुलसीमाहा-
 त्म्ये तुलसीकवचं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥२॥
 इति तुलसीकवचं नाम समाप्तं .

अथ तुलसीस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ जगद्भ्रात्रिणमस्तुभ्यं
 विष्णोश्च प्रियवल्लभे ॥ यतो ब्रह्मादयो देवाः

सृष्टिस्थित्यंतकारिणः ॥ १ ॥ नमस्तुलसिक
 ल्याणि नमो विष्णुप्रियेशभे ॥ नमो मोक्षप्रदे
 देवि नमः संपत्प्रदायके ॥ २ ॥ तुलसीपातु मां
 नित्यं सर्वापद्भ्योपि सर्वदा ॥ कीर्तितापि स्मृ-
 तावापि पवित्रयति मानवं ॥ ३ ॥ नमो यि शि
 रसा देवीं तुलसीं विलसन्तु ॥ यां हृद्वा पापि
 नो मर्त्या मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषात् ॥ ४ ॥ तुल-
 स्यारक्षितं सर्वजगदेतच्चराचरं ॥ याविनिर्ह
 तिया पापानि दृष्ट्वा पापिभिर्नरैः ॥ ५ ॥ नमस्तु
 लस्यति नरांयस्ये बद्ध्वा बद्धिं कली ॥ कलयं
 तिस्रः खं सर्वस्त्रियो वैश्यास्तथापरे ॥ ६ ॥ तु
 लस्यानापरं किंचिद्देवतं जगतीतले ॥ यथाप
 वित्रितो लोको विष्णुसंगे न वैष्णवः ॥ ७ ॥ तुल
 स्याः पल्लवं विष्णोः शिरस्थारोपितं कलौ ॥
 आरोपयति सर्वापि श्रेयांसि नरमस्तके ॥ ८

॥ तुलस्यांसकलादेवावसंतिसततंतयतः ॥ अ-
 तस्तामर्चयेद्दोके सर्वान्देवान् समर्चयन् ॥ ९
 ॥ नमस्तुलसि सर्वज्ञे पुरुषोत्तम बहुभे ॥ पा-
 हिमांसर्वपापेभ्यः सर्वसंपत्प्रदायके ॥ १० ॥ इ-
 तिस्तोत्रं पुरागीतं पुंडरीकेण धीमता ॥ विष्णु
 मर्चयता नित्यं शोभनेस्तुलसीदलेः ॥ ११ ॥ तु-
 लसीं श्रीमहालक्ष्मीं विद्याविद्यायशस्विनीं ॥
 धर्म्याधर्माननादेवी देवदेवमनःप्रिया ॥ १२ ॥
 लक्ष्मीः प्रियसरस्वती देवी द्यौर्भूमिरचलाचला ॥
 षोडशैतानि नामानि तुलस्थाः कीर्तयेन्मरः ॥
 १३ ॥ लभते सुतरां भक्तिमन्ते विष्णुपदं लभेत्-
 ॥ तुलसी भूर्महालक्ष्मीः पद्मिनी श्रीहरिप्रिया
 ॥ १४ ॥ तुलसी श्रीसखिशुभे पापहारिणि पु-
 ष्यदे ॥ नमस्ते नारदभुते नारायणमनःप्रिये ॥
 १५ ॥ इति श्रीपुंडरीककृतं तुलसीकवचं समाप्तं ॥

अथरामरक्षास्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यं
 नमः ॥ ॥ अस्य श्रीरामरक्षास्तोत्रमंत्रस्य ॥ बु
 धकोशिकऋषिः ॥ श्रीसीतारामचंद्रोदेवता ॥
 अनुष्टुप् छंदः ॥ सीताशक्तिः ॥ श्रीमद्भक्तान्
 कीलकं ॥ श्रीरामचंद्रप्रीत्यर्थे रामरक्षास्तोत्र-
 जपे विनियोगः ॥ ॥ अथ ध्यानम् ॥ ॥ ध्या
 येदाजानुबाहुं धृतशरधनुषंबद्धपद्मासनस्थं
 पीतंवासौवसानं नवकमलदलस्पर्धिनेत्रप्रस
 न्नम् ॥ वामांकारुदसीतामुखं कमलमिल्लहो
 चननीरदाभ्रनानालंकारदीप्तदधतमुरजलामं
 डनंरामचंद्रम् ॥ १ ॥ ॥ इति ध्यानं ॥ ॥ चरि
 तंरघुनाथस्य शतकीटिप्रविस्तरम् ॥ एकैः ३
 क्षरंपुंसां महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ ॥ ध्यात्वै
 नीलोत्पलश्यामं रामं राजीवलोचनम् ॥ जा

नकीलक्ष्मणोपेतंजटासुकुटमंडितम् ॥ २ ॥

सासितूणंधनुर्बाणापाणिंनक्तंचरांतकम् ॥ स्व

लीलयाजगत्प्रातुमाविर्भूतमजंविभ्रम् ॥ ३ ॥

रामरक्षांपठेत्याज्ञः पापघ्नींसर्वकामदाम् ॥

शिरोमेराघवः पातुभालंदशरथात्मजः ॥ ४

कौसल्येयोद्दृशौ पातुविश्वामित्रप्रियश्रुती ॥ घ्रा

णंपातुमखत्रातासुरवंसौमित्रिवत्सलः ॥ ५ ॥

जिह्वांविद्यानिधिः पातुकंठंभरतवंदितः ॥ स्कं

धौदिव्यायुधः पातुभ्रजोभ्रगेशकार्मुकः ॥ ६ ॥

करोसीतापानिः पातुहृदयंजामदस्यजित् ॥

मध्यंपातुरवरध्वंसीनाभिंजांबवदाश्रयः ॥

७ ॥ स्रग्रीवेशः कटिंपातुसक्थिनीहनुमत्प्रभुः

॥ ऊरुरघूत्तमः पातुरक्षः कुलविनाशकृत् ॥

८ ॥ जातुनीसेतुकृत्पातुजंघेदशसुरवांतकः ॥

पादौबिभीषणश्रीदः पातुरामोरिवलंबपुः ॥

९ ॥ एतांरामबलोपेतांरक्षांयः सकृतीपठे
 त् ॥ सचिरायुः सरवीपुत्रीविजयीविनयीभः
 वेत् ॥ १० ॥ पातालभूतलब्धोमचारिणश्छद्य
 चारिणः ॥ चद्रुमपिशक्तास्तेरक्षितंरामनाम
 भिः ॥ ११ ॥ रामेतिरामभद्रेतिरामचद्रेतिवास्म
 रन् ॥ नरोनलिष्यतेपापैर्भक्तिंसुक्तिञ्चविंदति ॥
 १२ ॥ जगज्जेत्रेकमंत्रेणरामनाम्नाभिरक्षितम् ॥
 यः कंठेधारयेत्तस्यकरस्थाः सर्वसिद्धयः ॥ १३
 ॥ वज्रपंजरनामेदं श्लोकंरामकवचंस्मरेत् ॥ अ-
 ल्याहताज्ञः सर्वत्रलभतेज्यमंगलं ॥ १४ ॥-
 आदिष्टवान्यथा स्वप्नेरामरक्षाभिर्मांहरः ॥ त
 थाल्लिखितवान्प्रातः प्रबुद्धोबुधकौशिकः ॥
 १५ ॥ आरामः कल्पवृक्षाणां विरामः सकला
 पदाम् ॥ अभिरामस्त्रिलोकानांरामः श्रीमा
 न्सनः प्रभुः ॥ १६ ॥ तरुणोरूपसंपन्नौसुकु

मारो महाबलौ ॥ पुंडरीकविशाखाक्षौ चोरकृष्णा
 जिनांबरौ ॥ १७ ॥ फलमूलाशिनौ दांतौ तापसौ
 ब्रह्मचारिणौ ॥ पुत्रौ दशरथस्यैतौ त्रातरौ राम
 लक्ष्मणौ ॥ १८ ॥ शरण्यौ सर्वसत्वानां श्रेष्ठौ सर्व
 धनुष्मताम् ॥ रक्षःकुलनिहतारौ त्रायेतां नो-
 रघूत्तमौ ॥ १९ ॥ आत्तसज्जधनुषा विषुस्पृशा
 वेक्षया शरगनिषंगसंगिनौ ॥ रक्षणाय ममरा-
 मलक्ष्मणा वग्रतः पथिसदैवगच्छताम् ॥ २० ॥
 सन्नद्धः कवचीरवद्भीचापबाणधरो युवा ॥ ग-
 च्छन्नोरथोस्माकं रामः पातुसलक्ष्मणः ॥ २१ ॥
 रामो दाशरथिः शूरो लक्ष्मणानुचरो बली ॥ का-
 कुत्स्थः पुरुषः पूर्णः कौसल्येयोरघूत्तमः ॥ २२ ॥
 वेदांतवेद्यो यज्ञेशः पुराणपुरुषोत्तमः ॥ जान-
 कीवल्लभः श्रीमानप्रमेयपराक्रमः ॥ २३ ॥ इत्ये-
 तानि जपेन्नित्यं मद्भक्तः शत्रुयान्वितः ॥ अथ

मेधा युतं पुण्यां संप्राप्नोति न संशयः ॥ २४ ॥
 रामं दूर्वादिल श्यामं पद्याक्षं पीतवाससम् ॥ सु-
 वंति नामभिर्दिव्यैर्न ते संसारिणो नराः ॥ २५ ॥
 रामं लक्ष्मणं पूर्वजं रघुवरं सीतापतिं सुंदरं का-
 कुत्स्थं करुणां पूर्णं गुणनिधिं विप्रप्रियं धार्मि-
 कम् ॥ राजेंद्रं सत्यसंधं दशरथतनयं श्यामलं
 शांतमूर्तिं वंदे लोकाभिरामं रघुकुलतिलकं राघ-
 वं रावणादिम् ॥ २६ ॥ रामाय राम भद्राय राम
 चंद्राय वेधंसे ॥ रघुनाथाय नाथाय सीतायाः
 पतये नमः ॥ २७ ॥ श्रीराम राम रघुनंदन रामरा-
 मं श्रीराम राम भरताग्रज राम राम ॥ श्रीराम रा-
 मरणकर्कश राम राम श्रीराम राम शरणं भव रा-
 म राम ॥ २८ ॥ श्रीराम चंद्रचरणौ मनसा स्म-
 रायि श्रीराम चंद्रचरणौ वचसा गृणामि ॥ श्रीर-
 म चंद्रचरणौ शिरसानमायि श्रीराम चंद्रचरणौ

शरणांप्रपद्ये ॥ ३९ ॥ मानारामोमत्पितारामचं
 द्रः स्वामीरामोमत्सखारामचंद्रः ॥ सर्वस्वमेरा
 मचंद्रोदद्यालुनीन्यंजानेनेवजानेनजाने ॥ ३० ॥
 दक्षिणोलक्ष्मणोयस्यवामेचजनकात्मजा ॥
 पुरतोमारुतिर्यस्यतंबंदेरघुनंदनम् ॥ ३१ ॥ लो
 काभिरामंरणगरंगधीरंराजीवनेत्रंरघुवंशना
 थंम् ॥ कारुण्यरूपंकरुणाकरंतंश्रीरामचंद्रं
 शरणांप्रपद्ये ॥ ३२ ॥ मनोजवंमारुततुल्यवेगं
 जितेंद्रियंबुद्धिमतांवरिष्ठम् ॥ वानात्मजंवानर
 यूथंमुख्यंश्रीराजदूतंशरणांप्रपद्ये ॥ ३३ ॥ कू
 जंतरामरामेतिमधुरंमधुराक्षरम् ॥ आरुह्यक
 विताशारवांबंदेवाल्मीकिकोकिलं ॥ ३४ ॥ आ
 पदामपहर्तारंदातारंसर्वसंपदाम् ॥ लोकाभि
 रामंश्रीरामंभूयोभूयोनमाम्यहम् ॥ ३५ ॥ भ
 र्जनंभवबीजानामर्जनंकरवसंपदाम् ॥ तर्ज

नं यमदूतानां राघवराभेतिगर्जनं ॥ ३६ ॥ रामो
राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे रामे-
णाभिहत्तानिशाचरचमूरा मायतस्मै नमः ॥
रामान्वास्ति परायणं परतरं रामस्य दासो ऽ-
स्य हं रामे चित्तलयः सदा भवतु मे भो राममा
मुन्दुर ॥ ३७ ॥ रामरामेति रामेति रामे रामे मनो
रमे ॥ सहस्रनामतस्तुल्यं रामनामवशानते ॥
३८ ॥ ॥ इति श्री बुधकौशिकविरचितं श्रीरा
मरक्षास्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥

इति रामरक्षास्तोत्रं समाप्तम्

अथ रामस्तवराजः प्रारभ्यते
श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ओम् ॥ अस्य श्रीराम
चंद्रस्तवराजस्तोत्रं यंत्रस्य ॥ सनूकुमारकृ-
षिः ॥ अनुष्टुप छंदः ॥ श्रीरामो देवता ॥ सीता

बीजं ॥ हनुमान्शक्तिः ॥ श्रीरामपीत्यर्थेज
 पेविनियोगः ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ सर्वशा
 स्त्रार्थतत्त्वज्ञान्यासंस्त्यवतीकृतम् ॥ धर्मपु
 त्रः प्रहृष्टात्माप्रत्युवाचसुनीश्वरम् ॥ १ ॥ ॥
 युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भगवन्योगिनांश्रेष्ठस
 र्वशास्त्रविशारद ॥ किंतत्त्वंकिंपरंजाप्यंकिं
 ध्यानंमुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामित
 त्सर्वंब्रूहिमेमुनिसत्तम ॥ ॥ वेदव्यासउवाच ॥
 ॥ धर्मराजमहाभागशृणुवक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ३
 ॥ यत्परंयद्गुणातीतंयज्ज्योतिरमलंशिवम् ॥
 तदेवपरमंतत्त्वंकेवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्री
 रामेतिपरंजाप्यंतारकंब्रह्मसंज्ञकम् ॥ ब्रह्मह
 त्यादिपापघ्नमिति वेदविदोविदुः ॥ ५ ॥ श्रीरा
 मरामेतिजनाद्येजपंतित्वसर्वदा ॥ तेषांभक्ति
 श्चमुक्तिश्चभविष्यतिनसंशयः ॥ ६ ॥ स्तवरा

जंपुराप्रोक्तं नारदेन च धीमता ॥ तत्सर्वं संप्रव
क्ष्यामि हरिध्यानपुरःसरम् ॥ ७ ॥ तापत्रयाग्नि
शमनं सर्वाघौघनिहंतनम् ॥ दारिद्र्यदुःखश
मनं सर्वसंपत्करं शिवम् ॥ ८ ॥ विज्ञानफलदं-
दिव्यं मोक्षैकफलसाधनम् ॥ नमस्कृत्य प्रव-
क्ष्यामि रामं कृष्णं जगन्नाथम् ॥ ९ ॥ अयोध्या
नगरे रम्ये रत्नमंडपमध्यगे ॥ स्मरेत्कल्पतरुसू-
ले रत्नसिंहासनं शुभम् ॥ १० ॥ तन्मध्ये दलं
पद्मं नानारत्नैश्च वेष्टितम् ॥ स्मरेन्मध्ये दशर
थिं सहस्रादित्यतेजसम् ॥ ११ ॥ पितुरं कंगंतं
राममिंद्रनीलमणिप्रभम् ॥ कोमलांगं विशा-
लाक्षं विद्युद्दूपांबरावृतम् ॥ १२ ॥ भानुकोटि
प्रतीकाशं किराटेन विराजितम् ॥ रत्नयैवेयं
सूरं रत्नकुंडलमंडितम् ॥ १३ ॥ रत्नकंकणमं-
जीरं कटिसूत्रैरलंकृतम् ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरं

स्कमुक्ताहारोपशोभितम् ॥ १४ ॥ दिव्यरत्न-
 समासुक्तं मुद्रिकाभिरलंकृतम् ॥ राघवं हि भ्र-
 जं बालं राममीषत्स्मिताननं ॥ १५ ॥ तुलसीकुं-
 दमंदारपुष्पमाल्यैरलंकृतम् ॥ कर्पूरागुरुक-
 स्तूरीदिव्यगंधानुलेपनम् ॥ १६ ॥ योगशास्त्रे
 ष्वभिरनंयोगीशंयोगदायकम् ॥ सदाभरत-
 सौमित्रिशत्रुघ्नैरुपशोभितम् ॥ १७ ॥ विद्याध-
 रसुराधीशसिंहगंधर्वकिन्नरैः ॥ योगींद्रैर्नि-
 रदाद्यैश्चस्तूयमानमहर्निशम् ॥ १८ ॥ विश्वा-
 मित्रवसिष्ठादिमुनिभिः परिसेवितम् ॥ सन्न-
 कादिमुनिश्रेष्ठैर्योगिवृंदैश्चसेवितम् ॥ १९ ॥
 रामं रघुवरं वीरंधनुर्वेदविशारदम् ॥ मंगलाय-
 तनंदेवं रामं राजीवलोचनम् ॥ २० ॥ सर्वशा-
 स्त्रार्थतत्त्वज्ञमानंदकरसुंदरम् ॥ कौसल्यानं-
 दनं रामंधनुर्बाणधरं हरिं ॥ २१ ॥ एवं संचिंतय

न्विष्णुं यजुषोतिरमलं विभ्रं ॥ प्रहृष्टमानसो भू-
 त्वा मुनिवर्यः स नारदः ॥ २२ ॥ सर्वलोक हि-
 तार्थायितुष्टावरद्युनन्दनम् ॥ कृताञ्जलिपुटो
 भूत्वा चिन्तयन् हृतं हरिम् ॥ २३ ॥ यदेकं यत्प-
 रं नित्यं यदनन्तं चिदात्मकम् ॥ यदेकं व्यापकं-
 त्स्त्रेके तद्रूपं चिन्तयाम्यहम् ॥ २४ ॥ विज्ञानहे-
 तुं विमलायताक्षं प्रज्ञानरूपं स्वस्वरवैकहेतु-
 म् ॥ श्रीरामचंद्रं हरिमादिदेवं परात्परं राम-
 महं भजामि ॥ २५ ॥ कविंपुराणं पुरुषं पुर-
 स्तात्सनातनं योगिनमीशितारम् ॥ अर्णोर-
 णीयां समन्तवीर्यं प्राणेश्वरं राममसौ ददर्श
 ॥ २६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नारायणं जग-
 न्नाथमभिरामं जगत्पतिम् ॥ कविंपुराणं
 वागीशं रामं दशरथात्मजम् ॥ २७ ॥ राजर-
 जं रघुवरं कौसल्यानन्दवर्धनम् ॥ भर्गवरेण्यं

विश्वेशंरघुनाथंजगद्गुरुम् ॥ २८ ॥ सत्यं स
 त्थं प्रियं श्रेष्ठं जानकीवल्लभं विष्णुम् ॥ सौमि-
 त्रिपूर्वजं शांतं कामदं कमलेक्षणम् ॥ २९ ॥ अ-
 दित्यं रविमीशानं वृष्णिं सूर्यमनामयम् ॥ आ-
 नंदरूपिणं सौम्यं राघवं करुणामयम् ॥ ३० ॥
 जामदग्न्यंतपो मूर्तिरामं परशुधारिणम् ॥ वा-
 क्पतिं वरदं वाच्यं श्रीपतिं पक्षिवाहनम् ॥ ३१ ॥
 श्रीशार्ङ्गधारिणं रामं चिन्मयाचंदविग्रहम् ॥
 हृद्यं विष्णुमीशानं बलरामं कृपानिधिं ॥
 ३२ ॥ श्रीवल्लभं कृपानाथं जगन्मोहनमच्युत-
 म् ॥ मत्स्यकूर्मवराहादिरूपधारिणामव्ययम्
 ॥ ३३ ॥ वासुदेवं जगद्योनिमनादिनिधनं हरिं
 ॥ गोविंदं गोपतिं विष्णुं गोपीजनमनोहरम् ॥
 ३४ ॥ गोगोपालपरीवारंगोपकन्यासमावृत-
 म् ॥ विद्युत्सुं जप्रतीकाशं रामं कृष्णं जगन्नाथ

म् ॥ ३५ ॥ गौगोपिकासमाकीर्णवेणुवादन
तत्परम् ॥ कामरूपंकलावंतंकामिनीकामदं
विभ्रम् ॥ ३६ ॥ मन्मथंमथुरानाथंमाधवं-
मकरध्वजम् ॥ श्रीधरंश्रीकरंश्रीशं श्रीनिवा
संपरात्परम् ॥ ३७ ॥ भूतेशंभूपतिंभद्रंविभू
तिंभूतिभूषणम् ॥ सर्वदुःखहरंवीरंदुष्टदान
वर्वैरिणम् ॥ ३८ ॥ श्रीनृसिंहंमहाबाहुंमहांतं
दीप्तनेजसम् ॥ चिदानंदमयंनित्यंप्रणवंब्रज्यो
तिरूपिणम् ॥ ३९ ॥ आदित्यमंडलगतंनि-
श्चितार्थस्वरूपिणम् ॥ भक्तप्रियंपरानेत्रंभ
क्तानामीप्सितप्रदम् ॥ ४० ॥ कौसल्येयंक-
लामूर्तिकारुकुत्स्थंकमलाप्रियम् ॥ सिंहासने
समासीनंनित्यव्रतमकल्मषम् ॥ ४१ ॥ वि-
श्वामित्रप्रियंदांतंस्वदारनियतव्रतम् ॥ य
ज्ञेशंयज्ञपुरुषंयज्ञपालनतत्परम् ॥ ४२ ॥

सत्यसंधंजितक्रोधंशरणागतवत्सलं ॥ सर्व-
कृशापहरणंविभीषणवरप्रदम् ॥ ४३ ॥ दश-
ग्रीवहरणंद्रुकेशवंकेशिमर्दनम् ॥ बालिप्रम-
थनंवीरंरुग्रीवेषितराज्यदम् ॥ ४४ ॥ नरवा-
नरदेवैश्चसेवितंहनुमत्प्रियं ॥ शरुहंसूक्ष्मंपरं-
शान्तंतारंकेब्रह्मरूपिणम् ॥ ४५ ॥ सर्वभूता-
त्मभूतस्थंसर्वाधारंसनातनम् ॥ सर्वकारण-
कर्त्तारंनिदानंप्रकृतेःपरम् ॥ ४६ ॥ निरामयं
निराभासंनिरवद्यंनिरंजनं ॥ नित्यानंदंनि-
राकारमर्हेतंतममःपरम् ॥ ४७ ॥ परात्परत-
रंतत्त्वंसत्यानंदंविदात्मकम् ॥ मनसाशिरसा
नित्यंप्रणामाभिरधूतमं ॥ ४८ ॥ सूर्यमंडलम-
ध्यस्थंरामंसीतासमन्वितम् ॥ नमामिपुंडरी-
काक्षममेयंगुरुतत्परम् ॥ ४९ ॥ नमोऋतुवास्तु-
देवायज्योतिषांपतयेनमः ॥ नमोऋतरामदेवा

यजगदानंदरूपिणो ॥ ५० ॥ नमोवेदांतनिष्ठा
 ययोगिनेब्रह्मवादिने ॥ मायाभयनिरस्ताय
 प्रपन्नजनसेविने ॥ ५१ ॥ वंदामहे महेशानवं
 डकोदंडखंडनम् ॥ जानकीलहरीनंदवर्द्धनं
 रघुनंदनं ॥ ५२ ॥ उत्फुल्लामलकौमलोत्पलद-
 लश्यामायशामायते कामायप्रमदांमनोहरगुण
 ग्रामायरामात्मने ॥ योगारूढमुनींद्रमानससं
 रोहंसायसंसारविश्वंसायस्फुरदोजसेरघुकु-
 लोत्तंसायपुंसेनमः ॥ ५३ ॥ भवोद्भववेदविदां
 वरिष्ठमादित्यचंद्रानलस्रप्रभावम् ॥ सर्वान्निवं
 सर्वगतस्वरूपंनमामिरामंतमसः परस्तात् ॥
 ५४ ॥ निरंजनंनिष्प्रतिमंनिरीहंनिराश्रयंनि
 ष्कल्प्येषप्रपंचम् ॥ नित्यध्रुवंनिर्विषयस्वरूपं-
 निरंतरंराममहंभजामि ॥ ५५ ॥ भवाब्धिपीतं
 भरताग्रजंतंभक्तप्रियंभानुकुलप्रदीपं ॥ भूत

त्रिनाथं भवनाधिपंतं भजाभिरामं भवरोगवै
 द्यं ॥ ५६ ॥ सर्वाधिपत्यं समरांगधीरं सत्यं चि
 दानंदमयस्वरूपं ॥ सत्यं शिवं शांतिमद्यं शर-
 ष्यं सनातनं राममहं भजाभि ॥ ५७ ॥ कार्यक्रि
 याकारणमप्रमेयं कविपुराणं कमलाद्यनाक्षं ॥
 कुमारवेद्यकरुणामयंतं कल्पद्रुमं राममहं भ-
 जाभि ॥ ५८ ॥ त्रैलोक्यनाथं सरसीरुहाक्षं द
 यानिधिं हूँ हूँ विनाशहेतुं ॥ महाबलं वेदनिधिं-
 सरेशं सनातनं राममहं भजाभि ॥ ५९ ॥ वेदां
 तवेद्यं कविमीशितारमनादिमध्यांतमचिंत्य-
 माद्यं ॥ अगोचरं निर्मलमेकरूपं नमाभिरामंत
 मसः परस्तात् ॥ ६० ॥ अशेषवेदात्मकमादि-
 संज्ञमजं हरिं विष्णुमनंतमाद्यम् ॥ अपारसं-
 वित्करवमेकरूपं परात्परं राममं ॥ ६१ ॥ तत्त्व
 स्वरूपं पुरुषं पुराणं स्वतेजसा पूरित विश्वमेकं

॥ राजाधिराजंरविमंडलस्थं विश्वेश्वरंरामम
 हं भजामि ॥ ६२ ॥ लोकाभिरामंरघुवंशनाथं
 हरिं चिदानंदमयं सुकुंदम् ॥ अशेषविद्याधिपतिं
 कवींद्रं नमामिरामंतमसः परस्तात् ॥ ६३ ॥ यो
 गींद्रसंयैश्चक्रसेव्यमानं नारायणं निर्मलमादि
 देवम् ॥ नतोस्मि नित्यं जगदेकनाथं मादित्य-
 वर्णं तमसः परस्तात् ॥ ६४ ॥ विभूतिदं विश्व
 सृजं विराजं राजेन्द्रमीशं रघुवंशनाथं ॥ अवि
 त्यमव्यक्तमनंतमूर्तिं ज्योतिर्मयं राममहं भजा-
 मि ॥ ६५ ॥ अशेषसंसारविकारहीनमादि-
 त्यगं पूर्णस्वरवाभिरामं ॥ समस्तसाक्षिनृत-
 मसः परस्तान्नारायणं विष्णुमहं भजामि ॥-
 ६६ ॥ मुनींद्रगुह्यं परिपूर्णाकामं कलानिधिं क
 ल्मषनाशहेतुं ॥ परात्परं यत्परं प्रपवित्रं न-
 मामिरामं महतो महान्तम् ॥ ६७ ॥ ब्रह्मां विष्णु

श्वरुद्रश्चदेवेन्द्रोदेवतास्तथा ॥ आदित्यादिग्र
 हाश्चैवत्वमेवरघुनन्दन ॥ ६८ ॥ तापसाऋष-
 यः सिद्धाः साध्याश्चमरुतरत्तथा ॥ विषावेदा
 स्तथायज्ञाः पुराणांधर्मसंहिता ॥ ६९ ॥ वर्षा
 श्रमास्तथाधर्मावर्षा धर्मास्तथैवच ॥ यक्ष-
 राक्षसगंधर्वादिकृपालादिगजादयः ॥ ७० ॥
 ॥ सनकादिमुनिश्रेष्ठास्त्वमेवरघुपुंगव ॥ वस
 वोष्टौत्रयः कालारुद्राएकादशास्मृताः ॥ ७१ ॥
 तारकादशादिकृचैवत्वमेवरघुनन्दन ॥ सप्त-
 हीषाः समुद्राश्चनगानद्यस्तथाद्रुमाः ॥ ७२ ॥
 स्थावराजंगमाश्चैवत्वमेवरघुनायक ॥ देवति
 र्यङ्मनुष्याणांदानवानांतथैवच ॥ ७३ ॥ मा
 तापितातथाभ्रातात्वमेवरघुवह्नभ ॥ सर्व-
 षांत्वंपरंब्रह्मत्वनायंसर्वमेवहि ॥ ७४ ॥ त्वम
 क्षरंपरंज्योतिस्त्वमेव पुरुषोत्तम ॥ त्वमेवता

रकं ब्रह्म त्वन्नो न्यन्नैव किंचन ॥ ७५ ॥ शान्तं सर्व
गतं सूक्ष्मं परब्रह्म सनातनम् ॥ राजीवलोचनं
रामं प्रणामामि जगत्पतिम् ॥ ७६ ॥ ॥ व्यास
उवाच ॥ ॥ ततः प्रसन्नः श्रीरामो प्रोवाच सु-
निपुंगवं ॥ तुष्टोस्मि सुनिशार्दूलवृणीष्ववर
मुत्तमं ॥ ७७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यद्विस्तु
ष्टोस्मि सर्वज्ञ श्रीराम करुणानिधे ॥ त्वन्मूर्तिदृ-
शनेनैव कृतार्थो हिंच सर्वदा ॥ ७८ ॥ धन्योऽहं
कृतकृत्यो ऽहं पुण्योऽहं पुरुषोत्तम ॥ अद्यमेस
फलं जन्मजीवितं सफलंच मे ॥ ७९ ॥ अद्यमेस
फलं ज्ञानमद्यमेस फलं तपः ॥ अद्यमेस फलं क-
र्मत्वत्पादां भोजदर्शनात् ॥ अद्यमेस फलं सर्वं
त्वन्नामस्मरणां तथा ॥ ८० ॥ त्वत्पादां भोज-
दृष्टसद्भक्तिर्देहि राघव ॥ ततः परमसंशीतो
सरामः प्राह नारदं ॥ ८१ ॥ ॥ श्रीराम उवाच

॥ ॥ मुनिवर्यमहाभागमुनेत्विष्टं ददामिते ॥ य
स्वयाचेप्सितं सर्वं मनसा तद्भविष्यति ॥ ८३ ॥

॥ नारद उवाच ॥ ॥ वरं नयाचे रघुनाथ युष्मत्
पादाब्जभक्तिः सततं ममास्तु ॥ इदं प्रियं नाथ
वरं प्रत्याचे पुनः पुनस्त्यामि ह्येव याचे ॥ ८३ ॥

॥ व्यास उवाच ॥ ॥ इत्येव मीडितो रामो प्रादा
त्तस्यै वरांतरम् ॥ विरराम महातेजाः सच्चिदा
नंदविग्रहः ॥ ८४ ॥ अह्नेन मम लंज्ञानं त्वन्मा
मस्मरणांतथा ॥ अंतर्धाय जगन्नाथः पुरतः
स्तस्य राघवः ॥ ८५ ॥ इति श्रीरघुनाथस्य रत्न
वराजमनुत्तमम् ॥ सर्वसौभाग्यसंपत्तिदायकं-
मुक्तिदंशकमम् ॥ ८६ ॥ कथितं ब्रह्मपुत्रेण वेदा
नांसारमुत्तमम् ॥ गुह्याद्गुह्यतमं दिव्यं तव स्नेहा
त्प्रकीर्तितं ॥ ८७ ॥ यः पठेच्छुश्रूष्याद्वापि त्रिसं-
ध्यं श्रद्धया न्वितः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि तत्समा

निबहूनिच ॥ ८८ ॥ स्वर्णस्रोतीकरापानीगुरुत
 ल्यायुतानिच ॥ गोवधाद्युपपापानिअनुनात्सं
 भवानिच ॥ सर्वैः प्रसुच्यतेपापैः कल्यायुतश-
 तोद्भवैः ॥ मानसंवाचिकंपापंकर्मणाससुपाजि
 तम् ॥ ९० ॥ श्रीरामस्मरणेनैवतक्षणाभश्य
 तिध्रुवम् ॥ इदंसत्यमिदंसत्यंसत्यमेतदिहोच्य
 ते ॥ ९१ ॥ रामंसत्यंपरंब्रह्मरामात्किचिन्नवि
 द्यते ॥ तस्माद्रामस्यरूपीयंसत्यंसत्यमिदंज
 गत् ॥ ९२ ॥ श्रीरामचंद्ररघुपुंगवराजवर्यरा
 जेंद्ररामरघुनायक राघवेश ॥ राजाधिराजरघु
 नंदनरामचंद्रदासोहमद्यभवतः शरणागतोऽ
 स्मि ॥ ९३ ॥ वैदेहीसहितंकरदुमतलेहैमेमहा
 मंदुपेमध्येपुष्पकमासनेमणिसयेवीरासनेसं
 स्थितम् ॥ अथेवाचयतिप्रभंजनसूतंतत्त्वंसु
 नींद्रैः परंल्यारख्यातंभरतादिभिः परिवृतंरामं-

भजेश्यामलम् ॥ ९४ ॥ रामं रत्नकिरीटकुंडल
 युतं केयूरहारान्वितं सीतालंकृतवामभागमप
 लं सिंहासनस्थं विभ्रम् ॥ स्रग्धीवादिहरीश्वरैः
 स्रगणैः संसेव्यमानं सदा विश्वामित्रपराशरा
 दिमुनिभिः संस्तूयमानं प्रभ्रम् ॥ ९५ ॥ सक
 लगुणनिधानं योगिभिः स्तूयमानं भ्रजविजि
 तसमानं राक्षसेन्द्रादिमानम् ॥ महितनुपभया
 नं सीतया शोभमानं स्मृतहृदयविमानं ब्रह्मरा
 माभिधानम् ॥ ९६ ॥ रघुवरतवसूनिर्माम
 के मानसाञ्जनरकगतिहरं तेनामधेयं मुखमे
 ॥ अनिशमतुलभक्त्या मस्तके त्वत्पदाब्जभ
 वंजलनिधिमग्नं रक्षमामार्तबंधो ॥ ९७ ॥ रा
 मरत्नमहंबंदे चित्रकूटपतिं हरिम् ॥ कौसल्या
 भक्तिसंभूतं जानकीकंठभूषणम् ॥ ९८ ॥ ॥
 इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां नारदोक्तं श्रीरा

मचंद्रस्तवराजस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ १७९ ॥

इति रामचंद्रस्तवराजः समाप्तः

अथ ब्रह्मकृतरामस्तुतिप्रारंभः

श्रीपरमात्माने नमः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वंदे

देवं विष्णुमशेषस्थितिहेतुं त्वामध्यात्मज्ञानि

भिरंतर्हृदि भाव्यं ॥ हेया हेयद्वंद्वविहीनं परमे

कंसत्तामात्रं सर्वहृदि स्थं दृशिरूपं ॥ १ ॥ प्राणा

पानौ निश्चयबुद्ध्या हृदिरुत्थात्तु त्वा सर्वसंश

यबंधं विषयोद्यान् ॥ पश्यंतीशं यंगतमोहाय

तयस्तं वंदे रामं रत्नकिरीटं रविभासं ॥ २ ॥ मा

यातीतं माधवमाद्यं जगदादिं मानातीतं मूढैः

विनाशं मुनिबंधं ॥ योगिध्येयं योगविधानं प

रिपूर्णं वंदे रामं रंजितलोकं रमणीयं ॥ ३ ॥ भा

वाभावप्रत्ययहीनं भवसुरस्यैर्घातिसर्तैरर्चि

तपादांबुजयुग्मं ॥ नित्यं शरुद्धं बुद्धमनंतं प्रण-
 वारव्यंबंदेरामं वीरमशेषास्करदावं ॥ ४ ॥ त्वं मे
 नाथो नाथितकार्यारिवलकारीमानातीनो मा
 धवरूपोरिवलधारी ॥ भक्त्या गम्यो भावित
 रूपो भवहारी योगाभ्यासे भावितचेतः सहवा
 शी ॥ ५ ॥ त्वां माद्यंतं लोकततीनां परमीशं लोका
 तीतं लौकिकमानैरधिगम्यं ॥ भक्तिश्रद्धाभाव
 समेतैर्भजनीयंबंदेरामं सुंदरभिंदीवरनीलं ॥
 ६ ॥ कौवाज्ञातुं त्वामतिमानं गतमानं मानास
 क्तो माधवशक्तो मुनिमान्यं ॥ सुंदरपथे वंदित
 सुंदरकवुंदंबंदेरामं भवमुखवद्यं सुखकंदं ॥
 ७ ॥ नानाशास्त्रैर्वेदकंदर्बैः प्रतिपाद्यं नित्या
 नंदं निर्विषयज्ञानमनादिं ॥ मत्सेवार्थं मानु
 षभावं प्रतिपन्नंबंदेरामं मरकतवर्णमिथुरेशं
 ॥ ८ ॥ श्रद्धायुक्तो यः पठतीमं स्तवमाद्यं ब्राह्मं

ब्रह्मज्ञानविधानं भक्तविमर्त्यः ॥ रामं श्यामं का-
मितकामप्रदमीशं ध्यात्वा ध्याता पातकजालै-
र्विगतः स्यात् ॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीमद्दध्यात्मर-
मायणो सुहृदकांडे ब्रह्मदेवकृत रामस्तुतिः समा-
प्ता ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥

अथ रामगीताप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥

ततो जगन्नामं गलमंगलात्मना विधाय रामायण-

कान्तिसुत्तमाम् ॥ चचार पूर्वाचरितरघूत्तमो-

राजर्षिवर्षेरभिसेवितं यथा ॥ १ ॥ सौमित्रि-

णापृष्ट उदारबुद्धिना रामः कथाः प्राह पुरात-

नीः शक्रभाः ॥ राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो-

द्विजस्य निर्यक्त्वमथाऽहराघवः ॥ २ ॥ क-

दाचिदेकांत उपस्थितं प्रभं रामं रमालालित

पादपंकजम् ॥ सौमित्रिरासादितशब्दभावतः
 प्रणम्य भक्त्या विनयात्विनो ऽब्रवीत् ॥ ३ ॥ ॥
 सौमित्रिरुवाच ॥ ॥ त्वं शब्दबोधोसि हि सर्व
 देहिनामात्मा ऽस्य धीशो ऽसि निराकृतिः स्वय-
 म् ॥ प्रतीयसे ज्ञानदृशां महामते पादाब्जभृंगा
 हितसंगसंगिनाम् ॥ ४ ॥ अहंपपन्नोसि पदां
 बुजंप्रभो भवापवर्गतवयोगिभावितम् ॥ य-
 थां ऽजसा ज्ञानमपारवारिधिं कुरुवंतरिष्यामि
 तथा ऽनुशाधि माम् ॥ ५ ॥ श्रुत्वा ऽथ सौमित्रि
 वचो ऽखिलं तदा प्राह प्रपन्नार्तिहरः प्रसन्न-
 धीः ॥ विज्ञानमज्ञानतमोपशांतये श्रुतिप्रप-
 न्नक्षितिपालभूषणः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम उवा-
 च ॥ आदौ स्ववर्णाश्रमवर्णिताः क्रियाः-
 कृत्वा समासादितशब्दमानसः ॥ समाप्यत
 तूर्दमुपात्तसाधनः समाश्रयेत्सद्गुरुमात्मरु

ध्यये ॥ ७ ॥ क्रियाशरीरोद्भवहेतुराहताप्रि-
 याप्रियोक्तौ भवतः सरागिणः ॥ धर्मैतशैतत्र
 पुनः शरीरकंपुनः क्रियाश्चक्रवदीर्यते भवः ॥
 ८ ॥ अज्ञानमेवास्य हि मूलकारणं तद्ज्ञानमे-
 वाश्रविधौ विधीयते ॥ विद्यैव तन्नाशविधौप-
 दीयसीनकर्मतज्जंसविरोधमीरितं ॥ ९ ॥ ना-
 ज्ञानहानिर्नचरागसंक्षयो भवेत्ततः कर्मसही-
 षमुद्भवेत् ॥ ततः पुनः संसृतिरप्यवारिता-
 तस्याहुधोज्ञानविचारवान् भवेत् ॥ १० ॥ न-
 नुक्रियावेदसुखेनचोदितायथैवविद्यापुरुषा-
 र्थासाधनम् ॥ कर्तव्यताप्राणभृतः प्रचोदि-
 ताविद्यासहायत्वमुपैतिसापुनः ॥ ११ ॥ कर्म-
 कृतौदोषमपिश्रुतिर्जगौ तस्मात्सदाकार्यमि-
 दंसुसुक्ष्मणा ॥ ननुस्वतंत्राधुवकार्यकारि-
 णीविद्यानहिंस्त्रिचानसाः उपेक्षते ॥ १२ ॥

नसत्यकार्योपिहियद्दध्वरः प्रकांक्षतेऽ-
 न्यानपिकारकादिकान् ॥ तथैवविद्यावि-
 धितः प्रकाशितैर्विशिष्यते कर्मभिरैवमुक्त-
 ये ॥ १३ ॥ केचिद्ददंतीतिवितर्कवादिनस्त-
 दप्यसद्दृष्टविरोधकारणात् ॥ देहाभिमाना-
 दभिवर्धते क्रियाविद्यागताहंकृतितः प्रसि-
 द्यन्ति ॥ १४ ॥ विशुद्धविज्ञानविरोचनां चि-
 ताविद्यात्मवृत्तिश्चरमेतिभण्यते ॥ उदेतिक-
 र्माखिलकारकादिभिर्निहन्तिविद्याऽखिल-
 कारकादिकम् ॥ १५ ॥ तस्मात्प्रजेकार्यम-
 शेषतः सुधीर्विद्याविरोधान्नसमुच्चयोभवे-
 त् ॥ आत्मानुसंधानपरायणः सदानिवृत्त-
 सर्वेन्द्रियवृत्तिगोचरः ॥ १६ ॥ यावच्छरीरादि-
 शुभाययात्मधीस्तावद्विधेयोविधिवादकर्म-
 णाम् ॥ नेतीतिवाक्यैरखिलंनिषिध्यतइति

त्वापरात्मानमथत्यजेत्क्रियाः ॥ १७ ॥ यदा
 परात्मात्मविभेदभेदकं विज्ञानमात्मन्यव-
 भातिभास्वरम् ॥ तदैवमायाप्रविलीयते-
 जसासकारकाकारणमात्मसंसृतेः ॥ १८ ॥
 श्रुतिप्रमाणाभिविनाशिताचसा कथं भवि-
 ष्यत्यपिकार्यकारिणी ॥ विज्ञानमात्रादम-
 लाहितीयतस्तस्मादविद्यानपुनर्भविष्यति-
 ॥ १९ ॥ यदिस्मनष्टानपुनः प्रसूयते कर्त्ताह-
 मस्येतिमतिः कथं भवेत् ॥ तरया स्वतंत्रा-
 नकिमप्यपेक्षतेविद्याविमोक्षाय विभाति-
 केवला ॥ २० ॥ सातैत्तिरीयश्रुतिराहसाद-
 रंन्यासंप्रशस्ताखिलकर्मणांस्फुटम् ॥ ए-
 तावदित्याहचवाजिनांश्रुतिज्ञानंविमोक्षाय
 नकर्मसाधनम् ॥ २१ ॥ विद्यासमत्वेनतुद-
 शितस्त्वयाऋतुर्नदृष्टानुदाहृतः सभः ॥ फ

लैः पृथक्काहुकारकैः क्रतुः संसाध्यते ज्ञा-
 नमतो विपर्ययम् ॥ २२ ॥ सप्रत्यवायो लघुह-
 मित्यनात्मधीरज्ञप्रसिद्धानतुनत्वदर्शिनः ॥
 तस्माद्बुधैस्त्याज्यमपि क्रियात्मभिर्विधान-
 तः कर्मविधिप्रकाशितं ॥ २३ ॥ श्रद्धान्वित-
 स्तत्त्वमसाति वाक्यतो गुरोः प्रसादादपि शूद्र-
 मानसः ॥ विज्ञाय चैकात्म्यमथात्मजीवयोः
 स्रवी भवेन्नोरु रिवा प्रकंपनः ॥ २४ ॥ आदौ
 पदार्थावगतिर्हिकारणं वाक्यार्थविज्ञानवि-
 धौ विधानतः ॥ तत्त्वं पदार्थोपरमात्मजीवका-
 वसीति चैकात्म्यमथानयो भवेत् ॥ २५ ॥ प्र-
 त्यक्परोक्षादिविरोधमात्मनो विहाय संगृह्य-
 तयोश्चिदात्मनाम् ॥ संशोधितां लक्षणायां च
 लक्षितां ज्ञात्वा स्वमात्मानमथाद्बुधो भवेत् ॥
 २६ ॥ एकात्मकत्वाज्जहती न संभवेत्तथा ज

हल्लक्षणा ताविरोधतः ॥ सोऽयं पदार्थाविव
 भागलक्षणाद्युज्येत तत्त्वं पदाद्योरदोषतः ॥
 २७ ॥ रसादिपञ्चीकृत भूतसंभवं भोगालयं
 दुःखसंख्येयकर्मणां ॥ शरीरमाद्यं तवदा
 दिकर्मजं मायामयं स्थूलसुपाधिमात्मनः ॥
 २८ ॥ सूक्ष्ममनोबुद्धिदर्शोद्विद्यैर्द्युतं प्राणैरपं
 चीकृत भूतसंभवम् ॥ भोक्तुः सख्ये रक्षुंसा
 धनंभवेच्छरीरमन्य द्विदुरात्मनो बुधाः ॥ २९
 अनाद्यनिर्वच्यमपीहकारणं मायाप्रधानं तु फ
 रंशरीरकं ॥ उपाधिभेदान्तु यतः पृथक् स्थितं
 स्वात्मानमात्मन्यवधारयेत् क्रमात् ॥ ३० ॥
 कोशेषु पञ्च स्वपित्तदा कृतिर्विभाति संगाल्प
 टिकोपलो यथा ॥ असंगरूपोऽयमजो यतोऽ
 दृयो विज्ञायते स्मिन्परितो विचारिते ॥ ३१ ॥ बु
 द्धेस्त्रिधा वृत्तिरपीह दृश्यते स्वप्नादिभेदे न गु

पात्रयात्मनः ॥ अन्योन्यतोस्मिन्व्यभिचार-
 त्तोमृषानित्येपरेब्रह्मणिकेवलेशिवे ॥ ३२ ॥
 देहेन्द्रियप्राणमनश्चिदात्मनांसंधादजरुं प-
 रिवर्ततेधियः ॥ वृत्तिरुत्तमोमूलतयाऽज्ञलक्ष
 णायापद्भवेत्तावदसौभवोद्भवः ॥ ३३ ॥ नेति
 प्रमाणेननिरांकुताशिवलोत्तदासमास्वादिन
 विद्वनामृतः ॥ त्यजेदशेषंजगदान्तंषड्रसंपी
 त्वायथांऽभःप्रजहातितत्फलं ॥ ३४ ॥ कदा
 चिदात्मानमृतो न जायते न क्षीयते नापि विव
 र्द्धते न वः ॥ निरस्तसर्वातिशयः सखात्मकः
 स्वयंप्रभः सर्वगतोऽयमहयः ॥ ३५ ॥ एवंवि
 धेज्ञानमयेसखात्मके कथं भवीदुःखमयः
 प्रतीयते ॥ अज्ञानतोऽध्यासवशात्प्रकाश
 तेज्ञानेविलीयेतविरोधतः क्षणात् ॥ ३६ ॥
 यदन्यदन्यत्रविभाव्यते त्रिमादध्यासमित्या

हुरमुंविपश्चितः ॥ असर्पभूतेहिविभावनं
 यथारज्वादिकेतद्दपीश्वरेजगत् ॥ ३७ ॥
 विकल्पमाधारहितेचिदात्मके ऽहंकारएष
 प्रथमः प्रकल्पितः ॥ अध्यासएवात्मनि सर्व
 कारणैरिरामयेब्रह्मणिकेवलपरे ॥ ३८ ॥
 इच्छादिरागादिसरवादिधर्मिकाः सदाधि
 यः संसृतिहेतवः परे ॥ यस्मात्प्रकृतौ त-
 दभावतः परः सरवस्वरूपेणविभाव्यतेहि
 नः ॥ ३९ ॥ अनाद्यविद्योद्भवबुद्धिबिंबितो
 जीवः प्रकाशोऽयमितीर्यतेचितः ॥ आत्मा-
 धियः साक्षितयापृथक्स्थितोबुद्ध्यापरि-
 स्त्विन्नपरः सएवहि ॥ ४० ॥ चिह्निंबसाक्षा
 त्माधियांप्रसंगतस्त्वेकत्रवासादनलात्कलो-
 हवत् ॥ अन्योऽन्यमध्यासवशात्प्रतीयते
 जडाऽजडत्वंचचिदात्मचेतसोः ॥ ४१ ॥ गु-

रोः सकाशादपि वेदवाक्यतः संजातविद्या-
 नुभवो निरीक्ष्यतं ॥ स्वात्मानमात्मस्थसुपा-
 धिवर्जितं त्यजेदशेषं जडमात्मगोचरं ॥ ४२
 ॥ प्रकाशरूपोऽहमजोहमद्वयोसकृद्भिभातो
 हमतीवनिर्मलः ॥ विशुद्धविज्ञानधनोनिरा-
 मयः संपूर्णानन्दमयोहमक्रियः ॥ ४३ ॥
 सदेवमुक्तोऽहमचिंत्यशक्तिमानतींद्रियज्ञा-
 नमविक्रियात्मकः ॥ अनंतपारोहमहर्निशं
 बुधैर्विभावितोऽहं हृदि वेदवादिभिः ॥ ४४
 ॥ एवं सदात्मानमखंडितात्मनाविचारमाणा
 स्य विशुद्धभावना ॥ हन्यादविद्यामचिरेण-
 कारकैरसायनं यद्दुपासितं रुजः ॥ ४५ ॥
 विविक्तआसीनउपारतेंद्रियोविनिर्जितात्मा
 विमलान्तराशयः ॥ विभावयेदेकमनन्यसा-
 धनो विज्ञानरुक्तेवल आत्मसंस्थितः ॥ ४६

विश्वं यदेतत्परमात्मदर्शनं विलापयेदात्म-
 निसर्वकारणं ॥ पूर्णं चिदानन्दमयोवतिष्ठु-
 ते न वेद बाल्यं न च किंचिदांतरं ॥ ४७ ॥ पूर्वस-
 माधेरखिलं विचिंतयेदोकारमात्रं सचराच-
 रं जगत् ॥ तदेव वाच्यं प्रणवो हि वाचक्रो वि-
 श्राव्यते ज्ञानवशात्प्रबोधतः ॥ ४८ ॥ अ-
 कारसंज्ञः पुरुषो हि विश्वकोऽद्युकारकस्तेजसं-
 ईर्यते क्रमात् ॥ आशोमकारः परिपठ्यते खि-
 लैः समाधिपूर्वनतु तत्त्वतो भवेत् ॥ ४९ ॥ वि-
 श्वं त्वकारं पुरुषं विलापयेदुकारमध्ये बहुधा-
 व्यवस्थितं ॥ ततो मकारे प्रविलाप्यते जसं हि-
 तीयवर्णं प्रणवस्य चांतिमं ॥ ५० ॥ मकारम-
 प्यात्मनि चिद्ब्रह्मनेपरे विलापयेत्प्राज्ञमपीह का-
 रणं ॥ सोऽहं परं ब्रह्म सदा विमुक्तिमहि ज्ञान-
 दृङ्मुक्तउपाधितोऽमलः ॥ ५१ ॥ एवं सदा-

जानपरात्मभावनः स्वानन्दतुष्टः परिविरश्मु-
 तारिवलः ॥ आस्तेसनित्यात्मस्वरु प्रकाश
 कः साक्षाद्भिमुक्तो ऽचलवारिसिंधुवत् ॥ ५३ ॥
 ॥ एवंसदाभ्यस्तसमाधियोगिनो निवृत्तसर्व
 द्रियगोचरस्यहि ॥ विनिर्जिताशेषरिपोरहं
 सदादृश्यो भवेयंजितषड्रुपात्मनः ॥ ५३ ॥
 ध्यात्वैवमात्मानमहर्निशं मुनिस्तिष्ठेत्सदा मुक्त
 समस्तबंधनः ॥ प्रारब्धमश्नन्नभिमानवर्जि
 तो मध्येवसाक्षात्प्रविलीयतेततः ॥ ५४ ॥ आ
 दौचमध्येचतथैवचांततो भवंविदित्वा भय-
 शोककारणं ॥ हित्वासमस्तं विधिवादचोदितं
 भजेस्त्वमात्मानमथाशिवलात्मनां ॥ ५५ ॥
 आत्मन्यभेदेन विभावयन्निदं भवंत्यभेदेन
 मयात्मनातदा ॥ यथाजलंवारिनिधौ यथा
 पयः क्षीरेवियद्गोमन्यनिले यथानिलः ॥

५६ ॥ इत्थं यदीक्षेत हि लोकसंस्थितो जग-
 न्मूर्षेवेति विभावयन्मुनिः ॥ निराकृतत्वाच्छु-
 निसुक्तिमानतोयथेन्दुभेदो दिशिदिग्भ्रमा
 दयः ॥ ५७ ॥ यावन्मपश्येदखिलं मदात्मकं
 तावन्मदाराधनं तत्परो भवेत् ॥ अद्भ्यस्तुरस्य
 र्जितभक्तिलक्षणा यस्तस्य दृश्यां ह महर्निशं
 हृदि ॥ ५८ ॥ रहस्यमेतच्छ्रुतिसारसंग्रहं मं-
 यादिनिश्चित्य तवोदितं प्रिय ॥ यस्ते तदा लो-
 चयतीह बुद्धिमान्समुच्यते पातकराशिभिः
 क्षणात् ॥ ५९ ॥ ज्ञानार्थदीदं परिदृश्यते ज-
 गन्मार्थैव सर्वं परित्कृत्य चेतसा ॥ मद्भावना-
 भावितशुद्धमानसः सरवी भवानन्दमयो-
 निरामयः ॥ ६० ॥ यः सेवते मामगुणं गुणा-
 त्परं तद्दाकं दावाय दिवा गुणात्मकं ॥ सोऽ-
 हं स्वपादां चितरेणुभिः स्पृशन् पुनाति लो-

कत्रितयंयथारविः ॥६१॥ विज्ञानमेतदश्वि
 लं श्रुतिसारमेकं वेदांतवेद्यचरणेनमस्यैवगीत
 म् ॥ यः शब्दपारिपठेद्गुरुभक्ति युक्तो मद्रूप
 मेतियदिमहचनेषुभक्तिः ॥६२॥ ॥ इति श्री
 मदध्यात्मरामायणे श्रीरुमामहेश्वरसंवादे उ
 न्नरकांडे रामगीतासमामा ॥ ॥७५॥ ॥

अथसंक्षिप्तारामायणमूळप्रो
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ तपः स्वाध्यायनिरतं
 तपस्वीवाग्बिदांबरं ॥ नारदंपरिपप्रच्छवाल्मी
 किर्मुनिपुंगवं ॥ १ ॥ कोन्वस्मिन्सांप्रतं लोके गु
 षवान्कश्चवीर्यवान् ॥ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च स
 त्यवाक्यो हृदव्रतः ॥ २ ॥ चारित्र्येणैवकोयुक्तः
 सर्वभूतेषुकोहितः ॥ विद्वान्कः कसमर्थश्च क
 श्चैकः प्रियदर्शनः ॥ ३ ॥ आत्मवाङ्कोजित-

क्रोधोद्युतिमान्कोलसूयकः ॥ कस्यविभ्यं
 तिदेवाश्रजानरोषस्यसंयुगे ॥ ४ ॥ एतदि
 च्छाम्यहंश्रोतुंपरंकोतूहलंहिमे ॥ महर्षेवं
 समर्थोऽसि ज्ञानुमेवंविधंनरं ॥ ५ ॥ श्रुत्वा
 चैतत्त्रिलोकज्ञोवाल्मीकेनारिदोवचः ॥ श्रू-
 यतामितिचामंश्र्यप्रहृष्टोवाक्यमब्रवीत् ॥
 ६ ॥ बहवोदुर्लभाश्चैवयेत्वयाकीर्तिनागुणाः
 ॥ मुनेवक्ष्याम्यहंबुध्वातैर्युक्तः श्रूयतांनरः ॥
 ७ ॥ इक्ष्वाकुवंशाप्रभवोरामोनामजनैः श्रुतः
 ॥ नियतात्मा महावीर्योद्युतिमान्धृतिमान्य-
 शी ॥ ८ ॥ बुद्धिमान्नीतिमान्वाग्मीश्रीमांज्ज
 त्रुनिबर्हणः ॥ विपुलांसोमहाबाहुः कंबुग्री-
 वोमहाहनुः ॥ ९ ॥ महोरस्कामहेष्वासो गूढ-
 जत्रुररिंदमः ॥ आजानुबाहुः सुशिराः सुल-
 लाटः सुविक्रमः ॥ १० ॥ समः समविभक्तां

गः स्निग्धवर्णः प्रतापवान् ॥ पीनवक्षा विशा
 लाक्षोत्क्ष्मावाञ्छुमलक्षणः ॥ ११ ॥ धर्मज्ञः
 सत्यसंधश्च प्रजानां च हिते रतः ॥ यशस्वी ज्ञा
 नसंपन्नः शत्रुर्विश्चयः समाधिमान् ॥ १२ ॥ प्र-
 जापति समः श्रीमान्धातारिपुनिषूदनः ॥ रक्षि
 ताजीवलोकस्य धर्मस्य परिरक्षिता ॥ १३ ॥ रक्षि
 तास्वस्य धर्मस्य स्वजनस्य च रक्षिता ॥ वेदवेदां
 गतत्वज्ञो धनुर्वेदे च निष्ठितः ॥ १४ ॥ सर्वशा-
 रुणार्थतत्वज्ञः स्मृतिमान्प्रतिमानवान् ॥ स
 र्वलोकप्रियः साधुरदीनात्मा विचक्षणः ॥ १५
 ॥ सर्वदाभिगतः सद्भिः समुद्रइव सिंधुभिः ॥
 आर्यः सर्वसमश्चैव स देवप्रियदर्शनः ॥ १६
 स च सर्वगुणोपेतः कौसल्यानंदवर्धनः ॥ स
 मुद्रइव गांभिर्ये धैर्येण हिमवानिव ॥ १७ ॥
 विष्णुना सह शोवीर्ये सोमवत्प्रियदर्शनः ॥ का

लाग्निमसृष्टः क्रोधेक्षमया पृथिवीसमः ॥ १८
 ॥ धनदेनसमस्त्यागेसत्येधर्मइवापरः ॥ तमे
 वंगुणसंपन्नं रामं सत्यपराक्रमं ॥ १९ ॥ ज्येष्ठं
 श्रेष्ठगुणैर्युक्तं प्रियंदशरथात्मजं ॥ प्रकृती
 नाहितैर्युक्तं प्रकृतिप्रियकाम्यया ॥ २० ॥-
 यौवराज्येनसंयुक्तुमैच्छतीत्यांमहीपतिः ॥
 तस्याभिषेकसंभारान्दृष्ट्वाभार्याथकैकयी
 ॥ २१ ॥ पूर्वदत्तवरादेवोवरमेनमयाचत ॥-
 विवासनंचरामस्यभरतस्याभिषेचनं ॥-
 २२ ॥ ससत्यवचनाद्राजाधर्मपाशेनसंयु
 तः ॥ विवासयामासकृतंरामंदशरथःप्रि
 यं ॥ २३ ॥ सजगामवनंवीरःप्रतिज्ञामनु
 पालयन् ॥ पितुर्वचननिर्देशाल्लेकेव्याः
 प्रियकारणात् ॥ २४ ॥ तं व्रजंतं प्रियोभ्रा
 तालक्ष्मणोनुजगामह ॥ स्नेहाहिनयसंप

न्नः स्रमित्रानन्दवर्द्धनः ॥ २५ ॥ भ्रातरन्दयि
 तो भ्रातुः सौभ्रात्रमनुदर्शयन् ॥ रामस्य द
 यितो भ्रातुः स्रमित्रानन्दवर्द्धनः ॥ २६ ॥ ज
 नकस्य कुले जाता देवमायेव निर्मिता ॥ सर्व
 लक्षणासंपन्नानारीणां सुत्तमावधूः ॥ २७
 सीताप्यनुगतारामं शशिनं रोहिणीयथा ॥
 पौरैरनुगतो दूरं पित्रादशरथेन च ॥ २८ ॥
 शृंगवेरपुरे सूतंगंगाकुले व्यसर्जयत् ॥
 गुहमासाद्य धर्मात्मा निषादाधिपतिं प्रियम्
 ॥ २९ ॥ गुहेन सहितो रामो लक्ष्मणेन च सी
 तया ॥ तेवनेन वनंगत्वानदीस्तीर्त्वा बहूद
 काः ॥ ३० ॥ चित्रकूटमनुप्राप्य भरह्राज-
 स्य शासनात् ॥ रम्यमावसथं कृत्वा रममा
 णावनेत्रयः ॥ ३१ ॥ देवगंधर्वसंकाशास्त-
 त्रतेन्यवसन्सुरवम् ॥ चित्रकूटंगते रामेषु

त्रशोकातुरस्तदा ॥ ३२ ॥ राजादशरथः
 स्वर्गजगामविलपन्सुतम् ॥ सृतेतुतस्मि
 न्भरतोवसिष्ठप्रसुरैर्हिजैः ॥ ३३ ॥ विद्यु
 ज्यमानोराज्यायनेच्छद्राज्यमहाबलः ॥
 सजगामवनंवीरोरामपादप्रसादकः ॥ ३४
 गत्वातुक्महात्मानंरामंसत्यपराक्रमम् ॥
 अथाचङ्घातरंराममार्थनामपुरस्कृतः ॥
 ३५ ॥ त्वमेवराजाधर्मज्ञइतिरामं वचोब्र-
 वीत् ॥ रामोपिपरमोदारः ससुरवः स्रम-
 हायशाः ॥ ३६ ॥ नचैच्छत्पितुरादेशोद्वा-
 ज्यंरामोमहाबलः ॥ पादुकेचास्थराज्या-
 यन्यासंदत्वापुनःपुनः ॥ ३७ ॥ निवर्तया
 मासततोभरतंभरताग्रजः ॥ सतुकामम
 वाप्यैव रामपादावुपस्पृशन् ॥ ३८ ॥ नंदि
 ग्रामेकरोद्राज्यंरामागमनकाक्षया ॥ गते

तुभरते श्रीमान्सत्यसंधौ जितेंद्रियः ॥ ३९ ॥ -
 रामस्तु पुनरालक्ष्य नागरस्य जनस्थ च ॥ त-
 त्त्रागमनमेकाग्रो दंडकान् प्रविवेश ह ॥ ४० ॥ प्र-
 विश्य तु महारण्यं रामो राजीवलोचनः ॥ विराधं
 राक्षसं हत्वा शरभंगं ददर्श ह ॥ ४१ ॥ सुतीक्ष्णं चा-
 प्यगस्त्यं च अगस्त्यभ्रातरं तथा ॥ अगस्त्यव-
 चनाच्चैव जग्राहेंद्रं शरासनम् ॥ ४२ ॥ स्वद्वं च
 परमप्रीतस्तूष्णीं चाक्षस्य सायकौ ॥ वसतस्त-
 स्य रामस्य वने वनचरैः सह ॥ ४३ ॥ ऋषयो-
 भ्यां गमन्सर्वे वधायास्तरक्षसां ॥ सतेषां-
 प्रतिशुश्रावराक्षसानां तथा वने ॥ ४४ ॥ प्र-
 तिज्ञातश्च रामेण वधः संयतिरक्षसां ॥ ऋ-
 षीणामग्नि कल्पानां दंडकारण्यवासिनां ॥
 ४५ ॥ तेन तत्रैव वसता जनस्थाननिवासि-
 नी ॥ विरूपिनाशूर्पणखा राक्षसी कामरू-

पिणी ॥ ४६ ॥ ततः शूर्पणखावाक्यादुद्यु-
 क्तान्सर्वराक्षसान् ॥ खरं त्रिशिरसंचैव दूष-
 णंचैवराक्षसं ॥ ४७ ॥ निजघानरणोराम-
 स्तेषांचैवपदानुगान् ॥ वनेतस्मिन्निवसता
 जनस्थाननिवासिनां ॥ ४८ ॥ रक्षसांनिह-
 नान्यासन्सहस्राणिचतुर्दश ॥ ततो ज्ञाति-
 वधंश्चुत्वारवणः क्रोधसूर्च्छितः ॥ ४९ ॥ स
 हाद्यंवरयामासमारीचं नामराक्षसं ॥ वार्य-
 माणः स्रुबहुशो मारीचेनसरावणः ॥ ५० ॥
 नविरोधो बलवताक्षमोरावणार्तेनते ॥ अ-
 नाहत्यतुतहाक्यंरावणः कालचोदितः ॥-
 ५१ ॥ जगामसहमारीचस्तस्याश्रमपदं क-
 दा ॥ तेनमाद्याविनादूरमुपवात्य नृपात्म-
 जौ ॥ ५२ ॥ जहारभार्यारामस्य गृध्रं हत्वा
 जहायुषं ॥ गृध्रंचनिहतं दृष्ट्वा तृतांश्चुत्वाच

मैथिलीम् ॥ ५३ ॥ राघवः शोकसंतप्तो विल
 लापाकुलेंद्रियः ॥ ततस्तेनैवशोकेनगृध्रं
 ग्वाजरायुषं ॥ ५४ ॥ मार्गमाणो वनेसीतां
 राक्षसंसंददर्शह ॥ कबंधनामरूपेण विकृ
 तंघोरदर्शनं ॥ ५५ ॥ तंनिहत्यमहाबाहुर्द
 दाहस्वर्गतश्चसः ॥ सचास्य कथयामास श
 बरीं धर्मचारिणीं ॥ ५६ ॥ श्रमणीं धर्मनिपु
 णामभिगच्छेतिराघवं ॥ सोभिगच्छन्नाहाते
 जाः शबरीं शत्रुसूदनः ॥ ५७ ॥ शबर्या पू
 जितः सम्यग्रामोदशरथात्मजः ॥ पंपातीरे
 हनुमतासंगतो वानरेणह ॥ ५८ ॥ हनुमद्वच
 माच्चैवसूग्रीवेणसमागमः ॥ सूग्रीवाद्यचन
 त्सर्वंशंसद्रामोमहाबलः ॥ ५९ ॥ आदित
 स्तद्यथावृत्तंसीतायाश्चविशेषतः ॥ सूग्री
 वश्चापितत्सर्वंश्रुत्वारामस्यवानरः ॥ ६० ॥

चकार सरल्यं रामेण प्रीतश्चैवाग्नि साक्षिकं ॥
 ततो वानरराजेन वैराजु कथनं प्रति ॥ ६१ ॥ रा-
 माया वेदितं सर्वं प्रपाया ह्यु खितेन च ॥ प्रति
 ज्ञातं च रामेण तदा वालि वधं प्रति ॥ ६२ ॥ वा-
 लिनश्च बलं तत्र कथयामास वानरः ॥ स्रग्री-
 वः शंकितश्चासीन्नित्यं वीर्येण राघवे ॥ ६३ ॥
 राघवप्रत्ययार्थं तु दुन्दुभेः कायमुत्तमं ॥ दर्श-
 यामास स्रग्रीवो महापर्वतसन्निभं ॥ ६४ ॥ उ-
 त्स्ययित्वा महाबाहुः प्रेक्ष्य चास्थि महाबलः
 ॥ पादांगुष्ठेन चिक्षेप संपूर्णं दशयोजनं ॥ ६५
 ॥ बिभेद च पुनस्तालान् स्रग्रीवेन महेशुणा ॥
 गिरिं रसातलं चैव जनयन् प्रत्ययं तदा ॥ ६६ ॥
 ततः प्रीतमनास्तेन विश्वस्तः समहाकषिः ॥
 किष्किंधारामसहितो जगाम च गुहां तदा ॥-
 ६७ ॥ ततो गर्जद्गुरिवरः स्रग्रीवो हेमपिंगलः ॥

तेन नारादेन महता निर्जगाम हरीश्वरः ॥ ६८ ॥
 अबमन्यं तदा तारां स्रग्धीवेण सस्मागतः ॥ नि-
 जघान च तत्रैवं शरैर्णोकेन राघवः ॥ ६९ ॥ ततः
 स्रग्धीव वचनाद्ब्रुत्वा वालिनमाहवे ॥ स्रग्धीव मे
 व तद्द्राज्ये राघवः प्रत्यपादयतू ॥ ७० ॥ स च-
 सर्वान्समानीयवानरान्वानरर्षभः ॥ दिशः
 प्रस्थापयामास दिदक्षुर्जनकात्मजां ॥ ७१ ॥
 ततो गृध्रस्य वचनात्संपाते हनुमान्बली ॥
 शनयो जनविस्तीर्णेषु पुबेलवणार्णवं ॥ ७२ ॥
 तत्सल्लंकां समासाद्य पुरीं रावणपालितां ॥ द-
 दर्शसीतां ध्यायंतीमशोकवनिकागतां ॥ ७३ ॥
 ॥ निवेदयित्वा भिज्ञानं प्रवृत्तिं विनिवेद्य च ॥ स-
 माश्वास्य च वैदेहीमर्हयामास तोरणं ॥ ७४ ॥
 पंचसेनाग्रगान्हत्वा ससमं त्रिकृतानपि ॥ शू-
 रमक्षं च निषिष्य ग्रहणं समुपागमत् ॥ ७५ ॥

अरुणेणोच्युक्तमात्मानं ज्ञात्वापैतामहाद्वरान्
 ॥ मर्षयन्नाक्षसान्वीरोमंत्रिणस्तान्यदृच्छया
 ॥ ७६ ॥ ततोदग्ध्वापुरीं लंकां मृतेसीतां च मै-
 थिलीं ॥ यमाद्यप्रियमास्त्यातुं पुनरायान्महा-
 कपिः ॥ ७७ ॥ सोभिगम्य महात्मानं कृत्वा रा-
 मं प्रदक्षिणाम् ॥ न्यवेदयदमेयात्मा दृष्टासीते-
 नितत्वनः ॥ ७८ ॥ ततः स ग्रीवसहितो गत्वा-
 तीरं महोदधेः ॥ समुद्रं क्षोभयामास शरैरा-
 दित्यसन्निभैः ॥ ७९ ॥ दर्शयामास चात्मानं
 समुद्रः सरितां पतिः ॥ समुद्रवचनाच्चैव नलः
 सेतुमकारयत् ॥ ८० ॥ तेन गत्वा पुरीं लंकां ह-
 त्वारावणमाहवे ॥ रामः सीतामनु प्राप्य परां
 व्रीडासु प्रागमत् ॥ ८१ ॥ तासु वाच तनो रामः प-
 रुषं जनसंसदि ॥ असृष्यमाणा सा सीता धिवे-
 शं ज्वलनं सती ॥ ८२ ॥ ततोऽशिवचनासीतां

ज्ञात्वा विगतकल्पषां ॥ कर्मणानेन महतात्रै
 लोक्यंसंचराचरं ॥ ८३ ॥ सदेवर्षिगणानुष्टंश
 घवस्य महात्मनः ॥ बभौ रामः ससंल्लष्टः पू
 जितः सर्वदेवतैः ॥ ८४ ॥ अभिषिच्य चलंका
 यां राक्षसैर्द्रविभीषणम् ॥ कृतकृत्यस्तदारा
 यो विज्वरः प्रसुमोदह ॥ ८५ ॥ देवताभ्योवरं
 प्राप्य समुत्थाप्य चवानरान् ॥ अयोध्यां प्र
 स्थितो रामः पुष्पकेण सुल्लुहृतः ॥ ८६ ॥ भ
 रद्वाजाश्च मंगत्वारामः सत्यपराक्रमः ॥ भ
 रतस्यातिकं रामो हनुमंतं व्यसर्जयत् ॥ ८७ ॥
 पुनरारब्धायिकां जल्पन्सुग्रीवसहितस्तदा
 ॥ पुष्पकं तस्मै रुत्य नंदिग्रामं ययौ तदा ॥
 ८८ ॥ नंदिग्रामे जटां हित्वा भ्रातृभिः सहितो
 नघः ॥ रामः सीतामनु प्राप्य राज्यं पुनरवास
 वान् ॥ ८९ ॥ प्रल्लष्टमुदितो लोकस्तुष्टः पुष्टः

स्रुधार्मिकः ॥ निरामयोत्थरोगश्चदुर्भिक्ष-
 मयवर्जितः ॥ ९० ॥ नपुत्रमरणंकेचिद्दृश्यं
 निपुरुषाःक्वचित् ॥ नार्यश्चाविधयानित्यंभ
 विष्यंतिपतिव्रताः ॥ ९१ ॥ नचाग्निजंभयं-
 किंचिन्नाप्स्रमज्जंतिजंतवः ॥ नवातजंभयं
 किंचिन्नापिज्वरकृतंतथा ॥ ९२ ॥ नचापिक्षु
 द्रयंतन्नतस्करभयंतथा ॥ नगराणिचरा-
 द्राणिधनधान्यसुतानिच ॥ ९३ ॥ नित्यप्रसु
 दिताःसर्वेयथाकृतसुगेतथा ॥ अश्वमेधश
 तैरिष्ट्वाबहुवस्त्रस्रवर्षकैः ॥ ९४ ॥ गवांको-
 टिसुतंदत्वाब्रह्मलोकंगमिष्यति ॥ असंख्ये
 यंधनंदत्वाब्राह्मणेभ्योमहायशाः ॥ ९५ ॥
 राजवंशाच्छतगुणान्स्थापयिष्यतिराघवः
 ॥ चातुर्वर्ण्यंचलोकेस्मिन्स्वेस्वेधर्मेनियोक्ष्य
 ति ॥ ९६ ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशता

निच ॥ रामो राज्यमुपासित्वा ब्रह्मलोकं गमि
 ष्यति ॥ ९७ ॥ इदं पवित्रं पापघ्नं पुण्यं वेदैश्च सं
 मितं ॥ यः पठेद्रामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते
 ॥ ९८ ॥ एतदारव्यानमायुष्यं पठन्समाययान-
 रः ॥ स पुत्रपौत्रः स गणाः प्रेत्य स्वर्गं मर्हायते ॥
 ९९ ॥ पठन्द्द्विजो वा गृषभत्वमीयात्क्षत्ररुतथा-
 भूमिपतित्वमीयात् ॥ वणिकजनः सस्य फ-
 लत्वमीयात्जनश्च शूद्रोऽपि महत्वमीयात् ॥
 १०० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकि-
 ये आदिकाव्ये नारदवाक्ये संक्षिप्तः प्रथमः
 सर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

इति संक्षिप्त रामायणमूलं समाप्तम्

अथ पांडुवर्गीना प्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ पांडुवडवान्च ॥ ॥ प्र-

-हादनारदपराशरपुंडरीकव्यासांचरीषशक
 शौनकभीष्मदाल्भ्यान् ॥ रुक्मांगदार्जुनव-
 सिष्ठविभीषणादीन्पुण्यानिमान्परमभागव
 तान्स्मरामि ॥ १ ॥ ॥ लोमहर्षणउवाच ॥ ॥
 धर्मोविवर्द्धतियुधिष्ठिरकीर्तनेनपापंघणश्य
 तिवृकोदरकीर्तनेन ॥ शत्रुर्विनिश्यतिधनंज
 यकीर्तनेनमाद्रीसूतौकथयतांनभवन्तिरो
 गाः ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ योमानवाविग
 तरागपरावरज्ञानारायणंस्मरगुरुंसततंस्म-
 रन्ति ॥ ध्यानेनतेनहतकिल्बिषचतनास्तेमा
 तुःपयोधररसनपुनःपिबन्ति ॥ ३ ॥ ॥ इंद्रउ
 वाच ॥ ॥ नारायणोनामनरोनराणांप्रसि
 द्धचोरःकथितःपृथिव्याम् ॥ अनेकजन्मा
 र्जितपापसंचयंहरत्यशेषंस्मरतांसदैव ॥ ४
 ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ मेघश्यामंपीत-

कौशेयवासंश्रीवत्सांकं कौस्तुभोद्भासितांगं ॥
 पुण्योपेतं पुंडरीकायतासंविष्णुवंदे सर्वलोकै
 कनाथम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीमसेन उवाच ॥ ॥ जलौ
 घमया सचराचराधरा विषाणकोट्या रिवलवि
 श्वमूर्तिना ॥ समुद्धृतायेन वराहरूपिणा समे
 स्वयंभूभ्रगवान्प्रसीदताम् ॥ ६ ॥ ॥ अर्जुन
 उवाच ॥ ॥ अचिंत्यमव्यक्तमनंतमव्ययं वि
 भ्रं प्रभुं भाविन विश्वभावनम् ॥ त्रैलोक्यवि
 स्तारविचारकारकं हरिं प्रपन्नो स्मि गतिं महा-
 त्मनाम् ॥ ७ ॥ ॥ नकुल उवाच ॥ ॥ यदिग
 मनमधस्तात्कालपाशात्तु बद्धो यदिचकुलवि
 हीने जायते पक्षिकीरे ॥ कृमिशतमपि गत्वा
 जायते चांतरात्मन्यमभवत्तु हृदि स्थो केशवे-
 प्रक्तिरेका ॥ ८ ॥ ॥ सहदेव उवाच ॥ ॥ तस्य
 यज्ञवराहस्य विष्णोरतुलतेजसः ॥ प्रणामं

येष कुर्वन्ति तेषामपि नमोत्तमः ॥९॥ ॥ कुंत्यु
 वाच ॥ ॥ स्वकर्मफलनिर्दिष्टांयांयांयोनिं ब्र
 जाम्यहम् ॥ तस्यांतस्यांलृषीकेशत्वयि भ-
 क्तिर्ददास्तु मे ॥१०॥ ॥ मान्युवाच ॥ ॥ कृ
 षोरताः कृष्णामनु स्मरन्ति रात्रौ च कृष्णां पुन
 रुत्थिताये ॥ तेभिन्नदेहाः प्रविशन्ति कृष्णां
 हविर्यथा मंत्रहुतं हुताशौ ॥११॥ ॥ दुपदउ
 वाच ॥ ॥ कीदेषु पक्षिषु मृगेषु सरीसृपेषु र
 क्षः पिशाचमनुजेष्वपियत्र यत्र ॥ जानस्य
 मे भवतु केशवत्वत्प्रसादात्त्वय्येव भोक्तैरच-
 ला ल्यभिचारिणी च ॥१२॥ ॥ कृष्णद्रोवाच
 ॥ ॥ एकोपि कृष्णास्य कृतः प्रणामो दशाश्व
 मेधावभृथैर्न तुल्यः ॥ दशाश्वमेधी पुनरेति
 जन्म कृष्णां प्रणामी न पुनर्भवाय ॥१३॥ ॥
 अभिमन्युरुवाच ॥ ॥ गोविंदगोविंदहरे

सुरारे गोविंदगोविंदसुकुंदकृष्ण ॥ गोविंदगो-
 विंदरथांगपाणे गोविंदगोविंदनमोनमस्ते ॥ १४
 ॥ धृष्टकम्न उवाच ॥ ॥ श्रीरामनारायणवासु
 देवगोविंदवैकुण्ठसुकुंदकृष्ण ॥ श्रीकेशवानंत
 नृसिंहविष्णो मांत्राहिसंसारफ्रजंगदष्टम् ॥
 १५ ॥ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ ॥ अप्रमेयहरेवि
 ष्णोकृष्णदामोदराक्षुत ॥ गोविंदानंतसर्वेश
 वासुदेवनमोस्तुते ॥ १६ ॥ ॥ उद्धव उवाच ॥
 वासुदेवं परित्यज्य योन्यं देवमुपासते ॥ तृषि
 त्तो जान्हवीतीरे कूपं खनति दुर्मतिः ॥ १७ ॥ ॥
 धौम्य उवाच ॥ ॥ अपांसमीपेशयनासनस्थो
 दिवाच रात्रौ च यथाधिगच्छता ॥ यद्यस्ति
 किंचित्सकृतं कृतं मया जनार्दनस्तेन कृतेन बु
 ध्यतु ॥ १८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ आर्तावि-
 षण्णाः शिथिलाश्च भीताघोरेषु व्याघ्रादिषु

वर्तमानाः ॥ संकीर्त्य नारायणशब्दमात्रं वि
 मुक्तदुःखाः सखिनो भवन्ति ॥ १९ ॥ ॥ अक्रू
 र उवाच ॥ ॥ अहमस्मि नारायणदासदासदा
 सस्यदासस्य चदासदासः ॥ अन्येभ्यर्दशोज
 गतो नराणां तस्माद्दहं चान्यतरोस्मि लोके ॥
 २० ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ वासुदेवस्य ये भ
 क्ताः शान्तास्तद्गतमानसाः ॥ तेषांदासस्यदा
 सोहं भवेजन्मनिजन्मनि ॥ २१ ॥ ॥ श्रीष्म उ
 वाच ॥ ॥ विपरीतेषु कालेषु प्ररिक्षीषुषु बं
 धुषु ॥ ब्रह्मिमांस्तु पद्मावृष्णाशरणागिनवत्स
 ल ॥ २२ ॥ ॥ द्रोणाचार्य उवाच ॥ ॥ ये ये हता
 चक्रधरेण राजन्त्रैल्लोक्यनाथेन जनार्दनेन
 ॥ ते ते गता विष्णुपुरीं प्रयाताः क्रोधोपि देव
 स्य वरेण तुल्यः ॥ २३ ॥ ॥ कृपाचार्य उवाच ॥
 ॥ मज्जन्तः फलमिदं मधुकैठभारे मत्पार्थ

नीचमदनुग्रहएषएव ॥ लङ्गुत्यभृत्यपरिचा
 रकभृत्यभृत्यभृत्यरयभृत्यइतिमांस्मरलोक
 नाथ ॥ २४ ॥ ॥ अश्व-श्यामोवाच ॥ ॥ गौविंद
 केशवजनार्दनवास्तुदेवविश्वेशविश्वमधुस्तू-
 दनविश्वनाथ ॥ श्रीपद्मनाभपुरुषोत्तमपु-
 ष्कराक्षनारायणा-स्तुतन्मृसिंहनमोनमस्ते ॥
 २५ ॥ ॥ कर्णउवाच ॥ ॥ नान्यंवदामिनशृ-
 णोमिनचिंतयामिनान्यंस्मरामिनभजामिन
 चाश्रयामि ॥ भक्त्यात्वदीयचरणांबुजमाद-
 रेणश्रीश्रीनिवासपुरुषोत्तमदेहिदास्यम् ॥
 ॥ २६ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ नमोनमःकारणा
 वामनायनारायणाद्यामितविक्रमाय ॥ श्री-
 शार्ङ्गचक्राङ्गगदाधरायनमोस्तुतस्मैपुरुषो
 त्तमाय ॥ २७ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ ॥ त्वमेवमा-
 तान्चपितात्वमेवत्वमेवबंधुश्चसखात्वमेव ॥

त्वमेवविद्याद्रविषांत्वमेवत्वमेवसर्वममदेवदेव
 ॥२८॥ ॥द्रौपद्युवाच॥ ॥यज्ञेशाच्युतगो-
 विंदमाधवानंतकेशव॥कृष्णाविष्णोत्क्षीके-
 शवास्त्रदेवनमोस्तुते॥२९॥ ॥जयद्रथउवा-
 च॥ ॥नमःकृष्णायदेवायब्रह्मणेनंतमूर्तये
 ॥योगेश्वराययोगायत्वामहंशरणांगतः॥३०
 ॥ ॥विकर्णउवाच॥ ॥कृष्णायवास्त्रदेवाय
 देवकीनंदनायच॥नंदगोपकुमारायगोविंदा-
 यनमोत्तमः॥३१॥ ॥सोमदत्तउवाच॥ ॥न-
 मःपरमकल्याणनमस्तेविश्वभावनं॥वासु-
 देवायशांतायचदूनांपतयेनमः॥३२॥ ॥वि-
 राटउवाच॥ ॥नमोब्रह्मण्यदेवायगोब्राह्मण-
 हितायच॥जगद्दितायकृष्णायगोविंदायन-
 मोत्तमः॥३३॥ ॥शल्यउवाच॥ ॥अतसीपु-
 ष्यसंकाशांपीतवाससमच्युतं॥येनमःस्यं

तिगोविंदं न तेषां विद्यते भयं ॥ ३४ ॥ ॥ बल
 भद्र उवाच ॥ ॥ कृष्णा कृष्णा कृष्णालुस्त्वमगती-
 नांगतिर्भव ॥ संसारार्णवमग्नानां प्रसीद पुरु-
 षोत्तम ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कृष्ण
 कृष्णोति कृष्णोति चोमांस्मरति नित्यशः ॥ ज-
 लं भित्वा यथापद्यं नरकाद्द्वराम्ग्रहं ॥ ३६ ॥
 सत्यं ब्रवीमि मनुजाः स्वयमूर्ध्वबाहुर्योमां सु-
 कुंदनरसिंहजनार्दनेति ॥ जीवोजपत्यनुदिनं
 मरणैरणैवापाषाणकाष्ठसदृशाद्यददाम्यभी-
 ष्टं ॥ ३७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ तत्रैव गंगाय
 मुनाचवेणी गोदावरी सिंधुसरस्वती च ॥ सर्वा-
 णितीर्थानि वसंतितत्र यत्राच्युतोदारकथा श्र-
 संगः ॥ ३८ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ नरके पच्य-
 मानस्तु यमेन परिभाषितः ॥ किं त्वं यानां चित्तो
 देवः केशवः कृशानाशनः ॥ ३९ ॥ ॥ नारद उवा

च ॥ ॥ जन्मांतरसहस्रेण तपोध्यानसमाधि
 भिः ॥ नराणां क्षीणपापानां कृषो भक्तिः प्रजा
 यते ॥ ४० ॥ ॥ प्रहाद उवाच ॥ ॥ नाथ योनि-
 सहस्रेषु येषु येषु ब्रजाम्यहम् ॥ तेषु तेष्वचला
 भक्तिरन्युतास्तु सदा त्वयि ॥ ४१ ॥ यात्रीतिर
 विवेकानां विषयेष्वनपायिनी ॥ त्वामनुस्मर-
 तः सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥ ४२ ॥ ॥ विश्वामि
 त्र उवाच ॥ ॥ किंतस्य दानैः किंतीर्थैः किंतपो-
 भिः किमध्वरैः ॥ योनित्यं ध्यायते देवं नराणां
 मनसि स्थितं ॥ ४३ ॥ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ ॥
 नित्योत्सवः सदा तेषां नित्याशीर्नित्यमंगलं ॥
 येषां हृदि स्थो भगवान्मंगलायतनं हरिः ॥ ४४
 ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ लाभस्तेषां जयस्तेषां कु-
 तस्तेषां पराजयः ॥ येषामिंदीवरश्यामो हृदय-
 स्थो जनार्दनः ॥ ४५ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ गो

कोटिदानं ग्रहणेषु काशीप्रयागगंगाद्युतकल्प
 वासः ॥ यज्ञाद्युतं मेरुसुवर्णादानं गोविंदनाम्ना
 स्मरणेन तुल्यम् ॥ ४६ ॥ ॥ अत्रिरुवाच ॥ ॥ गो
 विंदेति सदा स्नानं गोविंदेति सदा जपः ॥ गोविं
 देति सदा ध्यानं सदा गोविंदकीर्तनं ॥ ४७ ॥ अ
 क्षरं हि परं ब्रह्म गोविंदेत्यक्षरत्रयम् ॥ तस्माद्गु
 च्छरितं येन ब्रह्म भूयाय कल्पते ॥ ४८ ॥ ॥ श्री
 शुक उवाच ॥ ॥ अत्युतः कल्पवृक्षोसौ अनंतः
 कामधेनवः ॥ चिंतामणिश्च गोविंदो हरिनाम
 विचिंतयेत् ॥ ४९ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥ जयति
 जयति देवो देवकी नंदनोयं जयति जयति कृ-
 ष्णो वृष्णिवंशप्रदीपः ॥ जयति जयति मेघ-
 श्यामलः कोमलांगो जयति जयति पृथ्वीभार
 नाशो सुकुंदः ॥ ५० ॥ ॥ पिप्पलायिन उवाच ॥
 ॥ श्रीमन्सिंहविभवे गरुडध्वजाय तापत्रयो

पशामनाय भ्रवोषधाय ॥ कृष्णाय वृश्चिकंज-
 लाशि भ्रजंगरोग क्लेशव्यपाय हरये गुंरवे नमस्ते
 ॥ ५१ ॥ ॥ आचिर्होत्र उवाच ॥ ॥ कृष्णत्वदीय
 पदपंकजपंजरांते अद्यैव मे विशतुमानसराजहं
 सः ॥ प्राणप्रयाणसमये कफवानपित्तैः कंठ-
 वरोधनविधौ स्मरणं कुतस्ते ॥ ५२ ॥ ॥ विदुर
 उवाच ॥ ॥ हरेर्नामैव नामैव नामैव सम्प्रजीवनं
 ॥ क्लौं नास्येव नास्येव नास्येव गतिरन्यथा
 ॥ ५३ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ कृष्णोति मंगलं
 नामयस्य वाचि प्रवर्तते ॥ भ्रस्ती भवन्ति तस्या-
 श्रु महापातककोटयः ॥ ५४ ॥ ॥ अरुंधत्युवा
 च ॥ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने ॥
 प्रणतक्लेशनाशाय गोविंदाय नमो नमः ॥ ५५
 ॥ ॥ कश्यप उवाच ॥ ॥ कृष्णानुस्मरणादेव पा
 पसंघातपंजरः ॥ शान्धा भेदमाप्नोति गिरिर्व

ज्वहंतोयथा ॥५६॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ जा
 नामि धर्मनचमेप्रवृत्तिर्जानामिपापंनचमेनि
 वृत्तिः ॥ केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियु
 क्तोस्मितथाकरोमि ॥५७॥ यंत्रस्यगुणदोषो
 यंक्षम्यतांमधुरसूदन ॥ अहंयंत्रंभवान्यंत्रो
 नमेदोषोनमेगुणः ॥५८॥ ऋगुरुवाच ॥ ॥ ना
 मैवतवगोविंदकलौत्वतःशताधिकम् ॥ ददा
 त्युच्चारणान्मुक्तिर्विनाअष्टांगयोगतः ॥५९॥
 ॥ लोमहर्षणउवाच ॥ ॥ नमामिनारायणपा
 दंपंकजंकरोमिनारायणपूजनंसदा ॥ वदामि
 नारायणनामनिर्मलंस्मरामिनारायणतत्त्वम
 व्ययम् ॥ ६०॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ स्मृत्या
 सकलकल्याणभागजनोयत्रजायते ॥ पुरुष
 स्तमजंनित्यंब्रजामिशरणंहरिम् ॥६१॥ ॥ ग
 र्गुवाच ॥ ॥ नारायणोतिमंत्रोस्तिवागस्तिव

शवर्तिनी ॥ तथापि नरके घोरपतन्तीत्येतद-
 द्रुतं ॥ ६२ ॥ ॥ दालुभ्य उवाच ॥ ॥ किंतस्य ब-
 हुभिर्मंत्रैर्भक्तिर्यस्य जनार्दने ॥ नमोनारायणा-
 येति मंत्रः सर्वार्थसाधकः ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपाय-
 न उवाच ॥ ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र गार्गी-
 धनुर्धरः ॥ तत्र श्रीविजयो भूतिर्ध्रुवानीतिर्म-
 निर्मम ॥ ६४ ॥ ॥ अंगिरा उवाच ॥ ॥ हरिर्हरं
 तिपापानि दुष्टचिन्तैरपि स्मृतः ॥ अनिच्छया-
 पिसंस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ॥ ६५ ॥ ॥ परा-
 शर उवाच ॥ ॥ सकृदुच्चरितं येन हरिरित्यक्षर-
 दूयं ॥ बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रति ॥
 ६६ ॥ ॥ पौलस्त्य उवाच ॥ ॥ हे जिह्वेरससार-
 ज्ञे सर्वदा मधुरप्रिये ॥ नारायणारव्यपीयूषं पि-
 ब जिह्वेनिरंतरं ॥ ६७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं भ्रजमुत्सृत्य चोच्यते ॥

नवेदाच्चपरंशास्त्रंनदेवःकेशवात्परः॥६८॥
 ॥धन्वंतरिरुवाच॥॥अच्युतानंतगोविंदना
 मोच्चारणभेषजात्॥नश्यंतिसकलारोगाः
 सत्यंसत्यंवदाम्यहं॥६९॥॥सार्कंडेयउवा-
 च॥॥साहानिस्तन्महच्छिद्रंसाचांधजड-
 मूढता॥यन्मुहूर्तक्षणांवाषिवास्तदेवंनचिं-
 तयेत्॥७०॥॥अगस्त्यउवाच॥॥निमि
 षंनिमिषार्धवाप्राणिनांविष्णुचिंतनम्॥-
 क्रतुकोटिसहस्राणांध्यानमेकंविशिष्यते
 ॥७१॥मनसाकर्मणावाचायेस्मरंतिजना
 र्दनं॥तत्रतत्रकुरुक्षेत्रंप्रयागोर्नेमिषंबनं॥
 ॥७२॥॥श्रीशुकउवाच॥॥आलोड्यस
 र्वशास्त्राणिविचार्यैवंपुनःपुनः॥इदमेकं-
 रुनिष्यन्नंध्येयोनारायणःसदा॥७३॥॥
 श्रीमहादेवउवाच॥॥शरीरंचनवच्छिद्रंव्या

धिग्रस्तंकलेवरं ॥ औषधंजान्हवीतोयंवे
 द्योनारायणो हरिः ॥ ७४ ॥ ॥ शौनक उवा-
 च ॥ ॥ भोजनाच्छादने चिंतां वृथा कुर्वन्निवेष्टा
 वाः ॥ योसौ विश्वं भरो देवः स भक्तान् किमुपेक्ष
 ते ॥ ७५ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः ऋषयश्च तपोध
 नाः ॥ कीर्त्तयन्ति सुरश्चेष्टुं देवं नारायणं विष्णुम्
 ॥ ७६ ॥ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ ॥ यस्य हस्ते ग
 दा च भ्रंगरुडो यस्य वाहनं ॥ शंखः करतले य-
 स्य समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ ७७ ॥ इदं पवित्रमा
 सुष्यं पुण्यं पापप्रणाशनं ॥ यः पठेत्प्रातरु-
 त्थाय वैष्णवं स्तोत्रमुत्तमम् ॥ ७८ ॥ सर्वपाप
 विनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ धर्मा
 र्थकाममोक्षार्थपाडवैः परिकीर्तितम् ॥ ७९ ॥
 आकाशात्पतितं तीर्थं यथा गच्छति सागरं ॥
 सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रति गच्छति ॥ ८० ॥

इति श्रीपांडवकृतप्रपन्नगीतासंपूर्णा ॥

इतिपांडवगीतासमाप्ता.

सप्तश्लोकीगीताप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्री-
गुरुभ्योनमः ॥ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मव्याहर-
न्नामनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजन्देहं स या-
त्रिपरमांगतिम् ॥ १ ॥ स्थानेत्हृषीकेशतवप्र-
कीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षांसि
भीतानिदिशोद्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसं-
घाः ॥ २ ॥ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशि-
रोमुखं ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य ति-
ष्ठति ॥ ३ ॥ कविंपुराणमनुशासितारमणोर-
पीत्यां समनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्य धातारमचिं-
त्यरूपमादित्यवर्णितमसः परस्तात् ॥ ४ ॥ ऊ

ध्वंमूलमथाःशास्वमभ्युत्थं प्राहुरत्ययं ॥ छंदां-
 सिचस्यपर्णानियस्तंवेदसर्वेदवित् ॥ ५ ॥ सर्व
 स्यचाहंलृदिसन्निविष्टोमत्तःस्मृतिज्ञानमपो
 हनचं ॥ वेदैश्चसर्वैरहमेववेद्योवेदांतकृद्देदवि
 देवचाहं ॥ ६ ॥ मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमां
 नमस्क्रु ॥ मामेवेत्यसियुक्तैवमात्मानंमत्प-
 रायणाः ॥ ७ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनि
 षत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुन
 संवादेसप्तश्लोकीगीतासमाप्ता ॥

इति सप्तश्लोकीगीतासमाप्ता.

यतुः श्लोकि भागवतप्रारंभः
 श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगु
 रुभ्योनमः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ज्ञानंपर
 मगुह्यंमेयद्विज्ञानसमन्वितं ॥ सरहस्यंतदं

गंचगृहाणागदितंमया ॥ १ ॥ यावानहंयथाभा
 वोयद्रूपगुणकर्मकः ॥ तथैवतत्त्वविज्ञानमस्तु
 तेमदनुग्रहात् ॥ २ ॥ अहमेवासमेवाग्रेनान्य
 द्यत्सदसत्यरम् ॥ पश्चादहंयदेतच्च योवशि
 व्येतसोऽस्यहं ॥ ३ ॥ अस्तेर्थयत्प्रतीयेननप्र
 तीयेतचात्मनि ॥ तद्विद्यादात्मनोमायांयथा
 भासोयथात्मः ॥ ४ ॥ यथामहांतिभूतानि-
 भूतेषुचावचेष्वनु ॥ अविष्टान्यप्रविष्टानितथा
 तेषुनतस्त्वहम् ॥ ५ ॥ एतावदेवजिज्ञास्यंतत्व
 जिज्ञासुनात्मनः ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यांय-
 त्स्यात्सर्वत्रसर्वदा ॥ ६ ॥ एतन्मानं समातिष्ठप
 रमेवासमाधिना ॥ भवान्कल्पविकल्पेषुनवि
 मुक्त्यतिकर्हिचित् ॥ ७ ॥ ॥ इति श्रीभागवतम
 हापुराणे अष्टादशसाहस्र्यासंहितायां वैष्णवा
 सिक्यां द्वितीयस्कंधे भगवद्ब्रह्मसंवादे चतुः

श्लोकीभागवतंसमाप्तम् ॥ ॥ श्रीकृ० प्रसा०
इतिचतुःश्लोकीभागवतंसमाप्तं

अथशिवकवचप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अस्यश्रीशिवकवचस्तो
त्रमंत्रस्य ॥ ब्रह्माऋषिः ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥ श्री
सदाशिवरुद्रोदेवता ॥ ह्रींशक्तिः ॥ रंकीलकं
॥ श्रीं ह्रीं क्लीं बीजम् ॥ श्रीसदाशिवपीत्यर्थे
शिवकवचस्तोत्रजपैविनियोगः ॥ अथन्या
सः ॥ ॥ ओं नमो भगवते ज्वलज्वालामालिने
ओं ह्रीं सर्वशक्तिधाम्ने ईशानात्मने अंगुष्ठा-
भ्यां नमः ॥ ओं नमो भगवते ज्वलज्वालामा
लिने ओं नंरिं नित्यतृप्तिधाम्ने तत्पुरुषात्मने-
तर्जनीभ्यां नमः ॥ ओं नमो भगवते ज्वलज्वा
लामालिने ओं मंरुं अनादिशक्तिधाम्ने अघो

रात्मनेमध्यमाभ्यांनमः ॥ ओं नमो भगवते ज्व
 लज्वालामालिने ओं शिं र्दे स्व तंत्र शक्ति धाम्ने
 वामदेवात्मने अनामिकाभ्यां नमः ॥ ओं नमो
 भगवते ज्वलज्वालामालिने ओं वां रौं अलुप्त
 शक्ति धाम्ने सद्योजातात्मने कनिष्ठिकाभ्यां नमः
 ॥ ओं नमो भगवते ज्वलज्वालामालिने ओं यं
 रः अनादिशक्ति धाम्ने सर्वात्मने करतलकरपृ
 ष्ठाभ्यां नमः ॥ ॥ एवं हृदयादि ॥ ॥ अथ ध्या
 नं ॥ ॥ वज्रदंष्ट्रं त्रिनयनं कालकंठमरिंदमं ॥ स
 हस्रकरमत्युग्रं वंदेशं भुमुमापतिम् ॥ १ ॥ अ
 थापरं सर्वपुराणगुह्यं निःशेषपापौघहरं पवि
 त्रं ॥ जयप्रदं सर्वविपत्प्रमोचनं वक्ष्यामि शीवं
 कवचं हिनायते ॥ २ ॥ ॥ ऋषभ उवाच ॥ ॥ न
 मस्कृत्या महादेवं विश्वव्यापिनमीश्वरम् ॥ व
 क्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥ ३ ॥ शत

चोदेशोसमासीनोयथावत्कल्पितासनः ॥
 जितेन्द्रियो जितप्राणश्चित्तयेच्छिवमव्ययं ॥
 ४ ॥ त्वत्पुंडरीकांतरसन्निविष्टं स्वतेजसा व्या-
 म्बनभोवक्तव्यम् ॥ अतीन्द्रियं सूक्ष्ममनंतमा-
 द्यं ध्यायेत्परानंदमयं महेशम् ॥ ५ ॥ ध्याना-
 वधूना शिवलकर्मबंधश्चिरं चिदानंदनिमग्नचे-
 ताः ॥ षडक्षरन्याससमाहितात्मा शैवेन कुर्या-
 त्कवचेन रक्षां ॥ ६ ॥ मां पातु देवो शिवलदेवता-
 त्मा संसारकूपे पतितंगभीरे ॥ तन्नामदिव्यं व-
 रमंत्रमूलं धुनोतु मे सर्वमद्यं त्वदिस्थम् ॥ ७ ॥
 सर्वत्र मां रक्षतु विश्वमूर्तिर्ज्योतिर्मयानंदघन-
 श्चिदात्मा ॥ अपोरणीयानुरुशक्तिरेकः स ई-
 श्वरः पातु भयादशेषात् ॥ ८ ॥ यो भूस्वरूपेण
 विभर्ति विश्वं पायात्स भूमे गिरिशोष्ठमूर्तिः ॥
 यो पांस्वरूपेण नृणां करोति संजीवनं सो वतु मां

जलेभ्यः ॥ ९॥ कल्यावसाने भवनानि दग्धा-
 सर्वाणि चोत्थति मूरिलीलः ॥ सकालरुद्रो व-
 तुमांदाद्यो वत्यादिभीते ररिवलाञ्चनापात् ॥ १०
 ॥ प्रदी सविद्य कनकावभासो विद्यावराभीतिवृ-
 षारपाणिः ॥ चतुर्मुखस्तपुरुषस्त्रिनेत्रः प्राच्यां
 स्थितोरक्ष तुमांज रश्मम् ॥ ११ ॥ कुठारवेदांकु-
 शपाशाशूल कपालदक्काक्षगुणान्दधानः ॥ चतु-
 र्मुखो नीलरुचिस्त्रिनेत्रः पायादघोरो दिशि दक्षि-
 णस्याम् ॥ १२ ॥ कुंदेदु शंखस्फटिकावभासो वे-
 दाक्षमालावरदाभ्यांकः ॥ व्यक्षश्चतुर्बलकुरु-
 प्रभावः सद्यो धिजातो वतुमांशतीच्यां ॥ १३ ॥ व-
 राक्षमालाभयदंकहस्तः सरोजकिंजल्कसया-
 नवर्णः ॥ त्रिलोचनश्चारुचतुर्मुखो मां पायादु-
 दीच्यां दिशि वामदेवः ॥ १४ ॥ वेदाभये हांकु-
 शपाशाशूल कपालदक्काक्षकशूलपाणिः ॥

सितद्युतिः पंचसुरवोवतान्मामीशानऊर्ध्वं प
 रमप्रकाशः ॥ १५ ॥ मूर्धानमव्यान्ममचंद्रमौ
 लिभ्रालंममाव्यादद्यभालनेत्रः ॥ नेत्रेममा-
 व्याद्गनेत्रहारीनासांसदारक्षतुविश्वनाथः
 ॥ १६ ॥ पायाच्छुतीमेश्रुतिगीतकीर्तिः कपोल
 मव्यात्सततंकपाली ॥ वत्क्रंसदारक्षतुपंचक
 ल्कोजिह्वांसदारक्षतुवेदजिह्वः ॥ १७ ॥ कंठं-
 गिरीशोवतुनीलकंठः पाणिद्वयंपातुपिनाकपा
 णिः ॥ दोर्मूलमव्यान्ममधर्मबाहुर्वक्षस्थलं
 दक्षप्रखंतकोव्यात् ॥ १८ ॥ ममोदरंपातुगि
 रींद्रधन्वामध्यममाव्यान्मदनांतकारी ॥ हेरं
 वनानोममपातुनाभिंपायात्कटिंधूर्जतिरीश्व
 रीमे ॥ १९ ॥ ऊरुद्वयंपातुकुबेरमित्रोजानुद्वयं
 मैजगदीश्वरोव्यात् ॥ जंघासुगंपुंगवकेतुरव्या
 त्यादीममाव्यात्सरबंधपादः ॥ २० ॥ महेश्वरः

पातुदिनादियामे मां मध्ययामे ऽवतु वामदेवः
 ॥ त्रियंबकः पातु तृतीययामे वृषध्वजः पातुदि
 नां ल्ययामे ॥ २१ ॥ पायान्निशादौ शशिशेख-
 रो मांगंगाधरो रक्षतु मां निशीथे ॥ गौरीपतिः
 पातु निशावसाने मृत्युं जयोरक्षतु सार्वकालम्
 ॥ २२ ॥ अंतस्थितं रक्षतु शंकरो मां स्थापुः सदा
 पातु बहिः स्थितं माम् ॥ तदंतरे पातु पतिः पशु-
 नां सदा शिवो रक्षतु मां समंतात् ॥ २३ ॥ तिष्ठंत
 मव्याद्भुवने कनाथः पायाद्भुजंतं प्रमथाधिना
 थः ॥ वेदांतवेद्यो वतु मां निषण्णं मामव्ययः पा-
 तु शिवः शयानम् ॥ २४ ॥ मार्गेषु मां रक्षतु नी-
 लकंठः शैलादिदुर्गेषु पुरत्रयारिः ॥ अरण्यवा-
 सादिमहाप्रवासे पायान्मृगव्याधउदारशक्तिः
 ॥ २५ ॥ कल्यांतकाटोपपदुप्रकोपस्फुटादृहा
 सोच्छ्रितांडकोशः ॥ घोरारिसेनार्णवदुर्नि

वारमहाभयाद्रक्षतुवीरभद्रः ॥ २६ ॥ पत्य-
 श्वमातंगघटावरुथसहस्रलक्षायुतकोटि
 भीषणाम् ॥ अक्षौहिणीनांशतमानतांयिनां
 छिंद्यान्मृदोघोरकुठारधारया ॥ २७ ॥ निहंतु
 दस्यून्यलयांनलाविज्वलत्रिशूलं त्रिपुरांत-
 कस्य ॥ शार्दूलसिंहर्क्षवृकादिहिंस्त्रान्संत्रास
 यत्वीशधनुः पिनाकः ॥ २८ ॥ दुः स्वप्नदुःश
 कुनदुर्गतिदोर्मनस्यदुर्भिक्षदुर्व्यसनदुःसहदु
 र्यशांसि ॥ उत्पानतापविषभीतिमसद्ग्रहार्ति
 ल्याधींश्चनाशयतुमेजगतामधीशः ॥ २९ ॥
 ओं नमो भगवते सदा शिवाय सकलतत्त्वात्म-
 काय सर्वमंत्रस्वरूपाय सर्वयंत्राधिष्ठिताय स-
 र्वतंत्रस्वरूपाय सर्वतत्त्वविदूराय ब्रह्मरुद्राव-
 तारिणे नीलकंठाय पार्वती मनोहर प्रियाय सो-
 मसूर्याग्नि लोचनाय भस्मोद्भूत विग्रहाय म

हामणि मुकुटधारणाय माणिक्यभूषणाय-
 सृष्टिस्थितिप्रलयकालरौद्रावताराय दक्षाध्व-
 रध्वंसकाय महाकालभेदनाय मूलाधारैकनि-
 लयाय नत्वातीताय गंगाधराय सर्वदेवाधिदे-
 वाय प्रडाश्रयाय वेदांतसाराय त्रिवर्गसाधना-
 यानंतकोटिब्रह्मांडनाय कायानंतवासुकित-
 क्षककर्कोटकशंखकुलिकपद्ममहापद्मेत्यष्टम
 हानागकुलभूषणाय प्रणवस्वरूपाय चिदाका-
 शायाकाशदिकस्वरूपाय ग्रहनक्षत्रमालिनेस-
 कलाय कैलंकरहिताय सकललोकैककर्त्रे सक-
 ललोकैकसंहर्त्रे सकललोकैकगुरवे सकललो-
 कैकसाक्षिणे सकलनिगमशुद्धाय सकलवेदां-
 तपारगाय सकललोकैकवरप्रदाय सकललो-
 कैकशंकराय शशांकशेखराय शाश्वतनिजा-
 वासाय निराभासाय निरामयाय निर्मलाय-

निर्लोभाय निर्मदाय निश्चिंताय निरहंकारा-
 य निरंकुशाय निष्कलंकाय निर्गुणाय निष्का-
 माय निरुपपूर्वाय निरवद्याय निरंतराय निः-
 ष्कारणाय निरंतकाय निष्पंचाय निःसंगाय
 निर्द्वेषाय निराधाराय नीरागाय निष्क्रोधाय नि-
 र्मलाय निष्पादाय निर्भयाय निर्विकल्पाय निर्भे-
 दाय निष्क्रियाय निस्तलाय निःसंशयाय निरं-
 जनाय निरुपमविभवाय नित्यशुद्धबुद्धपरिपू-
 र्णसच्चिदानंदा ह्याय परमशान्तरूपाय तेजो-
 रूपाय तेजोमयाय जयजय रुद्र महारोद्र भद्रा-
 वतार महाभैरव कालभैरव कल्यांत भैरव कपा-
 लमालाधर रवद्वांगरवद्गुचर्मपाशांकुशाडमरु-
 शूलचापबाणगदाशक्ति भिंडिमाला तोमर सु-
 सलसुद्धर पाशापरिघभृशंडीशतद्गीचक्रा-
 द्यायुधभीषणंकरसहस्रसुरवदंष्ट्राकरालवद

नविकराट्टहासविस्फारितब्रह्मांडमंडलनागेन्द्र
 कुंडलनागेन्द्रहारनागेन्द्रबलयनागेन्द्रचर्मधरसृ
 ल्युंजयन्त्र्यंबकत्रिपुरांतकविश्वरूपविरूपाक्ष
 विश्वेश्वरवृषभवाहनविश्वतोसुरवसर्वतोरक्ष
 रक्षमांज्वलज्ज्वलमहाभृत्कमपमृत्कभयंना
 शयनाशयचोरभयसुत्सादयोत्सादयविष
 सर्पभयंशमयशामयचोरान्मारयमारयमम
 शत्रुनुच्चाटयोच्चाटयत्रिशूलेनविदारयविदा
 रयकुठारेषाभिंधिभिंधिखड्गेनच्छिंधिच्छिंधिख
 द्वांगेनविपोथयविपोथयसुसलेननिषेधयनि
 षेधयबाणैःसंताडयसंताडयरक्षांसिभीषय
 भीषयभूतानिविद्रावयकूष्मांडवेतालमारी
 गणाब्रह्मराक्षसगणान्संत्रासयसंत्रासयममा
 भयंकुरुकुरुवित्रस्तंमामाश्वासयश्वासयन
 रकमहाभयान्यामुद्धरोद्धरसंजीवयसंजीव

यविद्रावयक्षुतृड्भ्यांमामाव्यायथाप्याय-
 यदुःखातुरमामानंदयानंदय शिवकवचेनमा
 माच्छादयाच्छादयमृत्युंजयत्र्यंबकसदाशिव
 नमस्तेनमस्ते ॥ ॥ ऋषभउवाच ॥ ॥ इत्येन-
 क्वचंशैवंवरदंल्यात्तंमया ॥ सर्वबाधाप्रश-
 मनंरहस्यंसर्वदेहिनाम् ॥ १ ॥ यः सदाधारये-
 न्यर्त्यः शैवंकवचमुत्तमम् ॥ नतस्यजायतेघ्ना
 पिभयंशंभोरनुग्रहात् ॥ २ ॥ क्षीयाद्युः प्रा-
 समृत्युर्वामहारोगहतोपिवा ॥ सद्यः सखम
 वाप्नोतिदीर्घमायुश्चविंदति ॥ ३ ॥ सर्वदारि-
 द्र्यशामनंसौमंगल्यविवर्धनम् ॥ यो धत्ते कव-
 चंशैवंसदेवेरपि पूज्यते ॥ ४ ॥ महापातकसं-
 घातेषु च्यते चोपपातकैः ॥ देहांते मुक्तिमाप्नो-
 ति शिववर्मानुभावतः ॥ ५ ॥ त्वमपि श्रद्धयाव-
 त्स शैवंकवचमुत्तमम् ॥ धारयस्व मया दत्तं स

द्यः श्रेयो ह्यवाप्स्यसि ॥ ६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 इत्युक्त्वा ऋषभो योगी तस्मै पार्थिवसूनवे ॥
 ददौ शंखं महारावं खड्गं चारिनिषूदनम् ॥ ७ ॥
 पुनश्च भस्मसंमन्वितदंगं परितोऽस्पृशन् ॥
 गजानां षट्सहस्रस्य द्विगुणास्य बलं ददौ ॥ ८ ॥
 ॥ भस्मप्रभावात्संश्रामबलैश्चर्यधृतिस्मृतिः
 ॥ सराजपुत्रः शशभेशरदक इव श्रिया ॥ ९ ॥
 ॥ तमाहपां जलिं भूयः सद्योगी नृपनंदनम् ॥
 एष खड्गो मया दत्तस्तपोमंत्रानुभाविनः ॥ १० ॥
 ॥ शितधारमिमं खड्गं यस्मै दर्शयसे स्फुटम् ॥
 ससद्यो म्रियते शत्रुः साक्षान्मृत्युरपि स्वय-
 म् ॥ ११ ॥ अस्य शंखस्य निर्हादं येषु ष्वन्ति न
 बाहिताः ॥ ते मूर्च्छिताः पतिष्यन्ति न्यस्तश-
 र्त्राविचेतनाः ॥ १२ ॥ खड्गशंखाविमोदि-
 ब्यो परसैन्यविनाशिनौ ॥ आत्मसैन्यस्वप-

क्षाणां शौर्ये ज्ञेजो विवर्धनी ॥१३॥ एतद्योश्च
प्रभावेन शैवेन कवचेन च ॥ द्विषत्सहस्रना
गानां बलेन महताऽपि च ॥१४॥ मस्मधार-
णसामर्थ्याच्छत्रुसैन्यं विजेष्यसि ॥ प्राप्यसि
हासनं पित्र्यं गोप्तासि पृथिवीमिमां ॥१५॥ इ-
ति भद्रायुषं सम्यगनुशास्य समातृकं ॥ ताभ्यां
संपूजितः सोथयोगी स्वैरगतिर्ययौ ॥१६॥-
॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मोत्तरखंडे शिववर्मक
थनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥१२॥ ॥७५॥ ॥

इति शिवकवचं समाप्तं

अथ शिवमानसपूजा प्रारंभः
श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ शिवमानसपूजा प्रा-
रंभः ॥ रत्नैः कल्पितमासनं हिमजलैः स्नानं-
च दिव्यांबरं नानारत्नविभूषितं मृगमदायो-

दांकितंचंदने ॥ जातीचंपकविल्वपत्ररचितंपु
 ष्यंचधूपंतथादीपंदेवदयानिधेयशरपतेल्लक
 ल्पितंगुह्यानां ॥ १ ॥ सौवर्णेमणिरवंडरत्नरचि
 तैपात्रेघृतंपायसंभक्ष्यंपंचविधंपयोदधियु
 तंरंभाफलंपानसं ॥ शाकानामयुतंजलंरु-
 चिकरंकर्पूररवंडोज्वलंतांबूलंमनसामयावि
 विरचितंभक्त्याप्रभोस्वीकुरु ॥ २ ॥ छत्रंचाम
 रयोर्युगंल्यजनकंचादर्शनंनिर्मलंवीणाभेरिमृ
 दंगक्यहल्लकलागीतंचनृत्यंतथा ॥ साष्टांगंप
 णतिस्तुतिर्बहुविधाएतत्समस्तंमयासंकल्पे
 नसमर्पितंतवविभोपूजांगृहाणप्रभो ॥ ३ ॥ -
 आत्मात्वंगिरिजामतिःसहचराःप्राणाःशरी
 रंगृहंपूजातेविषयोपभोगरचनानिद्रासमा-
 धिस्थितिः ॥ संचारःपदयोःप्रदक्षिणविधिः
 स्तोत्राणिसर्वागिरोयद्यत्कर्मकरोमित्तत्तदस्व

लंशंभोतवाराधनम् ॥ ४ ॥ करचरणकृतंवा-
 कायजं कर्मजंवाश्रवणनयनजंवा मानसंवाप-
 राधम् ॥ विहितमविहितंवा सर्वमेतत्क्षमस्व
 जयजयकरुणाब्धेश्रीसहादेवशंभो ॥ ५ ॥ ॥
 इति शिवमानसपूजासमाप्ता .

अथशिवापराधक्षमापनस्तोत्रप्रारंभं
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ आदौकर्मप्रसंगात्क-
 लयतिकलुषंमातृकुक्षौस्थितंमांविष्मूत्रामे-
 ध्यमभ्येक्ष्यथयति नितरांजाठरोजातवेदाः ॥
 यद्यद्देतत्रदुःखंल्यथयति नितरांशक्यतेकेन
 बद्धंक्षंतल्योमेपराधः शिवशिवशिवश्रीश्रीम
 हादेवशंभो ॥ १ ॥ बाल्येदुःखातिरेकान्मल्लु-
 लितवपुः सन्न्यपानेपिपासानोशक्यश्चेन्द्रिये
 भ्यो भवगुणजनिता जंतवोमांतुदन्ति ॥ नाना-

रोगादिदुःखाद्गुदनपरवशः शंकरं न स्मरामि क्षं
 तव्यो मे पराधः शिवशिवशिवभोश्रीमहादेवशं
 भो ॥ २ ॥ प्रौढो ह्यौवनस्थो विषयविषयैः पं
 चभिर्मर्मसंधौ दष्टेनष्टो विवेकः सततधनयुवति
 स्वादुसौख्ये निषण्णः ॥ शौची चिन्ताविहीनं मम
 हृदयमहोमानगर्वाधिरूढं क्षंतव्यो मे पराधः
 शिवशिवशिवभोश्रीमहादेवशंभो ॥ ३ ॥ वा-
 न्धुष्ये चेंद्रियाणां विनतगतिमतिश्चाधिदेवा-
 दिनापैः पापैरोगैर्वियोगैस्त्वनवशितवपुः प्रौ
 ढिहीनं च दीनं ॥ मिथ्यामोहाभिलाषैर्भ्रमति
 मम मनो धूर्जटे ध्यानशून्यं क्षंतव्यो मे पराधः
 शिवशिवशिवभोश्रीमहादेवशंभो ॥ ४ ॥ नो
 शक्यं स्मार्तकर्मप्रतिपदगहनप्रत्यवायाकु
 लाख्यं शौतेवार्ताकथं मे द्विजकुलविहिते ब्रह्म
 मार्गैस्ससारे ॥ ज्ञानोधर्मो विचारैः श्रवणमनन

योः किंनिदध्यासितव्यं क्षंतव्यो मे पराधः शि
 वशिवशिवभो श्रीमहादेवशंभो ॥५॥ स्नात्वा
 प्रसूषकाले स्नानविधिविधौ नात्तंगंगतो
 यं पूजार्थं वा कदाचिद्दुत्तरगहनात्खंडबिल्वी
 दलानि ॥ नानीतापद्यमालासरसि विकसिता
 गंधपुष्पैस्त्वदर्थं क्षंतव्यो मे पराधः शिवशिव-
 शिवभो श्रीमहादेवशंभो ॥६॥ दुग्धैर्मध्वाज्य
 युक्तैर्दधिसितसहितैः स्नापितं नैव लिंगं नो हि
 संचंदनाद्यैः कनकविरचितं पूजितं न प्रसूमेः
 ॥ धूपैः कर्पूरदीपैर्विधि धरसयुक्तैर्नैव भक्ष्यो
 पहारैः क्षंतव्यो मे पराधः शिवशिवशिवभो-
 श्रीमहादेवशंभो ॥७॥ ध्यात्वा चित्ते शिवा
 ख्यं प्रचुरतरधनं नैव दत्तं हि ज्ञेभ्यो हव्यं तैलक्ष
 संख्यैर्हुतवहवदनेनार्पितं बीजमंत्रैः ॥ नो तसं
 गंगतीरे व्रतजपनियमैरुद्रजाप्यैर्न देवं क्षंत-

ल्योमेपराधः शिवशिवशिवभो श्रीमहादेवशं
 भो ॥ ८ ॥ स्थितास्थानेसरोजे प्रपावमद्यमरु
 त्कुंडलेसूक्ष्ममार्गेशान्तेस्वान्ते प्रलीनेप्रकटि
 तविभवेज्योतिरूपेपरारब्धे ॥ लिंगज्ञेब्रह्मवा
 क्येसकलतनुगतं शंकरं न स्मरामि क्षंतल्योमे
 पराधः शिवशिवशिवभो श्रीमहादेवशंभो ॥
 ॥ ९ ॥ नमोनिःसंगशुद्धस्त्रिगुणविरहितो-
 ध्वस्तमोहांधकारोनासायेन्यस्तदृष्टिर्विदित
 ष्वगुणोनेवदृष्टः कदाचित् ॥ उन्मन्यावस्थ-
 यात्वां विगतकलिमलं शंकरं न स्मरामि क्षंत-
 ल्योमेपराधः शिवशिवशिवभो श्रीमहादेव
 शंभो ॥ १० ॥ चंद्रोद्रासितशेखरेस्मरहरेगंगा
 धरेशंकरेसर्पेभूषितकंठकर्णविवरेनेत्रोत्थवे
 श्वानरे ॥ दंतिलकुलसंदरांबरधरेत्रैलोक्य-
 सारेहरेमोक्षार्थकुरुचिन्नवृत्तिमखिलामन्यै

स्तुकिंकर्मभिः ॥ ११ ॥ किंवानेनधनेनवाजि
 कशिभिः प्राप्तेनराज्येनकिं किंवापुत्रकलत्रमि
 त्रपशुभिर्देहेनगेहेनकिम् ॥ ज्ञात्वेतत्क्षणं
 गुरंसपदिरेत्याज्यमनोदूरतः स्वात्मार्यगुरु
 वाक्यतोभजभजश्रीपार्वतीवल्लभम् ॥ १२ ॥
 आयुर्नश्यतिपश्यतांप्रतिदिनंयानिक्षयंथी
 वनंप्रत्यायांतिगताः पुनर्नीदिवसाः कालोजग
 द्भ्रक्षकः ॥ लक्ष्मीस्तोयतरंगभंगचपलाविद्यु
 च्चलंजीवितंतस्मात्त्वांशरणागतंशरणदत्तंर
 क्षरक्षाधुना ॥ १३ ॥ करचरणकृतवाक्काय-
 जंकर्मजंवाश्रवणनयनजंवामानसंवापरार्थं
 ॥ विहितमविहितंवासर्वमेतत्क्षमस्वजयज
 यकृष्णाब्धेश्रीमहादेवशंभो ॥ १४ ॥ ॥ इ-
 तिश्रीमच्छंकराचार्यविरचितंअपराधक्षमा
 स्तोत्रंसंपूर्णम् ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ समाप्त ॥

श्रीशिवपंचाक्षरीस्तोत्रप्रारंभः ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नागेंद्रहारायत्रिलोचना
 यभस्मांगारागायमहेश्वराय ॥ देवाधिदेवाय
 दिगंबरायतस्मैनकारायनमः शिवाय ॥ १ ॥ मा
 तंगन्धर्मांबरभूषणायसमस्तगीर्वाणगणार्चि
 ताय ॥ त्रैलोक्यनाथत्रिपुरांतकायतस्मैम-
 कारायनमः शिवाय ॥ २ ॥ शिवासुखांभोज
 विकसितायदक्षस्ययज्ञस्थितिनाशकाय ॥
 चंद्रार्कवेशानरलोचनायतस्मैशिङ्कारायन-
 मः शिवाय ॥ ३ ॥ वसिष्ठकुंभोद्भवगौतमादि
 भ्रिमुनीन्द्रवंध्यायगिरीश्वराय ॥ श्रीनीलकंठा
 यवृषध्वजायतस्मैवकारायनमः शिवाय ॥
 ४ ॥ यज्ञस्वरूपायजटाधरायपिनाकहस्ता
 यसनातनाय ॥ नित्यायशङ्खायनिरंजनाय
 तस्मैयकारायनमः शिवाय ॥ ५ ॥ एतद्यःप

ठतेनित्यंशक्तिस्तद्गतमानसः ॥ शिवेनसह
 तादात्म्यंलभतेनान्त्रसंशयः ॥ ६ ॥ पूजाव-
 सानसमयेपठेद्यःपार्वतीपतेः ॥ सद्याति-
 परमान्भोगान्भुक्त्वांतेशिवसन्निधौ ॥ ७
 ॥ एतद्व्यासकृतस्तोत्रंशिवसान्निध्यकारकं
 ॥ एकादश्यांसौमवारैप्रदोषेवावि शोषतः ॥
 ८ ॥ यः पठेत्परयात्रीत्यासस्वयंहिशिवो भवे
 त् ॥ पुत्रपौत्रधनंधान्यंपरांश्चिद्यमवाप्नुयात्
 ॥ ९ ॥ इतिश्रीलिंगपुराणांतर्गतश्रीशिवपंचा-
 क्षरीमहामंत्रस्तोत्रंसमाप्तिमगमत् ॥ ॥

अथशिवस्तुतिप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ स्फुटंस्फुटिकसप्रभं
 स्फुटितहारकश्रीजटंशाशांकदलशेखरंकपि-
 लकुल्लनेत्रत्रयं ॥ तरक्षवरकृत्तिमद्भुजगभू

षण्णभूतिमत्कदानुशितिकंठतेवपुरवेक्षतेवी-
 क्षणं ॥ १ ॥ त्रिलोचनविलोचनेलसतिते लला
 मायितेस्मरोनियमद्यस्मरोनियमिनामभूद्
 स्मसात् ॥ स्वभक्तिकृतयावशीकृतवतीसती
 यंसतीस्वभक्तवशतोभवानपिवशीप्रसीदप्र
 भो ॥ २ ॥ महेशमहितोसितत्पुरुषपुरुषाग्रो
 भवानघोररिपुघोरतेनवमवामदेवांजलिः
 ॥ नमः सपदिजाततेत्वमितिपंचरूपों चित्तः
 प्रपंचयचपंचरुत्तममनस्तमस्ताडय ॥ ३ ॥
 रसाद्यनरसानलानिलवियद्विवस्वद्विधुप्रयष्टु
 षुनिविष्टमित्यजभजामिसूर्यष्टकं ॥ प्रशांत-
 मुनभीषणंभवनमोहनंचेत्यहोवपूंषिगुणाष्ट
 धितेहमहमात्मनोहंभिदे ॥ ४ ॥ विमुक्तिपरम
 ध्वनांतवषडध्वनामास्पदंपदंनिगमवेदिनी
 जगतिवामदेवाद्यः ॥ कथंचिदुपशिक्षिता

भगवतेवसंविद्वतेवद्यंतुविरलांतराः कथंमुमे
 शतचन्द्रहे ॥५॥ कठोरितकुठारया ललितशूल
 याबाहयारणाडुमरुणा स्फुरत्परिणयासरव-
 द्वांगया ॥ चलाभिरचलाभिरप्यगणिताभि-
 रुन्मृत्युतश्चतुर्दशजगंतितेजयजयेत्ययुर्वि-
 स्मयं ॥ ६ ॥ पुरत्रिपुररंधनं विविधदेत्यविधं
 सनंपराक्रमपरंपरा अपि परानते विस्मयः ॥
 अमर्षबलहर्षितक्षुभितघ्ननेत्रोज्ज्वलज्ज्व
 लज्ज्वलनहेलयाशलभितंहिलोकत्रयं ॥ ७
 ॥ सहस्रनयनो गृहः सहस्रस्त्ररश्मिर्विद्युर्बृ
 हस्पतिरुनाप्यतिः संस्तरसिद्धविद्याधराः ॥
 भवत्पदपरायणाः श्रियमिमां ययुः प्रार्थिनां
 भवान्स्तरतर्दृशं दिशशिवां शिवावल्लभ ॥
 ॥ ८ ॥ तवप्रियतमादतिप्रियतमं सदेवांतरं प
 यस्युपहितं घृतं स्वयमिव श्रियो वल्लभं ॥ वि-

भिद्यत्तु बुद्धयः स्वपरपक्षलक्षायितं पठन्ति
 हिलुहन्तिने शठहृदः शत्रुशठहिताः ॥ ९ ॥ नि-
 वासनिलयाचिनातवशिरस्तनिर्मालिकाक
 पालमपितेकरेत्वमशिवोस्यनंतर्धियां ॥ त-
 थापिभवतः पद्मशिवशिवेत्यदोजल्पताम-
 किंचननकिंचनवृजिनमस्ति भस्मीभवत् ॥ १०
 ॥ त्वमेव किलकामयकृ सकलकाममापूरयन्
 सदात्रिनयनोभवान्वहसिचात्रिनेत्रोद्भवं ॥ -
 विषंविषधरान्दधत्पिबसितेनचानंदवान्वि-
 रुद्धचरितोचिताजगदधीशतेभिक्षता ॥ ११
 ॥ नमः शिवशिवाशिवाशिवशिवा र्थं चूंताशि
 वं नमोहरहराहराहरहरांतरींमेदृशं ॥ नमोभ
 वभवाभवप्रभवभूतयेमेभव नमोमृडनमो
 नमोनमउमेशतुभ्यंनमः ॥ १२ ॥ सतांश्रवणं
 पद्मंतिस्सस्तुसन्नतोक्त्यसौ शिवस्य करुणां

कुरात्प्रतिष्ठतात्सदासोचिता ॥ इतिप्रथिन
 मानसोव्यधितन्नामनारायणाः शिवस्ततिमि
 मांशिवांलिकुचिसूरिसूनुः स्रुधीः ॥१३॥ ॥इ
 तिश्रीमह्लिकुचिसूरिसूनुनारायणापंडिताचा-
 र्यविरचिताशिवस्ततिःसंपूर्णा ॥ ॥१३॥ ॥

इतिशिवस्ततिःसमाप्ता

अथरावणाकृतशिवतांडवस्तोत्रप्रारं.
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ जटाकटाहसंभ्रमभ्र-
 मन्त्रिलिंपनिर्झरीबिल्लोलवीचिवहुरीविराज
 मानसूर्धनि ॥ धगहूगहूगज्ज्वलहूलाटपट्ट
 यावकेकिशोरचंद्रशेखरेरतिःप्रतिक्षणंमम
 ॥१॥ धराधरेद्रनंदिनीविलासबंधबंधुरस्फुर
 हृगंतसंततिप्रमोदमानमानसे ॥ कृपाकटाक्ष
 धोरणीनिरुद्धदुर्धरापदिक्कचिच्चिदंबरेमनी-

विनोदमेतुवस्तुनि ॥२॥ जलभ्रजंगपिंगल-
 स्फुरत्फणामणिप्रभाकदंबकुंकुमद्रवप्रलिप्त-
 हिक्रवधूसुरवे ॥ अदांधसिंधुरस्फुरत्त्वगुनरीय
 मेदुरेमनोविनोदमद्भुतंविभर्तुभूतभर्तुरि ॥
 ३ ॥ सहस्रलोचनप्रभृत्यशोषलेखशेखरप्र
 स्तूनधूलिधोरणीविधूसरोधिपीठभूः ॥ भ्रजं
 गराजमालयानिबद्धजाटजूटकः शिथेचिराय
 जायतांचकोरबंधुशेखरः ॥ ४ ॥ ललाटच-
 त्वरज्वररुदनंजयस्फुलिंगभानिपीतपंचसाय
 कंनमस्त्रिलिंगनायकं ॥ रुधामधूरवल्लेखया
 विराजमानशेखरंमहाकपालिसंपदेशिरोज
 टालमस्तनः ॥ ५ ॥ करालभालपट्टिकाधग
 न्दुग्दुग्जुवल्लुदनंजयाधरीकृतप्रचंडपंचसा-
 यके ॥ धराधरेद्रनंदिनीकुचाग्रचित्रपत्रकप्र
 कल्पनैकशिल्पिनित्रिलोचनेसतिर्मम ॥ ६ ॥

नवीनमेघमंडलीनिरुद्धदुर्धरस्फुरकुहूनि
 शीथिनीतमः प्रबंधबंधुकंधरः ॥ निलिंपनि
 झरीधरस्तनोतुहृत्तिसिंधुरः क्लानिधान-
 बंधुरः श्रियंजगद्गुरंधरः ॥ ७ ॥ प्रफुल्लनीलपं
 कजप्रपंचकालिमच्छटाविडंबिकंठकंधरारु
 चिप्रबंधकंधरं ॥ स्मरच्छिदंपुरच्छिदंभवच्छि
 दंमरवच्छिदंगजच्छिदांधकच्छिदंतमंतकच्छि
 दंभजे ॥ ८ ॥ अगर्वसर्वमंगलाकलाकदंबमं-
 जरीरसप्रवाहमाधुरीविजृंभणामधुव्रतं ॥
 स्मरांतकंपुरांतकं भवांतकंमखांतकं गजांत-
 कांधकांतकं तमंतकांतकंभजे ॥ ९ ॥ जयत्व
 दभ्रविभ्रमभ्रमद्भुजंगमस्फुरद्भुगद्भुगाद्भिनि
 र्गमत्करालभालहव्यवाद् ॥ धिमिद्भिमिद्भि
 मिस्वनन्मृदंगतुंगमंगलध्वनिक्रमप्रवर्तितप्र
 चंडतांडवः शिवः ॥ १० ॥ दृषद्भिचित्रतल्पयो

भुजंगमौक्तिकस्त्रजोर्गरिष्ठरत्नलोष्ठयोः सुहृ
 द्विपक्षपक्षयोः ॥ तृणारविन्दचक्षुषोः प्रजाम
 हीमहेद्रयोः समंप्रवर्तयन्मनः कदासदाशिवंभ
 जे ॥ ११ ॥ कदानिलिंपनिर्झरीनिकुंजकोटरेव
 सन्विमुक्तदुर्मतिः सदाशिरस्तमंजलिबहन्
 ॥ विमुक्तलोललोचनोललामभाललक्षकः
 शिवेतिमंत्रमुच्चरन्कदास्करवीभवाम्यहम् ॥
 १२ ॥ इदं हि नित्यमेवमुक्तमुत्तमोत्तमंस्तवंपठ-
 न्स्मरन्शुवन्नरोविशुद्धिर्मेतिसंतनं ॥ हरेगु-
 रौस्तुभक्तिमाशुयातिनान्यथागतिंविमोहनं
 हिदेहिनांस्तुशंकरस्यचिंतनं ॥ १३ ॥ पूजाव-
 स्नानसमयेदशवत्स्रगीतंयःशंभूपूजनमि-
 दंपठतिप्रदोषे ॥ तस्यस्थिरांरथगजेन्द्रतुरंग
 युक्तांलक्ष्मींसदैवस्तुसुरवींप्रददातिशंभुः ॥
 १४ ॥ ॥ इति श्री रावणविरचितंशिवतांडव

स्तोत्रसंपूर्णम् ॥ ॥ ६५ ॥ ॥

इति रावणकृतशिवतांडवस्तोत्रसमाप्तं

अथ उपमन्यु कृतस्तोत्रप्रारंभोद्यम्
श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीशंकरः प्रसन्नः ॥

जयशंकरपार्वतीपतेमृडशंभोशशिरखंडमं
डन ॥ महानांतकभक्तवत्सलप्रियकेलासद
यासुधांबुधे ॥ १ ॥ सदुपायकथास्वपंडितो
हृदयैदुःखशारेणखंडितः ॥ शशिरखंडशि
खंडमंडनशरणांघामिशरण्यमीश्वरम् ॥ २
॥ महतः परितः प्रसर्पतस्तमसोदर्शनभेदि
नीभिरे ॥ दिननाथइवस्वतेजसाहृदय-
व्योम्निमनागुदेहिनः ॥ ३ ॥ नवद्यंतवचर्म-
चक्षुषापदवीमप्युपवीक्षितुंक्षमाः ॥ कृप
याभयदेनचक्षुषासकलेनेशविलोक्या

शून्यः ॥ ४ ॥ खदनुस्मृतिरेव पावनी स्तुतिस्तुक्ता
 नहिवक्तुमीशसा ॥ मधुरंहिपयः स्वभावतो
 ननुकीदृक्सिंतशर्करान्वितम् ॥ ५ ॥ सविषो
 व्यमृताद्यते भवान् शवसुंदाभरणोऽपि पावनः
 ॥ भवं एव भवान् कः सतां समदृष्टिर्विषमैस्स-
 णोऽपि सन् ॥ ६ ॥ अपिशूलधरो निरामयो ह
 दवेराग्यरतोऽपिरागवान् ॥ अपि भैक्ष्यचरो म
 हेश्वरश्चरितं चित्रमिदं हिते प्रभो ॥ ७ ॥ वित
 रत्यभिवाञ्छितं दृशापरिदृष्टः किल कल्पपाद
 पः ॥ हृदये स्मृत एव धीमते नमते भीष्टुफल
 प्रदो भवान् ॥ ८ ॥ सहसैव भ्रजंगपाशवा-
 न्विनिगृह्णाति नयावदंतकः ॥ अभयंकुरु
 तावदाश्रमे गत जीवस्य पुनः किमौषधैः ॥
 ९ ॥ सविषैरिव भीमपन्नगैर्विषयैरेभिरलं प
 रीक्षितम् ॥ असृतेरिव संभ्रमेणामामभिधिं

चाश्रदयावलोकनैः ॥१०॥ मुनयो बहवो द्य
 धन्यतांगमिताः स्वाभिमनार्थदर्शिनः ॥ क
 रुणाकरयेन तेन मामवसन्नं ननु पश्य चक्षु-
 षा ॥११॥ प्रणामाम्यथयाभिचापरं शरणं कं
 कृपणाभयप्रदं ॥ विरहो वविभो प्रियासंयं प
 रिपश्यामि भवन्मयं जगत् ॥१२॥ बहवो भ
 वतानुकंपिताः किमितीशाननमानुकंपसे-
 ॥ दधता किमुमंदराचलं परमाणुः कमठेन दु
 धरिः ॥१३॥ अशक्तिं यदि मानुमन्यसे किमि
 दं सूक्ष्मं कपालदामते ॥ उतशाख्यमसाधुसं
 गिनं विषलक्ष्मासिन किं द्विजिह्वधृक् ॥१४
 ॥ कृदशं विदधामि किंकरोम्यनुतिष्ठामि कथं
 भयानुकूलः ॥ कृनुतिष्ठसिरक्षरक्षमामधि-
 शंभो शरणागतोऽस्मि ते ॥१५॥ त्रिलुण-
 म्यवनी किमाकुलः किमु रोहन्निशिरश्चिन्न

त्रिवा ॥ किमुरोदिमिरारटीमि किं कृपणं मां न
यदीक्षसे प्रभो ॥ १६ ॥ शिवसर्वशशर्वशर्मद
प्रणतो देवदयां कुरुष्वमे ॥ नमश्चिब्रनाथदि
क्ष्यते पुनरेवेशनमो नमो स्तुते ॥ १७ ॥ शर-
णांतरूपो दुशोरवरः शरणां मे गिरिशजकन्य
का ॥ शरणां पुनरेवता बुभो शरणां नान्य ह्ये
भिर्देवतं ॥ १८ ॥ उपमन्यु कृतं स्तवीत्तमं जप-
तः शंभुसमीपवर्तिनः ॥ अश्रिवां च्छितभा
ग्यसंपदः परमासुः प्रददाति शंकरः ॥ १९ ॥
उपमन्यु कृतं स्तवीत्तमं प्रजपेद्यस्तु शिवस्य स
न्निधौ ॥ शिवलोकमवाप्य सो निरात्स हते नै
व शिवेन मोदते ॥ २० ॥ ॥ इत्युपमन्यु कृतं
शिवस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ ७९ ॥ ॥
इति उपमन्यु कृतस्तोत्रं समाप्तं

अथमहिम्नस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ पुष्यदंत उवाच ॥ ॥

महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्दासदृशीरुक्त-
निर्ब्रह्मादीनामपितदवसन्नास्त्वयि गिरः ॥

अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधिगु-

णान्नामाप्येषस्तोत्रे हरनिरपवादः परिकरः

॥ १ ॥ अतीतः पंथानंतवचमहिमावाङ्म-

नस्योरतद्वावृत्त्यायंचकितमपि धत्ते श्रुति

रपि ॥ सकस्यस्तोतव्यः कतिविधगुणः क-

स्य विषयः पदेत्वर्वाचीने पतति नमनः क-

स्यनवचः ॥ २ ॥ मधुस्फीतावाचः परममधु-

तंनिर्मितवतस्तवब्रह्मन्किंवागपिसुरगुरौ

विस्मयपदं ॥ ममत्वेतांवापींगुणकथनपु-

प्येन भवतः पुनामीत्यर्थेस्मिन्पुरमथनबु-

द्धिर्व्यवसिता ॥ ३ ॥ तर्वैश्वर्ययत्तज्जगदुद-

यरक्षाप्रलक्ष्मत्त्रयीवस्तव्यस्तंतिरुषुगुण
 भिन्नास्तनुषु ॥ अभव्यानामस्मिन्वरदर-
 मणीयामरमणीं विहंतुं व्याक्रोशीं विदधत
 इहेकेजडधियः ॥ ४॥ किमीहः किंकाद्यः-
 सरवतु किमुपायस्त्रिभुवनं किमाधारो धाता
 सृजति किमुपादानइतिच ॥ अतर्क्यैश्वर्यै-
 ल्वय्यनवसरदुःस्थाहतधियः कुतर्क्यैसंकां
 श्चिन्मुखरयतिमोहायजगतः ॥ ५॥ अज-
 न्मानोलोकाः किमवयववन्तो ऽपि जगताम
 धिष्णानारं किं भवविधिरनादृत्य भवति ॥ अ-
 नीशीवाकुर्वाद्भुवनजननेकः परिकरोयतीमं
 दास्त्वां प्रत्यमरवरसंशेरतइमे ॥ ६॥ त्रयीसां
 रव्ययोगः पशुपतिमतं वैष्णवमितिप्रभिन्ने
 प्रस्थाने पुरमिदमदः पथ्यमितिच ॥ रुचीनां
 वैचिन्त्यादजुक्कुटिलनानापथजुषां नृणामे-

कोगस्यस्त्वमसिपयसामर्णवइव ॥ ७ ॥ महो
सः स्वद्वंगं परशरजिनं भस्मफणिनः कपालं
चेतीयत्तववरदत्तं चोपकरणाम् ॥ सुरास्तांता
सृष्टिदयं तितुभव दूःमणिहितां नहिस्त्वात्मा
समं विषयसृगतृष्णा भ्रमयति ॥ ८ ॥ ध्रुवं क
श्चित्सर्वसकलस्य परस्त्वक्षुवमिदं परोधौ व्या
धौ व्ये जगति गदति व्यस्तविषये ॥ समस्तेऽ
प्येतस्मिन्पुरमथनतौ विस्मित इव स्तवन् जि
हेमित्वां नखलुननुद्युष्टा सुरवरता ॥ ९ ॥ तवै
श्वर्यं यत्नाद्यदुपरिविरिंचो हरिरथः परिच्छेत्तुं
यात्तावनलमनलस्कंधवपुषः ॥ ततो भक्ति-
श्रद्धा भरगुरुगुणा द्या गिरिशायत्स्वयं नस्थे
ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥ १० ॥ अय
त्नादापाद्यत्रि भवन्मवैरव्यतिकरं दशास्यो-
यद्वाहूनभृतरणा कडु परवशान् ॥ शिरः पद्य

श्रेणीरचितचरणां भोरुहबलेः स्थिराया-
 स्त्वद्भक्तैस्त्रिपुरहरविस्फूर्जितमिदं ॥ ११ ॥
 असुष्यत्वसेवासमधिगतसारं फजवनंब-
 लाकैलासेपित्वदधिवसतौ विक्रमयतः ॥-
 अलभ्यापातालेऽप्यलसचलितांगुष्ठशिर-
 सिप्रतिष्ठात्वध्यासीत् ध्रुवमुपचितो मुल्य-
 निखलः ॥ १२ ॥ यदृद्धिसुत्राम्पोवरदपरमो
 ज्ञैरपिसती मधश्चक्रेबाणः परिजनविधेय-
 स्त्रिभवनः ॥ नतच्चित्रं तस्मिन्वरिवसितरि-
 त्वच्चरणयोर्नकस्याप्युन्नतैर्भवति शिरसस्त-
 र्ध्ववनतिः ॥ १३ ॥ अकांडब्रह्मांडस्यचक्रि-
 तदेवास्तरुयाविधेयस्यासीद्यस्त्रिनयनवि-
 षंसंहतवतः ॥ सकल्पाषः कंठेनवनकुरुते
 नश्चियमहो विकारोऽपिश्लाघ्यो भवनभय-
 भंगं व्यसनिनः ॥ १४ ॥ असिन्हाथीर्नैवक-

चिदपि सदेवास्करनरे निवर्तते नित्यं जगति ज
 यिनो यस्य विशिखाः ॥ सपश्यन्नीशत्वाभित
 रस्करसाधारणमभूत्स्वरः स्मर्तव्यात्मानहि-
 वशिषु पश्यः परिभवः ॥ १५ ॥ महीपादाद्या
 ताहुजति सहसा संशयपदं पदं विष्णोर्भ्राम्य
 हुजपरिचरुणाग्रहगणम् ॥ सुहुर्द्योर्दोस्थ्यं
 याल्यनिभृतजज्ञानाडिततराजगद्रक्षायैत्वं
 नरसिननुवामैव विभक्ता ॥ १६ ॥ विचद्या-
 पीतारागपागुणितफेनोद्गमरुचिः प्रवाहोवा
 रायः पृषदलघुदृष्टः शिरसिने ॥ जगद्दी-
 पाकारं जलधिवलयं तेन कृतमित्यनेनैवो-
 न्येयं धृतमहिमदिव्यं तववपुः ॥ १७ ॥ रथः क्षो-
 पीयंताशतधृतिरगेंद्रोधनुरथोरथांगे चंद्रा-
 कीरथचरणपाणिः शरइति ॥ दिधक्षोस्तेको
 यंत्रिपुरतृणामाडंबरविधिर्विधेयैः ऋडंत्यो

नरवल्लुपरतंत्राः प्रभुधियः ॥१८॥ हरिस्ते-
 साहस्रं कमलबलिमाधाय पदयो र्यदेकोने-
 तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलं ॥ गतो भक्त्यु-
 द्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषात्रयाणां रक्षा-
 यैत्रिपुरहरजागर्तिजगताम् ॥१९॥ क्रतौ-
 कृते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां क्व कर्म-
 प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ॥ अतस्त्वां-
 संपेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभ्रवंश्रुतो श्रद्धां-
 बद्ध्या हृदपरिकरः कर्मसृजनः ॥२०॥ क्रि-
 यादक्षोदक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुमृतासृ-
 षीणामार्त्विज्यं शरणादसदस्याः सूरगणाः
 ॥ क्रतुभ्रंशस्वत्तः क्रतुफलविधानव्यस-
 निनो ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि-
 मखाः ॥२१॥ प्रजानाथं नाथः प्रसभम-
 भिकं स्वांदुहितरंगतरौ हि द्रुतां रिरमयिषुमृ

व्यस्यवपुषा ॥ धनुष्यापोर्यातं दिवमपि सप
 त्राकृतममुं ब्रसंतंते ॥ द्यापित्यजतिनमृगव्या
 धरभसः ॥ २२ ॥ स्वलावप्याशांसा धृतधनु
 षमन्हाय तृणवत्पुरः पुष्टं हृस्वापुरमथ न पु-
 ष्यायुधमपि ॥ यदि स्त्री पां देवी यमनिरतदे
 हार्थयदनादर्वैतित्वांबद्धा बतवरद मुग्धायु
 वतयः ॥ २३ ॥ शमशानेष्वानीडा स्मरहरपि
 शाचाः सहचराश्चिनाभस्मालेपः स्वगपि च
 करोतीपरिकरः ॥ अमंगल्यंशीलंतव भवतु
 नामैव मखिलंतथा ॥ पिस्मर्तृणां वरद परमं
 मंगलमसि ॥ २४ ॥ मनः प्रत्यक्चिन्ते सवि
 धमविधायात्तमरुतः प्रहृष्यद्रोमाषाः प्रम
 दसलिलोत्संगितदृशः ॥ यदालोक्याल्लहं
 हृदइवनिभज्या मृतमयेदधत्यंतस्तत्त्वं विमे
 पियमि नस्तत्किल भवान् ॥ २५ ॥ त्वमर्षस्तं

सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हृतवहस्त्वमापस्त्वं व्यो-
 मत्वमुधरणिरात्मात्वमिति च ॥ परिच्छिन्ना
 मेवंत्वयिपरिणता बिभ्रति गिरं न विद्यस्तत्तत्त्वं
 वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥ २६ ॥ त्रयींतिस्त्र्यो-
 वन्ती स्त्रिभुवनमथोन्नोनापस्करानकाराद्यैर्वे-

र्णैस्त्रिभिरभिदधतीर्णविह्वति ॥ तुरीयंतेधा
 मध्वनिभिरवरुंधानमणुभिः समस्तव्यस्त्रं-
 त्वांशरणदगृणात्योमिति पदं ॥ २७ ॥ भवः
 शर्वोरुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहांस्तथाभी-
 मेशान्नावितियदभिधानाष्टकमिदं ॥ अमुषि
 न्यत्येवं प्रविचरति देवः श्रुतिरपि प्रियायास्मै-
 धाम्ने प्रणिहितनमस्योस्मि भवते ॥ २८ ॥ न-
 मोनेदिषाय प्रियदवदविष्टाय च नमो नमः क्षो-
 दिष्टाय स्मरहरमहिष्टाय च नमः ॥ नमो वर्षि-
 ष्टाय त्रिनयनयविष्टाय च नमो नमः सर्वस्मैते

तदिदमिति शर्वाय च नमः ॥ २९ ॥ बहलरज
 से विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः प्रबलतमसे
 तत्संहारे हराय नमो नमः ॥ जनस्करवह्नुते स
 त्वोत्पत्तौ मृडाय नमो नमः प्रमहसिपदे निरुद्धे
 गुण्यै शिवाय नमो नमः ॥ ३० ॥ कृशपरिण
 तिचेतः क्लेशवश्यं कचेदं क्वचतवगुणासी मोहं
 धिनीशश्वदृष्टिः ॥ इति च कित्तममं दीकृत्य
 मां भक्तिराधा हरदचरणार्थो स्तोत्राव्यपुत्रोप
 हारं ॥ ३१ ॥ असितगिरिसमंस्थालकज्जलं
 सिंधुपात्रे स्फुरतरुवरशारवाले रवनीपत्रमुर्वी
 ॥ स्तिरवति यदि गृहीत्वा शारदा सार्वकालं तद
 पितवगुणानामीशपारं नद्याति ॥ ३२ ॥ असु
 रसुरमुनींद्रै रर्चितस्येन्दुमौलेर्ग्रथितगुणमहि
 म्ना निर्गुणस्येश्वरस्य ॥ सकलगुणवरिष्ठः पु
 ष्यदंताभिधानोरुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेत

चकार ॥ ३३ ॥ अहरहरनवद्यं धूर्जटेस्तोत्र
 मेतत्प्रवृत्तिपरमभक्त्याशुद्धचित्तःपुमान्यः
 ॥ सभवतिशिवलोकेरुद्रतुल्यस्तथात्र प्रचु-
 रतरधनायुःपुत्रवान्कीर्तिमांश्च ॥ ३४ ॥ महे-
 शान्नापरो देवो महिम्नो नापरास्तुतिः ॥ अ-
 धोशान्नापरो मंत्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ ॥
 ३५ ॥ दीक्षादानंतपस्तीर्थज्ञानं यागादिकाः
 क्रियाः ॥ महिम्नःस्तव पाठस्य कलां नार्हति
 षोडशीं ॥ ३६ ॥ कुसुमदशननामा सर्वगंध-
 वराजः शशिधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः ॥
 सगुरुनिजमहिम्नोऽब्रष्ट एवास्य रोषात्स्तव
 नमिदमकाषीद्विद्व्यदिव्यं महिम्नः ॥ ३७ ॥ सु-
 रवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं पठति यदि म-
 नुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः ॥ व्रजातिशिवसमी-
 पं किन्नरैः स्तूयमानस्तवनमिदममोघं पुष्य-

दंतप्रणीतम् ॥ ३८ ॥ श्रीपुष्पदंतमुखपंकज
निर्गतेनस्तोत्रेणक्लिषहरेणहरप्रियेण ॥
कंठस्थितेनपङ्क्तिनेनसमाहितेनसुप्रीणितो-
भवतिभूतपतिर्महेशः ॥ ३९ ॥ इत्येषावाङ्-
मयीपूजाश्रीमच्छंकरपादयोः ॥ अर्पितात्तेन
मांदेवः प्रीयतांचसदाशिवः ॥ ४० ॥ ॥ इति
श्रीपुष्पदंतविरचितंमहिम्नःस्तोत्रंसंपूर्णं ॥
इतिमहिम्नस्तोत्रंसमाप्तं

ज्योतिर्दिग्स्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ सौराष्ट्रदेशेविशदेति
रम्येज्योतिर्मयंचंद्रकलावतंसम् ॥ भक्तिप्रदा
नायकृपावतीर्णितंसोमनाथंशरपांप्रपद्ये ॥ १
॥ श्रीशैलसंगेविबुधातिसंगेतुलाद्रितुंगेपि
मुदावसंतम् ॥ तमर्जनंमल्लिकपूरमेकंनमा

मिसंसारसमुद्रसेतुम् ॥ २ ॥ अवन्तिकायां-
 विहित्वावतारं मुक्तिप्रदानाय च सज्जनानाम्-
 ॥ अकालमृत्योः परिरक्षणार्थं वन्दे महाकाल
 महाकरेशम् ॥ ३ ॥ कावेरिकानर्मदयोः पवि
 त्रे समागमे सज्जनतारणाय ॥ सदैव मांधा-
 तृपुरे वसन्तमोंकारमीशं शिवमेकमीडे ॥ ४ ॥
 पूर्वोत्तरे प्रज्वलितकानिधाने सदा वसन्तगिरि-
 जासमेतम् ॥ सुरासुराराधितपादपद्मं श्री
 वैद्यनाथं तमहं नमामि ॥ ५ ॥ याम्ये सदंगेन
 गरेतिरम्ये विशूषितांगं विविधैश्च भागेः ॥
 मद्रक्तिमुक्तिप्रदमीशमेकं श्रीनागनाथं शर-
 णंपपद्ये ॥ ६ ॥ महाद्रिपार्श्वे च तटे रमन्तं संपू-
 ज्यमानं सततं मुनीन्द्रैः ॥ सुरासुरैर्यक्षमहोर
 गाद्यैः केदारमीशं शिवमेकमीडे ॥ ७ ॥ सत्या
 द्विशीर्षे विमले वसन्तं गोदावरीतीरपवित्रदे

शो ॥ यद्दर्शनात्पातकनाशमाशुप्रयातितंभ्यं
 बकमीशमीडे ॥ ८ ॥ सूताम्प्रपर्णाजिल्लराशि
 योगेनिबद्धसेतुं विशिखैरसरब्धैः ॥ श्रीराम
 चंद्रेणसमर्पितंरामेश्वरारव्यंनियतंनमामि
 ॥ ९ ॥ यंडाकिनीशाकिनिकासमाजेनिषेव्य
 माणंपिशिताशनैश्च ॥ सदैवभीमादिपदप्र
 सिद्धं तंशंकरंभक्तहितंनमामि ॥ १० ॥ सानंद
 मानंदवनेवसंतमानंदकंदंहनपापघटं ॥ वा
 राणसीनाथमनाथनाथंश्रीविश्वनाथंशर-
 णंप्रपद्ये ॥ ११ ॥ इलापुरेरम्यविशालकेरिम्
 न्समुल्लसंतंचजगद्दुरेण्यम् ॥ वंदेमहीदारत-
 रस्वभावंघृष्योश्वराख्यंशरणंप्रपद्ये ॥ १२ ॥
 ज्योतिर्मयद्वादशलिंगकानां शिवात्मनांपो
 क्तमिदंप्रियेण ॥ स्तोत्रंपठित्वामनुजोतिभ-
 क्त्याफलंतदालोक्यनिजंभजेच्च ॥ १३ ॥ ॥

॥ इति द्वादशज्योतिर्लिङ्गस्तोत्रं समाप्तम् ॥

अथ द्वादशज्योतिर्लिङ्गानि.

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ सौराष्ट्रे सोमनाथं च
श्रीशैले महिष्कार्जुनं ॥ ३ ॥ ज्जायिन्यां महाका
लमोङ्कारममलेश्वरं ॥ १ ॥ पर्यल्यां वैजना-
थं च डाकिन्यां भीमशंकरं ॥ सेतुबंधोत्तरामे-
शं नागेशं दारुकावने ॥ २ ॥ वाराणस्यां बुवि
श्वेशं व्यंबकं गौतमीतटे ॥ हिमालये तु कूदा
रं घृष्टोशं च शिवालये ॥ ३ ॥ एतानि ज्योति-
र्लिङ्गानि सायं प्रातः पठेन्नरः ॥ सप्तजन्मकृ-
तपापंस्मरणेन विनश्यति ॥ ४ ॥ ॥ ॥

इति द्वादशज्योतिर्लिङ्गानि

अथ दारिद्र्यदहनस्तोत्रप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ विश्वेश्वरायनरका
र्षवितारणायकर्णामृतायशशिशोस्वरधारणा
य ॥ कर्पूरकांतिधवलायजटाधरायदारि-
द्र्यदुःखदहनायनमःशिवाय ॥ १ ॥ गौरीप्रि
यायरजनीशकलाधरायकालांतकायभृज-
गाधिपकंकणाय ॥ गंगाधरायमजराजविम
र्दनायदारिद्र्यदुःखदमनायनमःशिवाय ॥
२ ॥ भक्तिप्रियायभवरोगभयापहायउग्राय
दुर्गभवसागरतारणाय ॥ ज्योतिर्मयायगु
णनामस्कृत्यकायदारिद्र्यदुःखद० ॥ ३
॥ चर्मांबरायशिवभस्मविलेपनायभाले-
क्षणायमणिकुंडलमंडिताय ॥ मंजीरपाद
सुशुलायजटाधरायदारिद्र्यदुःखद० ॥ ४
॥ पंचाननायफणिराजविभूषणायहेमां
शुकायभ्रवनत्रयमंडिताय ॥ आनंदभू-

भिवरदायतमोमयायदारिद्र्यदुःखदहना-
 यनमःशिवाय ॥ ५ ॥ भानुप्रियायभवसा-
 गरतारणायकालांतकायकमलासनपूजि-
 ताय ॥ नेत्रत्रयायशुभलक्षणलक्षितायदा-
 रिद्र्यदुःखदहनायनमःशिवाय ॥ ६ ॥ राम-
 प्रियायरघुनाथवरप्रदायनामप्रियायनर-
 कार्णवतारणाय ॥ पुण्येषुपुण्यभरिताय
 सरार्चितायदारिद्र्यदुःखद० ॥ ७ ॥ मुक्ते-
 श्वरायफलदायगणेश्वरायगीतप्रियाय
 वृषभेश्वरवाहनाय ॥ मातंगचर्मवसनाय-
 महेश्वरायदा० ॥ ८ ॥ वसिष्ठेनकृतंस्तोत्रं
 सर्वरोगनिवारणम् ॥ सर्वसंपत्करंशीघ्रं पु-
 त्रपौत्रादिवर्धनम् ॥ ९ ॥ त्रिसंध्यंयः पठेन्न-
 त्यंसहिस्वर्गमवाप्नुयात् ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीव-
 सिष्ठिरचितंदारिद्र्यदहनस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥

अथ ज्वरस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ विद्रावितेषूक्तगणे-
 ज्वरस्तत्रिशिरास्त्रिपात् ॥ अभ्यपद्यत
 दाशाहं हृदहन्निवदिशोदश ॥ अथ नाराय-
 णो देवस्तदृष्याल्यसृजज्वरम् ॥ १ ॥ माहेश्व-
 रो वैष्णवश्च युयुधाने ज्वरावुभौ ॥ माहेश्व-
 रः समाक्रन्दन् वैष्णवेन बलादितः ॥ २ ॥ अल-
 ङ्घ्वाभयमन्यत्र भीतो माहेश्वरो ज्वरः ॥ श-
 रणाथी हि षीकेशं तु शवप्रयतां जलिः ॥ ३ ॥
 ॥ ज्वर उवाच ॥ ॥ न मामित्वानंतशक्तिं प-
 रेशं सर्वात्मानं केवलं ज्ञप्तिमात्रम् ॥ विश्वो-
 त्यतिस्थानसंरोधहेतुं यत्तद्ब्रह्म ब्रह्मलिंगं-
 प्रशांतं ॥ ४ ॥ कालो देवं कर्मजीवः स्वभा-
 वो द्रव्यं क्षेत्रं प्राण आत्मा विकारः ॥ तत्संघा-
 तो बीजरोहप्रवाहस्त्वन्पार्येषातन्निषेधंप-

पद्ये ॥ ५ ॥ नानाभावेर्लील्यैर्वापपन्नेर्दे-
वान्साधून्लोकसेतून्विभर्षि ॥ हंस्युन्मार्गा-
न्निं सथावर्तमानान्जन्मैतत्तेभारहारायभ्र-
मेः ॥ ६ ॥ तसोहंतेतेजसादुःसहेनशांतौ-
ग्रेणाल्युल्बणैर्नज्वरेण ॥ तावत्तापोदेहिनां
तंघिमूलंनोसेवेरन्धावदाशानुबन्धाः ॥ ७ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ विशिरस्तेषसन्धो-
स्थित्येतुतेमज्ज्वराद्भयम् ॥ योनौस्मरतिस्सं-
वादंतस्यत्वन्नभवेद्भयम् ॥ ८ ॥ इत्युक्तोच्युत
मानस्यगतोमाहेश्वरोज्वरः ॥ बाणस्तरथ
मारुतः प्रागाद्यौत्स्यन्जनार्दनम् ॥ ९ ॥ ॥
इतिज्वरस्तोत्रंसंपूर्णं

अथकालभैरवाष्टकप्रारंभः
श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथकालभैरवाष्ट

कंलिरव्यते ॥ ॥ देवराजसेव्यमानपावनां
 द्विपंकजं व्यालघ्नसूत्रमिंदुशेखरंरुपाकरं
 ॥ नारदादियोगिष्टं दंबंदिनेदिग्गंबरंकाशिका
 पुराधिनाथकालभैरवंभजे ॥ १ ॥ आचुको
 रिभाखरंभवाद्यितारकंपरंनीलकंठमी
 ष्मिताथदायकं विलोचनं ॥ कालकालमंबु
 जाक्षमक्षशूलमक्षरंकाशिकापुराधिनाथ-
 कालभैरवंभजे ॥ २ ॥ शूलटंकपाशदंडपा
 णिमादिकारणंश्यामकायमादिदेवमक्षरं-
 निरामयं ॥ श्रीमविष्णुमंप्रभंविचित्रतांडव
 प्रियंकाशिकापुराधिनाथकालभैरवंभजे
 ॥ ३ ॥ मुक्तिमुक्तिदायकंप्रशस्तचारुविग्रहं
 भक्त्यत्सलंस्थितंसमस्तलोकविग्रहं ॥ नि
 कृष्णान्नोन्नहेमकिंकिणीलसत्कटिकाशि
 कापुराधिनाथकालभैरवंभजे ॥ ४ ॥ धर्म

सेतुपालकं अधर्ममार्गनाशकं कर्मपाशमो-
 चकं सुशर्मदायकं विष्णुं ॥ स्वर्णवर्णशेषपा-
 शशोभिनांगमंडलं काशिकापुराधिनाथ-
 कालभैरवं भजे ॥ ५ ॥ रत्नपादुकाप्रभाभि-
 राम्पादयुग्मकं नित्यमहितीयमिष्टदेवतं नि-
 रंजनं ॥ मृत्युदर्पनाशनं करालदंष्ट्रमोषणं का-
 शिकापुराधिनाथकालभैरवं भजे ॥ ६ ॥ अ-
 दृहासभिन्नपद्मजाडकोशसंततिं दृष्टिपान-
 नष्टपापजालमुग्रशासनं ॥ अष्टसिद्धिदाय-
 कं कपालमालिकंधरं काशिकापुराधिनाथ-
 कालभैरवं भजे ॥ ७ ॥ भूतसंघनायकं विशा-
 लकीर्तिदायकं काशिवासलोकपुण्यपापशो-
 धकं विष्णुं ॥ नीतिमार्गकोविदं पुरातनं जगत्स-
 तिकं काशिकापुराधिनाथकालभैरवं भजे ॥
 ८ ॥ कालभैरवाष्टकं पठंतिये मनोहरं ज्ञान

मुक्तिसाधनं विचित्रपुण्यवर्धनं ॥ शोक्मो
 हर्देन्यलोभकोपतापनाशनं तेष्यांतिकाल
 भैरवांश्चिसन्निधिं ध्रुवं ॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीम-
 ल्लंकराचार्यविरचितं कालभैरवाष्टकं संपूर्ण
 म् ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

अथ त्रिपुरसुंदरीस्तोत्रप्रारंभः
 श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ त्रिपुरसुंदरी-
 स्तोत्रप्रारंभः ॥ ॥ कदंबवनचारिणीं मुनि
 कदंबकानंदिनीं नितंबजितभूधरां सुरनि
 नंबिनीं सौमितीं ॥ नवांबुरुहलोचनामभिन
 वांबुदश्यामलां त्रिलोचनकुटुंबिनीं त्रिपुर
 सुंदरीमाश्रये ॥ १ ॥ कदंबवनवासिनीं कन
 कवल्लकीधारिणीं महार्हमणिहारिणीं मु-
 न्यकुंडलीं ॥ दयाविभवकारिणीं

विशदलोचनीचारणीं त्रिलोचनकुटुंबिनीं त्रि
 पुरसंदरीमाश्रये ॥ २ ॥ कदंबवनशालयाकु
 चभरोल्लुसन्मालयाकुचोपमितशैलयागुरु
 कपालसद्वेलया ॥ मदारुणकपोलया मधु
 रगीतवाचालयाकयापिघननीलयाकवचि
 तावयंलीलया ॥ ३ ॥ कदंबवनमध्यमांक
 नकमंडलोपस्थितां षडंबुरुहवासिनींसतन
 सिद्धसौदामिनीं ॥ बिडंबितजपारुचिं विक
 चचंद्रचूडामणीं त्रिलोचनकुटुंबिनीं त्रिपुर
 सं० ॥ ४ ॥ कुचांचितविषंचिकांकुटिलकुंत
 लालंबुतांकुशोशयनिवासिनींकुटिलचित्तवि
 द्वेषिणीं ॥ मदारुणविलोचनां मनसिजारि-

संभां हेनां मतंगं सुनिकल्पकामधुरमापणा
 माश्रये ॥ ५ ॥ स्मरेत्यथमपुष्पिणीं रुधिरविं
 दुलीलांबरांगृहीतमधुपात्रिकां मधुविचूर्णा

नेत्रांचलां ॥ घनस्तनभरोन्नतांगलितचूळि
कांश्यामलां त्रिलोचनकुटुंबिनींत्रि० ॥ ६ ॥ स
कुंकुमविलेपनामलकचुंबिकरत्नूरिकांसमंदह
सितेक्षणांसशरचापपाशांकुशां ॥ अशोषज
नमोहिनीमरुणामाल्यभूषांबरांजपाकुसुम
भासुरांजपविधौस्मराम्यंबिकां ॥ ७ ॥ पुरंदर
पुरंधिकांचिकुरबंधसैरंधिकां पितामहपति
व्रतांपदुपदीरचर्चरतां ॥ सुकुंदरमणींमणी
लसदलं क्रियाकारिणीं भजाभिभवनांबिकां
स्वरवधूटिकांचेटिकां ॥ ८ ॥ ॥ इतिश्रीमत्प
रमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकराचार्य
विरचितं त्रिपुरसुंदरीस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥

इति त्रिपुरसुंदरीस्तोत्रं समाप्तं

अथ गंगाष्टक प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ मानः शैलसूतासप-
 त्त्रिवसुधाशृंगारहारावलिस्वर्गारोहणवैज-
 यन्तिभवन्तीं भागीरथीं प्रार्थये ॥ त्वत्तीरेवस-
 तस्त्वदंबुपिबतस्त्वद्दीविषुषेस्वतस्त्वन्माम-
 स्मत्तस्त्वदर्पितदृशः स्यान्नो शरीरव्यथः ॥
 १ ॥ त्वत्तीरेतरुकोटरांकरगतोगंगेविहंगोव-
 रं त्वन्तीरेनरकांतकारिणिवरं मत्स्योद्यवाक-
 ल्लुपः ॥ नैवान्यत्रमदांधसिंधुरघटासंघट्ट-
 घंटारपात्कारस्त्रस्तसमस्तवैरिबानिताल्लब्ध-
 स्तुतिर्भूपतिः ॥ २ ॥ उक्षापक्षीतुरगाउरगः
 कोपिवावारणोवावाराणास्यांजननमरण-
 क्लेशदुःखासहिष्णुः ॥ नत्वन्यत्रप्रविरलरण-
 किंकिणीकाणामिश्रंवारस्त्रीभिश्चमरु-
 ताबीजितोभूमिपालः ॥ ३ ॥ काकैर्निष्कुषि-
 तंश्वभिः कवलितंगोमायुभिलुहितंस्त्रोतोभि

श्रुतितंतटांबुलुलितंवीचीभिरांदोलितम् ॥
दिव्यरूपीकरचारुचाभरमरुत्संवीज्यमानं क
दाद्रक्ष्येहंपरमेश्वरि त्रिपथगेभागीरथिस्व
वपुः ॥ ४ ॥ अभिनवबिसवह्नीपादपद्यस्य
विष्णोर्मदनमथनमौलेमालतीपुष्पमाला ॥
जयतिजयपताकाकाष्यसौमोक्षलक्ष्म्याक्ष
पितकलिकलंकाजान्हवीनःपुनातु ॥ ५ ॥
एतन्नालतमालसाळसरलव्यालोलवह्नी-
लताच्छन्नंसूर्यकरप्रतापरहितंशंखेदुकुंदो
ज्वलं ॥ गंधर्वाभरसिद्धकिन्नरवधूतुंगस्तना-
स्फालितंस्नानायप्रनिवासरंभवतुमेगांगं-
जलंनिर्मलं ॥ ६ ॥ गांगंवारिमनोहारिसुरा
रिचरणच्युतं ॥ त्रिपुरारिशिरश्चारिपापहा
रिपुनालुमायु ॥ ७ ॥ पापापहारिदुरितारि
नरंगंधारिशौलप्रचारिगिरिशालगुहाविदा-

रि ॥ झंकारकारिहरिपादरजोपहारिगांगंपु
नातुसततंशुभंकारिवारि ॥ ८ ॥ गंगाष्टकं
पठतियः प्रयतः प्रभातेवाल्मीकिनाविरचितं
शुभदंमनुष्यः ॥ प्रक्षाल्यगात्रकृत्तिकल्पष
पंकमाशुभोक्षंलभेत्पततिनैवनरोभवाब्धौ
॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीवाल्मीकिनाविरचितंगंगा
ष्टकरूपोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ श्रीवृषाणार्पणमस्तु
इति गंगाष्टकं समाप्तं

अथ नर्मदाष्टकरूपोत्रप्रारंभः
श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ सविंदुसिंधुस्रस्व
लत्तरंगभंगरंजितं द्विषत्सुपापजातजातका
रिवारिसंयुतम् ॥ कृतांतदूतकालभूतभी-
तिहारिवर्मदेवदीयपादपंकजं नमामि देवि
नर्मदे ॥ १ ॥ त्वदंबुलीनदीनमीनदिव्यसंप्र-

दायकं कलौ मलौघभारहारि सर्वतीर्थनायकं
 ॥ सुमच्छकच्छुनत्रचक्रचक्रवाकशर्मदेत्वदी
 यपादपंकजं नमामि देवि नमो ॥ २ ॥ महाग
 भीरनीरपूरपापधूतभूतलं ध्वनत्समस्तपा
 तकारिदारिद्र्यापदान्चलम् ॥ जगद्भुजे महाभ
 ये मृकंडसूनुहर्म्यदेत्वदीय ॥ ३ ॥ गतंतदेव
 मे भयं त्वदंबुवीक्षितं यदा मृकंडसूनुशौनका
 सरारिसे विसर्वदा ॥ पुनर्भवाब्धिजन्मजं भ
 वाब्धिदुःखवर्मदेत्वदीय ॥ ४ ॥ अलक्षल-
 क्षकिन्नरानरासरारि पूजितं सुलक्षनीरतीर
 धीरपक्षिलक्षकूजितम् ॥ वसिष्ठुशिष्टुपिण्य
 लादकर्मदादिशर्मदेत्वदीय ॥ ५ ॥ सनत्कु
 मारनाचिकेतकश्यपात्रिषट्पदैर्धृतं स्वकीय
 मानसेषु नारदादिषट्पदैः ॥ रवींदुरन्तिदेव
 देवराजकर्मशर्मदेत्वदीय ॥ ६ ॥ लक्षलक्ष

लक्षपापलक्षसारसायुधंततस्तुजीवन्तु-
नंतुभक्तिमुक्तिदायकम् ॥ विरिञ्चिविष्णुशं
करस्वकीयधामवर्मदेत्वदीय ० ॥ ७ ॥ श्री
मृतस्वनंश्रुतंमहेशकेशजातदेकिरातसूत्र
वाडवेषुपंडितेशदेनदे ॥ दुरंतपापतापहारि
सर्वजंतुशर्मदेत्वदीय ० ॥ ८ ॥ इदंतुनर्मदाष्ट
कंत्रिकालमेवयेसदापठंतितेनिरंतरंनयांति
दुर्गतिंकदा ॥ सुलभ्यदेहदुर्लभंमहेशधाम-
गौरवंपुनर्भवानरानवेविलोकयंतिरोरवम् ॥
९ ॥ ॥ इतिश्रीमच्छंकराचार्यविरचितंनर्म
दाष्टकस्तोत्रंसंपूर्णं ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥

इतिनर्मदाष्टकस्तोत्रंसमाप्तं

अन्नपूर्णास्तोत्रप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नित्यानंदकरीवरा

भयकरीसौंदर्यरत्नाकरीनिर्धूताखिलघोर-
 पावनकरीप्रत्यक्षमाहेश्वरी ॥ मालेयाचल
 वंशपावनकरीकाशीपुराधीश्वरीभिक्षांदेहि
 कृपावलंबनकरीमातान्नपूर्णेश्वरी ॥ १ ॥ ना
 नारत्नविचित्रभूषणकरीहेमांबराडंबरीमुक्ता
 द्वारविलंबमानविलसद्दक्षोजकुंभांतरी ॥ का
 श्मीरागुरुवासिनारुचिकरीकाशीपुराधी-
 श्वरीभिक्षांदेहि ॥ २ ॥ योगानंदकरीरिपुक्ष
 यकरीधर्मार्थनिष्ठाकरीचंद्रार्कानलभासमा
 नलहरीत्रैलोक्यरक्षाकरी ॥ सर्वेश्वर्यसम-
 स्तवांछित्तकरीकाशीपुराधीश्वरीभिक्षांदे-
 हि ॥ ३ ॥ कैलासाचलकंदरालयकरीगौरी
 उमाशंकरिकौमारीनिगमार्थगोचरकरीॐ
 कारबीजाक्षरी ॥ मोक्षद्वारकपाटपाटनकरी
 काशीपुराधीश्वरीभिक्षांदेहिकृपा ॥ ४ ॥

दृश्यादृश्यप्रभूतवाहनकरीब्रह्मांडभांडोदरी
 लीलानाटकसूत्रभेदनकरीविज्ञानदीपांकुरी
 ॥ श्रीविश्वेशमनःप्रसादनकरीकाशीपुराधी
 श्वरीभिक्षांदेहि० ॥ ५ ॥ उर्वीसर्वजनेश्वरीभ-
 गवतीमाताम्नपूर्णेश्वरीवेणीनीलसमानकुं-
 तलहरीनित्यान्नदानेश्वरी ॥ सर्वानंदकरी-
 दशाशक्तकरीकाशीपुराधीश्वरीभिक्षांदे
 हि० ॥ ६ ॥ आदिक्षांतिसमस्तवर्णनकरीशं-
 भोस्त्रिभावाकरीकाशमीरात्रिजलेश्वरीत्रि-
 लहरीनित्यांकुराशर्वरी ॥ कामाकांक्षकरी-
 जनोत्तवकरीकाशीपुराधीश्वरीभिक्षांदे
 हि० ॥ ७ ॥ देवीसर्वविचित्ररत्नरचितादाक्षा
 यणीसुंदरीवामंस्वादुपयोधरप्रियकरीसौ-
 भाग्यमाहेश्वरी ॥ भक्ताभीष्टकरीदशाशक्त
 भकरीकाशीपुराधीश्वरीभिक्षांदेहि० ॥ ८

॥ चंद्राकीनलकोटिकोटिसदृशाचंद्रांशविं-
 बाधरीचंद्राकीसिसमानकुंतलहरीचंद्रार्क
 वर्णेश्वरी ॥ मालापुस्तकपाशासांकुशधरी
 काशीपुराधीश्वरीभिक्षांदेहि ॥ ९॥ क्षत्र
 त्राणकरीमहाभयकरीमाताहृपासांगरी-
 साक्षान्मोक्षकरीसदाशिवकरी विश्वेश्वरश्री
 धरी ॥ दक्षाक्रंदकरीनिरामयकरीकाशीपु
 राधीश्वरीभिक्षांदेहि ॥ १० ॥ अन्नपूर्णेस
 दापूर्णेशंकरप्राणवल्लभे ॥ ज्ञानवैराग्यसि-
 द्ध्यर्थंभिक्षांदेहिचपार्वति ॥ ११ ॥ मातान्च-
 पार्वतीदेवीपितादेवोमहेश्वरः ॥ बांधवाःशि
 वभक्तान्म्वस्वदेशोभुवनत्रयं ॥ १२ ॥ ॥ इति
 श्रीशंकराचार्यविरचितं अन्नपूर्णास्तोत्रं सं
 पूर्णम् ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥

अथसंकृष्टनाशनगणपतिस्तोत्रप्रथा०
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ प्र
 णाम्यशिरसां देवंगौरीपुत्रं विनायकं ॥ भ
 क्त्या व्यासः स्मरेन्नित्यमायुः कामार्थसिद्ध
 ये ॥ १ ॥ प्रथमं वक्रतुंडं च एकदंतं द्वितीयक
 म् ॥ तृतीयं कृष्णापिंगाक्षं गजवक्रं चतुर्थकं
 म् ॥ २ ॥ लंबोदरं पंचमं च षष्ठं वि कटमेव च
 ॥ सप्तमं विघ्नराजं च धूम्रवर्णं तथा ऽष्टमम् ॥
 ३ ॥ नवमं भालचंद्रं च दशमं तु विनायकम् ॥
 एकादशं गणपतिं द्वादशं तु गजाननम् ॥ ४ ॥
 एतानि द्वादशानामानि त्रिसंध्यं चः पठेन्नरः
 न च विघ्नभयं तस्य सर्वसिद्धिकरं प्रभो ५ वि
 द्यार्थी लिभते विद्यां धनार्थी लिभते धनम् ॥ पु
 त्रार्थी लिभते पुत्रान् मोक्षार्थी लिभते गतिम्
 ६ जपेद्गणपतिस्तोत्रं षड्विंशतिसैः फलं लभेत्

॥ संवत्सरेणसि द्विच लभतेनात्रसंशयः॥

७ ॥ अष्टानांब्राह्मणानांच लिखित्वाद्यःस
मर्षयेत् ॥ तस्यविद्याभवेत्सर्वागणेशस्यप्र

सादतः ॥ ८ ॥ ॥ इतिश्रीनारदपुराणोसंक

ष्टनाशननामस्तोत्रसंपूर्णम् ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

इतिसंकष्टनाशनगणपतिस्तोत्रं समाप्तम्

अथ आदित्यहृदयं प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीभास्करायनमः

॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ कथमादित्यसु

द्यंतमुपनिषेहिजोत्तम ॥ एतन्नोब्रूहि विप्रं

द्रप्रपद्ये शरणांतव ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच

॥ ॥ इदमेवंपुरापृष्टः शंखचक्रगदाधरः ॥

प्रणम्य शिरसादेव मर्जुनेन महात्मना ॥ २ ॥

कुरुक्षेत्रे महाराजनिवृत्ते भारतेरणे ॥ वृष्णा

नाथं समासाद्य प्रार्थयित्वा ब्रवीदित्स्म ॥ ३ ॥
 ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ ज्ञानं च धर्मशास्त्रा
 णां गुह्याद्गुह्यतरं तथा ॥ मया कृष्ण परिज्ञा
 तं वाङ्मयं स चराचरम् ॥ ४ ॥ सूर्यस्तुतिम
 यं न्यासं वक्तुमर्हसि माधव ॥ भक्त्या पृच्छा-
 मि देवेश कथय स्वप्रसादनः ॥ ५ ॥ सूर्यभ-
 क्तिं करिष्यामि कथं सूर्यं प्रपूजयेत् ॥ तदहं-
 श्रोतुमिच्छामि त्वत्प्रसादेन यादव ॥ ६ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ रुद्रादिदेवतैः सर्वैः
 पृष्टेन कथितं मया ॥ वक्ष्ये हं सूर्यविन्यासं
 शृणुयां इव यत्नतः ॥ ७ ॥ अस्यां कथं त्वया
 पृष्टमेकचित्तो भवाज्जित ॥ तदहं संप्रवक्ष्या-
 मि आदिमध्यावसानकम् ॥ ८ ॥ अर्जु-
 न उवाच ॥ ॥ नारायणस्वरश्च पृच्छामि
 त्वां महायशः ॥ कथमादित्यपुष्टान्तमुपति-

हेत्सनातनं ॥ ९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
साधुपार्थमहाबाहोबुद्धिमानसिपांडव ॥ य
न्मांपृच्छस्युपस्थानंतत्पवित्रंविभावसोः ॥
१० ॥ सर्वमंगलमांगल्यंसर्वपापप्रणाशनम्
॥ सर्वरोगप्रशामनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ११
॥ अमित्रदमनंपार्थसंग्रामेजयवर्धनम् ॥
वर्धनंधनपुत्राणामादित्यहृदयंशृणु ॥ १२
॥ यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः
॥ त्रिषुलोकेषुविरव्यातंनिःश्रेयसकरंपरम्
॥ १३ ॥ देवदेवंनमस्कृत्यशानरुत्थायचार्जु
न ॥ विद्यान्यनेकरूपाणि नश्यंतिस्मरणा-
दपि ॥ १४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसूर्यमावा
हयेत्सदा ॥ आदित्यहृदयंनित्यंजाप्यंत-
च्छृणुपांडव ॥ १५ ॥ यज्जपान्मुच्यतेजंतु-
र्दारिद्र्यादाशुदुस्तरात् ॥ लभतेचमहासि

द्विंशुष्टुव्याधिविनाशिनीम् ॥ १६ ॥ अस्मिन्मं
 त्रेऋषिश्छंदोदेवताशक्तिरेवच ॥ सर्वमेवम
 हावाहोकथयामितवाग्रतः ॥ १७ ॥ मयानै-
 गोपितंन्यासं सर्वशास्त्रप्रबोधितं ॥ अथने
 कथयिष्यामिउत्तमंमंत्रमेवच ॥ १८ ॥ ॐ-
 अस्यश्रीआदित्यहृदयस्तोत्रमंत्रस्य ॥ श्री
 कृष्णाऋषिः ॥ श्रीसूर्यात्मानिभुवनेश्वरोदेव
 ता ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥ हरितहृदयंदिवाक
 रंघृणारितिबीजम् ॥ ओंनमोभगवतेजित
 वेश्वानरजातवेदसेइतिशक्तिः ॥ ओंनमोभ
 गवतेआदित्यायनमइतिक्वालकम् ॥ ओंअ
 श्मिभदेवताइतिमंत्रः ॥ ओंनमोभगवतेतु
 भ्यमादित्यायनमोन्नमः ॥ श्रीसूर्यनारायण
 प्रीत्यर्थेजपेविनियोगः ॥ ॥ अथन्यासः ॥
 ॥ ओंहांअंगुष्ठाभ्यांनमः ॥ ओंहींनर्जनी-

भ्यांनमः ॥ ओं हूं मध्यमाभ्यांनमः ॥ ओं
 हैं अनामिकाभ्यांनमः ॥ ओं हों कनिष्ठि-
 काभ्यांनमः ॥ ओं हः करतलकरपृष्ठाभ्यां
 नमः ॥ ओं हां हृदयायनमः ॥ ओं हीं शि
 रसेस्वाहा ॥ ओं हूं शिखायैवषट् ॥ ओं हैं
 कवचायहुं ॥ ओं हौं नेत्रत्रयाय वीषट् ॥ ओं
 हः अस्त्रायफट् ॥ ओं हां हीं हूं है हौं हः
 इति दिग्बन्धः ॥ ॥ अथ ध्यानं ॥ ॥ भास्व
 द्रत्नाल्यमौलिः स्फुरदधरकृचारंजितः वा
 रुकेशो भास्वान्यो दिव्यतेजाः करकमलसु-
 तः स्वर्णवर्णप्रभाभिः ॥ विश्वाकाशावका
 शग्रहपति शिखरे भाति यश्चोदयाद्रौ सर्वा
 नंदप्रदाना हरिहरनमितः पातु मां विश्वच-
 क्रः ॥ १॥ पूर्वपृष्ठदलंपद्यं प्रणवादिप्रति
 ष्टितम् ॥ मायावर्जं कलाष्टायेयंत्रमुद्धार

येदिति ॥ २ ॥ आदित्यं भास्करं भानुरविंस्तू-
 र्यं दिवाकरम् ॥ मार्त्तंडं तपनं चेति दलेष्वत्र सु-
 योजयेत् ॥ ३ ॥ दीप्तासूक्ष्माजया भद्रा विभू-
 तिर्विमलानथा ॥ अमोघा विद्युता चेति मध्ये
 श्रीः सर्वतो मुरवी ॥ ४ ॥ सर्वज्ञः सर्वगश्चैव स-
 र्वकारणदेवता ॥ सर्वेशं सर्वहृदयं नमामि
 सर्वसाक्षिणम् ॥ ५ ॥ सर्वात्मा सर्वकर्त्तृ-
 सृष्टिजीवनपालकः ॥ हितः स्वर्गापवर्गश्च
 भास्करेश नमोऽस्तुते ॥ ६ ॥ ॥ इति प्रार्थना
 ॥ ॥ नमो नमस्तेस्तु सदा विभावसो सर्वात्म-
 ने सप्तहयाय भानवे ॥ अनंतशक्तिर्मणिभू-
 षणे नन्दस्वप्रकृतिं मम मुक्तिं मव्ययाम् ॥ ७
 ॥ अर्कतुमूर्ध्नि विन्यस्य ललाटे तुरविं न्यसेत्
 ॥ विन्यसेन्नैत्रयोः सूर्यकर्णयोश्च दिवाकरम्
 ॥ ८ ॥ नासिकायां न्यसेद्भानुं मुखे वैभारकरं

न्यसेत् ॥ पर्जन्यमोषुयोश्चैवतीक्ष्णंजिह्वान्त
 रेन्यसेत् ॥ ९॥ सुवर्णरेतसंकंठेस्कंधयो-
 स्तिग्मतेजसम् ॥ बाल्हीस्तुपूषणंचैवमित्रं
 वैपुष्टुनोन्यसेत् ॥ १० ॥ वरुणांदक्षिणेहस्तेत्व
 ष्ठारं वामतः करे ॥ हस्तावुष्ठाकरः पातुहृद-
 यं पातु भ्रातृमान् ॥ ११ ॥ उदरेतुयमंविंघ्रादा
 दित्यं नाभिमंडले ॥ कक्ष्यांतुविन्यसेद्धंसंरु
 द्रमूर्धोस्तुविन्यसेत् ॥ १२ ॥ जान्वीस्तुगोप-
 तिन्यस्यसवितारंतुजंघयोः ॥ पादयोश्चवि
 वस्वनंगुल्फयोश्चदिवाकरम् ॥ १३ ॥ बाल्ही-
 तस्तुतमोर्ध्वंसंभगमभ्यंतरेन्यसेत् ॥ सर्वा
 गोषुसहस्रांशंदिग्विदिक्षुभगंन्यसेत् ॥ १४
 ॥ इतिदिग्बंधः ॥ ॥ एषआदित्यविन्यासोदे
 वानामपिदुर्लभः ॥ इमंभक्त्यान्यसेत्पार्थ-
 सयातिपरमांगतिम् ॥ १५ ॥ कामक्रोधकृ-

तात्यापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ सर्पादपिभ
 यंनैवसंग्रामेषुपथिष्वपि ॥ १६ ॥ रिपुसंघदृ
 कालेषुतथान्चोरसमागमे ॥ त्रिसंध्यंजपतो
 न्यासंमहापातकनाशनम् ॥ १७ ॥ विस्फोट
 कसमुत्पन्नतीव्रज्वरसमुद्भवम् ॥ शिरोरोगंने
 त्ररोगंसर्वव्याधिविनाशनम् ॥ १८ ॥ कुष्ठ-
 व्याधिरुतथाददुरोगाश्चविविधाश्चये ॥ जप-
 मानस्यनश्यंतिशृणुभक्त्यातदर्जुन ॥ १९ ॥
 आदित्योमंत्रसंयुक्त आदित्यो भवनेश्वरः
 ॥ आदित्यान्नापरोदेवोत्यादित्यः परमेश्वरः
 ॥ २० ॥ आदित्यमर्चयेद्ब्रह्माशिवआदित्यम
 र्चयेत् ॥ यदादित्यमर्चयेत्तजोममतेजस्तदर्जु
 न ॥ २१ ॥ आदित्यमंत्रसंयुक्तमादित्यं भव
 नेश्वरम् ॥ आदित्यंयेप्रपश्यंतिमांपश्यंति
 नसंशयः ॥ २२ ॥ त्रिसंध्यमर्चयेत्सूर्यस्मरे

द्रक्त्या तु योनरः ॥ न स पश्यति दारिद्र्यं ज-
 न्मजन्म निचार्जन ॥ २३ ॥ एतन्नेकं धितं पार्थ-
 आदित्यत्सदयं मया ॥ शृण्वन्मुक्त्वा च पापेभ्यः
 सूर्यलोके महीयते ॥ २४ ॥ नमो भगवते तुभ्य-
 मादित्याय नमो नमः ॥ आदित्यः सविता सूर्यः
 स्वर्गः पूषा गभस्तिमान् ॥ २५ ॥ सुवर्णः स्फ-
 टिको भानुः स्फुरितो विश्वतापनः ॥ रविर्वि-
 श्वो महातेजाः सुवर्णः सुप्रबोधकः ॥ २६ ॥
 हिरण्यगर्भस्त्रिशिरास्तपनो भास्करोरविः
 ॥ मार्तण्डो गोपतिः श्रीमान् कृतज्ञश्च प्रतापवा-
 न् ॥ २७ ॥ नमिस्त्रहा भगो हंसो नासत्यश्च न-
 मोनुदः ॥ शब्दो विरोचनः केशी सहस्रांश-
 र्महाप्रफुः ॥ २८ ॥ विवस्वान् पूषणो मृत्यु-
 र्मिहिरो जामदग्न्यजित् ॥ धर्मरश्मिः पतं-
 गश्च शरण्यो मित्रहातयः ॥ २९ ॥ दुर्विज्ञेय-

गतिः शरत्तोजोराशिर्महायशाः ॥ शंभुश्चि
 त्वांगदः सौम्यो हल्यकव्यप्रदायकः ॥ ३० ॥ अं
 शरुमानुत्तमो देव ऋग्यजुः साम एव च ॥ हरि
 दशवस्तमोदारः सप्तसप्तिसिर्षीचिम्बान् ॥ ३१
 ॥ अग्निगर्भोदितेः पुत्रः शंभुस्तिमिरनाशनः
 ॥ पूषा विश्वंभरो मित्रः सुवर्णः सुप्रतापवा
 न् ॥ ३२ ॥ आतपीमंडलीभास्वान्नतपनः स
 र्वतापनः ॥ कृतविश्वोमहानेजाः सर्वरत्नम
 योद्भवः ॥ ३३ ॥ अक्षरश्चाक्षरश्चैव प्रभाकर
 विभाकरौ ॥ चंद्रश्चंद्रांगदः सौम्यो हल्यकव्य
 प्रदायकः ॥ ३४ ॥ अंगारको गदोगस्तीरक्तां
 गश्चांगवर्धनः ॥ बुधो बुद्धासनो बुद्धिर्बुद्धा
 त्मा बुद्धिवर्धनः ॥ ३५ ॥ बृहद्रानुर्बृहद्रासो
 बृहद्रामा बृहस्पतिः ॥ शक्रुस्त्वं शक्रुरेता
 स्त्वं शक्रुंगः शक्रुभूषणः ॥ ३६ ॥ शनिमान्

शनिरूपस्त्वं शानेर्गच्छसि सर्वदा ॥ अना-
 दिरादिरादित्यस्तेजोराशिर्महातपाः ॥ ३७
 ॥ अनादिरादिरूपस्त्वमादित्यो दिक्पतिर्य-
 मः ॥ भातुमान् भातुरूपस्त्वं स्वभातुभातु-
 दीप्तिमान् ॥ ३८ ॥ धूमकेतुर्महाकेतुः सर्व-
 केतुरनुत्तमः ॥ तिमिरावरणाः शंभुः स्वष्ट-
 मानंद एव च ॥ ३९ ॥ नमः पूर्वाय गिरये प-
 श्चिमाय नमोनमः ॥ नमोत्तराय गिरये दक्षि-
 णाय नमोनमः ॥ ४० ॥ नमोनमः सहस्रांशो-
 ह्यादित्याय नमोनमः ॥ नमः पद्मप्रबोधाय
 नमस्तेहादशात्मने ॥ ४१ ॥ नमो विश्वप्रबो-
 धाय नमो भ्राजिष्णुजिष्णवे ॥ ज्योतिषे च न-
 मस्तु भ्यंज्ञानाकार्ये नमोनमः ॥ ४२ ॥ प्रदीप्ता-
 यप्रगल्भाय युगांताय नमोनमः ॥ नमस्ते हो-
 तृपतये पृथिवीपतये नमः ॥ ४३ ॥ नमो का

रवषट्कारसर्वयज्ञनमोऽस्तुते ॥ ऋग्वेदाय
 अजुर्वेदसामवेदनमोऽस्तुते ॥ ४४ ॥ नमो हा
 टकवर्णाद्यभास्कराय नमो नमः ॥ जयाय ज
 यमद्राय हरिदशवायते नमः ॥ ४५ ॥ दिव्या
 यदिव्यरूपाय ग्रहाणां पतये नमः ॥ नमस्ते शत
 ये नित्यं नमः कुरुकुलात्मने ॥ ४६ ॥ नमस्त्रै-
 लोक्यनाथाय भूतानां पतये नमः ॥ नमः कै
 वल्यनाथाय नमस्ते दिव्यचक्षुषे ॥ ४७ ॥ त्वं
 ज्योतिस्त्वं द्युतिर्ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः
 ॥ त्वमेव रुद्रो रुद्रात्मा वायुरग्निस्त्वमेव च ॥-
 ४८ ॥ योजनानां सहस्रे द्वे द्वे शते द्वे च योजने
 ॥ एकेन निमिषान्द्वेन क्रममाणानमोऽस्तुते ॥
 ४९ ॥ नवयोजनलक्षाणि सहस्रद्विशता-
 नि च ॥ यावद्द्वीप्रमाणेन क्रममाणानमोऽस्तु
 ते ॥ ५० ॥ अग्रतश्च नमस्तुभ्यं पृष्ठतश्च सदा

नमः ॥ पार्श्वतश्च नमस्तुभ्यं नमस्ते चारुस्तु स
र्वदा ॥ ५१ ॥ नमः सरारिहं त्रे च सोमसूर्या-
ग्निचक्षुषे ॥ नमो दिव्याय ल्योमाय सर्वतंत्र
मयाय च ॥ ५२ ॥ नमो वेदांतवेद्याय सर्वक
र्मादि साक्षिणे ॥ नमो हरितवर्णाय सुवर्णा
य नमो नमः ॥ ५३ ॥ अरुणो माघमासे तु-
सूर्यो वै फाल्गुने तथा ॥ चैत्रमासे तु वेदांगो
भानुर्वै शारवतापनः ॥ ५४ ॥ ज्येष्ठमासे तपे
दिंद्र आषाढे तपते रविः ॥ गभस्ति श्रावणे
मासि यमो भाद्रपदे तथा ॥ ५५ ॥ इषे सुव-
र्णरेताश्च कार्तिके च दिवाकरः ॥ मार्गशीर्षे
तपेन्मित्रः षोषे विष्णुः सनातनः ॥ ५६ ॥

पुरुषस्त्वाधकमासमासा धकेयतु कल्पयत्
॥ इत्येते द्वादशा दिव्याः काश्यपेयाः प्रकीर्ति
ताः ॥ ५७ ॥ उग्ररूपामहात्मानस्तपते विश्व

रूषिणाः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां प्रस्फुटाहे
 तवोच्यते ॥ ५८ ॥ सर्वपापहरं चैव मादित्यं
 संप्रपूजयेत् ॥ एकधा दशधा चैव शतधा च
 सहस्रधा ॥ ५९ ॥ तपन्ते विश्वरूपेण सृजं-
 तिसंहरन्ति च ॥ एष विष्णुः शिवश्चैव ब्रह्मा
 चैव प्रजापतिः ॥ ६० ॥ महेंद्रश्चैव कालश्च य-
 मोवरुणा एव च ॥ नक्षत्रग्रहताराणामधिपो
 विश्वतापनः ॥ ६१ ॥ वायुरग्निर्धनाध्यक्षो भू-
 तकर्त्ता स्वयंप्रभुः ॥ एष देवो हि देवानां सर्व-
 माप्यायते जगत् ॥ ६२ ॥ एष कर्त्ता हि भूता-
 नां संहर्त्तारिक्षकस्तथा ॥ एष लोकानुलोक-
 श्च सप्तद्वीपाश्च सागराः ॥ ६३ ॥ एष पाता-
 लसप्तस्थो दैत्यदानवराक्षसाः ॥ एष धा-
 ता विधाता च बीजं क्षेत्रं प्रजापतिः ॥ ६४ ॥
 एष एव प्रजानित्यं संवर्धयति रश्मिभिः ॥

एष यज्ञः स्वधास्वाहा हीश्रीः श्रुपुरुषोत्त-
 मः ॥ ६५ ॥ एष भूतात्मको देवः सूक्ष्मो व्य-
 क्तः सनातनः ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां परमेशी
 प्रजापतिः ॥ ६६ ॥ कालात्मा सर्वभूतात्मा-
 वेदात्मा विश्वतो मुखः ॥ जन्ममृत्युजराव्या-
 धि संसारभयनाशनः ॥ ६७ ॥ दारिद्र्यव्य-
 सनध्वंसी श्रीमान् देवो दिवाकरः ॥ विकर्त्त-
 नो विवस्वांश्च मार्तंडो भास्करो रविः ॥ ६८ ॥
 लोकप्रकाशकः श्रीमौल्लोकचक्षुर्ग्रहेश्वरः ॥
 लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्त्ता हर्त्ता निमिस्त्रहा
 ॥ ६९ ॥ तपनस्तापनश्चैव शक्तिः सप्ताश्रवा
 हनः ॥ गभस्तिहस्तो ब्रह्मण्यः सर्वदेवनम-
 स्कुतः ॥ ७० ॥ आयुराशुर्ग्यमैश्वर्यनराना-
 र्यश्च मंदिरं ॥ यस्य प्रसादात्संतुष्टिरादित्य
 तृदयं जपेत् ॥ ७१ ॥ इत्येते नामभिः पार्थ-

आदित्यंस्तौतिनित्यशः ॥ प्रातरुत्थायको
 तेद्यंतस्यरोगभयंनहि ॥ ७२ ॥ प्रातर्काञ्चु
 च्यतेपार्थव्याधिभ्यश्चनसंशयः ॥ एकसं-
 ध्यं द्विसंध्यं वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥
 त्रिसंध्यं जपमानस्तपश्चेच्च परमंपदम् ॥
 यदन्हात्कुरुते पापं तदन्हात्यतिमुच्यते ॥
 ७४ ॥ यद्रात्र्यात्कुरुते पापं तद्रात्र्यात्प्रति
 मुच्यते ॥ दद्रुस्फोटककुष्ठानिमंडलानिवि-
 पूचिका ॥ ७५ ॥ सर्वव्याधि महारोगभूत-
 बाधास्तथैव च ॥ डाकिनी शाकिनी चैव मह्य
 रोगभयं कृतः ॥ ७६ ॥ ये चान्ये दुष्टरोगाश्च
 ज्वरालीसारकादयः ॥ जपमानस्थनश्च्यति
 जीवेच्च शरदांशतं ॥ ७७ ॥ संवत्सरेणामर
 षोदातस्य शुभं भवेत् ॥ अशीर्षोपशु-
 तिच्छाया महोरात्रं धनं जस्य ॥ ७८ ॥ य

स्त्विदं पठते भक्त्या भानो वारि महात्मनः ॥ प्रा
 तः स्नाने कृते पार्थ एकाग्रकृतमानसः ॥ ७९
 ॥ सुवर्णाचक्षुर्भवति न चांधस्तु प्रजायते ॥
 पुत्रवान् धनसंपन्नो जायते चारुजः सुखी
 ॥ ८० ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोति सर्वत्र विजयी
 भवेत् ॥ आदित्यहृदयं पुण्यं सूर्यनाम वि
 भूषितम् ॥ ८१ ॥ श्रुत्वा च निश्चिंत्य पार्थ स
 र्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अतः परतरं नास्ति सि
 द्धिकामस्य पांडव ॥ ८२ ॥ एतज्जपस्व कौं
 तेय येन श्रेयो लब्धवाप्स्यसि ॥ आदित्यहृ
 दयं नित्यं यः पठेत्स समाहितः ॥ ८३ ॥ श्रू
 ण ह्यमुच्यते पापात्कृतघ्नो ब्रह्मघातकः ॥
 गोघ्नः सुरापो दुर्भोजी दुःप्रतिग्रहकारकः ॥
 ॥ ८४ ॥ पातकानि च सर्वाणि दहत्येव न सं
 शयः ॥ यद्दं शृणुयान्नित्यं जपेद्वापि समा

हितः ॥ ८५ ॥ सर्वपापविशङ्कात्मासूर्यलो
 केमहीयते ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रान्निर्धनोध
 नमाप्नुयात् ॥ ८६ ॥ कुरोगीमुच्यतेरोगाद्
 न्यायः पठतेसदा ॥ यस्त्वादित्यदिनेपार्थ-
 नाभिमात्रजलेस्थितः ॥ ८७ ॥ उदयाचल
 मारुदंभास्करंपणतः स्थितः ॥ जपतेमा-
 नवोभक्त्याशुष्पुयाहापिभक्तिः ॥ ८८ ॥ स
 यातिपरमंस्थानंयत्रदेवोदिवाकरः ॥ अमि
 त्रदमनंपार्थयदाकर्तुंसमारभेत् ॥ ८९ ॥ त
 दाप्रतिवृत्तिकृत्वाशत्रोश्चरपापांस्तुभिः ॥
 आक्रम्यवामपादेनआदित्यहृदयंजपेत् ॥
 ९० ॥ एतन्मंत्रं समाहूय सर्वसिद्धिकरंपरम्
 ॥ ॥ ओं हीं हिमालीटं स्वाहा ॥ ओं हीं निली
 टं स्वाहा ॥ ओं हीं मालीटं स्वाहा ॥ ॥ इति मं
 त्रः ॥ ॥ त्रिभिश्चरोगी भवति ज्वरी भवति पं

चभिः ॥ जपैस्तुसप्तभिः पार्थराक्षसीं तनु-
 मा विशेत् ॥ ९१ ॥ राक्षसेनाभिभूतस्य वि-
 कारान् शृणु पांडव ॥ गीयते नृत्यते नग्न आ-
 स्फोटयति धावति ॥ ९२ ॥ शिवा रूतं च कुरु-
 ते हसते क्रंदते पुनः ॥ एवं संपीडयते पार्थय-
 द्यपि स्यान्महेश्वरः ॥ ९३ ॥ किं पुनर्मानुषः
 कश्चिच्छौचाचारविवर्जितः ॥ पीडितस्य न-
 संदेहो ज्वरो भवतिदारुणः ॥ ९४ ॥ यदा चानु-
 ग्रहं तस्य कर्तुमिच्छेच्छुभं करम् ॥ तदा स-
 लिलमादाय जपेन्मंत्रमिं संबुधः ॥ ९५ ॥ न
 मो भगवते तुभ्यं मादित्याद्यनमोनमः ॥ ज-
 याय जय भद्राय हरिदशवायते नमः ॥ ९६
 ॥ स्नापयेत्तेन मंत्रेण शक्रं भवति नान्यथा-
 ॥ अन्यथा च भवेद्दोषो नश्यते नान्न संशयः
 ॥ ९७ ॥ अतस्ते निखिलः प्रोक्तः पूजां चैवति

बोधमे ॥ उपलिप्तेश्चोदेशे नियतोवाग्यतः
 शक्तिः ॥ ९८ ॥ वृत्तं वा चतुरस्रं वा लिप्तभूमौ लि
 खेच्छुचिः ॥ त्रिधातत्र लिखेत्पद्यमष्टपत्रं सक
 णिकम् ॥ ९९ ॥ अष्टपत्रं लिखेत्पद्यं लिप्तगोम
 यमंडले ॥ पूर्वपत्रे लिखेत्सूर्यमाग्नेय्यां तुरविं
 न्यसेत् ॥ १०० ॥ याम्यायां च विषस्वंतं नैर्ऋ-
 त्यां तु भगं न्यसेत् ॥ प्रतीच्यां वरुणां विंश्यां वा
 यव्यां मित्रमेव च ॥ १०१ ॥ आदित्यमुत्तरे पत्रे ई
 शान्यां विष्णुमेव च ॥ मध्ये तु भास्करं विंश्यात्-
 क्रमेणैवं समर्चयेत् ॥ १०२ ॥ अतः परतरं ना-
 स्ति सिद्धिकामस्य पांडव ॥ महातेजःसमु-
 द्यंतं प्रणामेत्सकृतां जलिः ॥ १०३ ॥ सके सरा
 णि पद्यानि करवीराणि चार्जन ॥ तिलतंडुल
 युक्तानि कुशागंधोदकानि च ॥ १०४ ॥ रक्तचं
 दनमिश्राणि कृत्वा वैताम्रभाजने ॥ धृत्वाशि

रसितत्पात्रं जानुभ्यां धरणीं स्पृशेत् ॥ १०५ ॥
 ॥ मंत्रपूतंगुडाकेशचार्घ्यदद्यात्तृगभरतये ॥
 सायुधंसरथंचैव सूर्यमावाहयाम्यहम् ॥ -
 १०६ ॥ स्वागतो भव ॥ सप्रतिष्ठितो भव ॥ सन्नि-
 धो भव ॥ सन्निहितो भव ॥ संसुरवो भव ॥ इति पं-
 चमुद्राः ॥ ॥ स्फुटयित्वाऽर्हयेत्सूर्यं मुक्तिं
 मुक्तिं लभेन्नरः ॥ १०७ ॥ ॥ ओं श्रीं विद्या कि-
 लिकिलिकटकेषु सर्वा र्थसाधनाय स्वाहा ॥
 ओं श्रीं हीं हूं हंसः सूर्याय नमः स्वाहा ॥ ओं
 श्रीं ह्रां हीं हूं ह्रैं ह्रौं हः सूर्यमूर्तये स्वाहा ॥
 ओं श्रीं ह्रीं खं खः ॥ लोकाय सर्वमूर्तये स्वाहा
 ॥ ओं हूं मार्तंडाय स्वाहा ॥ नमो रक्तसूर्याय
 सहस्रभानवे नमोऽ रक्तवेश्वानरजातवेदसे
 ॥ त्वमेव चार्घ्यप्रतिगृणह देव देवाधिदेवाय-
 नमो नमस्ते ॥ १०८ ॥ नमो भगवते तुभ्यं न

मस्तेजातवेदसे ॥ दत्तमर्घ्यमयाभानोत्वंगृ-
 हाणामोस्तुते ॥ १०९ ॥ एहिस्सूर्यसहस्रांशो
 तेजोराशोजगत्पते ॥ अनुकंपयमां देवगृहा-
 णार्घ्यं नमोस्तुते ॥ ११० ॥ नमो भगवते तुभ्यं
 नमस्तेजातवेदसे ॥ ममेदमर्घ्यं गृह्णत्वं देव
 देवनमोऽस्तुते ॥ १११ ॥ सर्वदेवाधिदेवाय आ-
 धिव्याधिविनाशिने ॥ इदं गृहाण मे देव सर्व-
 व्याधिर्विनिश्च्यतु ॥ ११२ ॥ नमः सूर्याय शां-
 नाय सर्वरोगविनाशिने ॥ ममेप्सितं फलं-
 दत्त्वा प्रसीद परमेश्वर ॥ ११३ ॥ ओं नमो भ-
 गवते सूर्याय स्वाहा ॥ ओं शिवाय स्वाहा ॥
 ओं सर्वात्मने सूर्याय नमः स्वाहा ॥ ओं अस-
 र्यतेजसे नमः स्वाहा ॥ ॥ सर्वसंकटदारिद्र्यं
 शत्रुं नाशय नाशय ॥ सर्वलोकेषु विश्वात्मन्
 सर्वात्मन् सर्वदर्शक ॥ ११४ ॥ नमो भगवते-

सूर्यकुष्ठरोगान्विरवंडय ॥ आयुरारोग्यं मे
 श्वयंदेहि देवनमोस्तुते ॥ ११५ ॥ नमो भगव
 तेतुभ्यमादित्याय नमो नमः ॥ ॥ ओं अक्ष
 स्यते जसे नमः ॥ ओं सूर्याय नमः ॥ ओं वि
 श्वमूर्त्तये नमः ॥ ॥ आदित्यं च शिवं विंद्या
 त्छिवमादित्यरूपिणाम् ॥ उभयोरंतरं नास्ति
 आदित्यस्य शिवस्य च ॥ ११६ ॥ एतदिच्छा
 म्यहं श्रोतुं पुरुषो वेदिवाकरः ॥ उदये ब्रह्मणो
 रूपं मध्याह्ने तु महेश्वरः ॥ ११७ ॥ अस्तमाने
 स्वयं विष्णुस्त्रिमूर्त्तिश्च दिवाकरः ॥ नमो भग
 वतेतुभ्यं विष्णावे प्रभविष्णावे ॥ ११८ ॥ ममे
 दमर्ष्यं प्रतिगृह्णद्देवदेवाधिदेवाय नमो नम
 स्ते ॥ श्रीसूर्याय सांगाय सपरिवाराय श्री
 सूर्यनारायणायैदमर्ष्यम् ॥ ११९ ॥ हिमघ्ना
 यतमो घ्नाय रक्षोघ्नाय च ते नमः ॥ कृतघ्ना

यं सत्याय तस्मै सूर्यात्मने नमः ॥ १२० ॥ ज
 यो जयंश्च विजयोजितपाणोजितश्रमः ॥
 मनोजबोजितक्रोधोवाजिनः सप्तकीर्तिनाः
 ॥ १२१ ॥ हरितहरथं दिवाकरं कनकस्यं धु
 जरेणुपिंजरम् ॥ प्रतिदिनसुदये नवं नवं शर
 णामुपैमिहिरण्यरेतसम् ॥ १२२ ॥ नतं व्या
 लाः प्रबाधंते न व्याधिभ्यो भयं भवेत् ॥ न-
 नागोभ्यो भयं चैव न च भूतभयं क्वचित् ॥ १२३
 ॥ अग्निशत्रुभयं नास्ति पार्थिवेभ्यस्तथैव च-
 ॥ दुर्गतिं तरते धीरां प्रजांचलभर्तृपशून् ॥ १२४
 ॥ सिद्धिकामो लभेत्सिद्धिं कन्याकामस्तु कन्य
 काम् ॥ एतत्पठेत्सर्कोत्तये भक्तियुक्तेन चेत-
 सा ॥ १२५ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेय
 शतस्य च ॥ कन्याकोटिसहस्रस्य दत्तस्य फ
 लमाप्नुयात् ॥ १२६ ॥ इदमादित्यहृदयं यो

धीते सततं नरः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्य-
 र्यलोके महीयते ॥ १२७ ॥ नास्त्यादित्यस-
 मो देवो नास्त्यादित्यसमागतिः ॥ प्रत्यक्षो
 भगवान्विष्णुर्येन विश्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १२८
 ॥ नवतिर्यो जनं लक्षं सहस्राणि शतानि च-
 ॥ यावद्दृष्टी प्रमाणेन तावच्चरति भास्करः ॥
 १२९ ॥ गवांशतसहस्रस्य सम्यक् दत्तस्य य-
 त्फलं ॥ तत्फलं लभते विद्वान्शांतात्मा स्तो-
 त्तिर्योरविम् ॥ १३० ॥ योऽधीते सूर्यं हृदयं स-
 कलं सफलं भवेत् ॥ अष्टानां ब्राह्मणानां च
 लेखयित्वा समर्पयेत् ॥ १३१ ॥ ब्रह्मलोके ऋ-
 षीणां च जायते मानुषोऽपि वा ॥ जातिस्मर-
 त्वमाप्नोति शुद्धात्मानात्र संशयः ॥ १३२ ॥
 अजाय लोकत्रयपावनाय भूतात्मने गोपत-
 ये हृषाय ॥ सूर्याय सर्वप्रलयांतकाय नमो

महाकारुणिकोत्तमाय ॥ १३३ ॥ विवस्वते-
 ज्ञानभूतांतरात्मनेजगत्प्रदीपायजगद्धितै-
 षिणे ॥ स्वयंभुवेदीप्तसहस्रचक्षुषेःसरोत्त-
 मायामितनेजसेनमः ॥ १३४ ॥ सुरैरनेकैः
 परिसेवितायहिरण्यगर्भायहिरण्यमाय ॥
 महात्मनेमोक्षपदायनित्यंनमोऽस्तुतेवास-
 रकारणाय ॥ १३५ ॥ आदित्यश्चार्चितोदेव-
 आदित्यःपरमंपदम् ॥ आदित्योमातृको-
 भूत्वाआदित्योवाङ्मयंजगत् ॥ १३६ ॥ आ-
 दित्यंपश्यतेभक्त्यामांपश्यतिध्रुवंनरः ॥ ना-
 दित्यंपश्यतेभक्त्यानसपश्यतिमानरः ॥-
 १३७ ॥ त्रिगुणांचत्रितत्वंचत्रयोदेवास्त्रयो
 ऽमयः ॥ त्रयाणांचत्रिसूर्तिस्त्वंतुरीयस्त्वंन-
 मोऽस्तुते ॥ १३८ ॥ नमःसर्वत्रेजगदेकच-
 क्षुषेजगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे ॥ त्रयी

मद्याद्यत्रिगुणात्मधारिणो विरिंचिनारायण
 शंकरात्मने ॥ १३९ ॥ चस्योदयेनेहजगत्प्र
 बुध्यते प्रवर्तते चारिबलकर्मसिद्धये ॥ ब्रह्म
 द्रनारायणरुद्रवदितः सनः सदावच्छतुस्रं
 गलंरविः ॥ १४० ॥ नमोस्तस्यैसहस्रर-
 श्मयेसहस्रशारवान्वितसंभवात्मने ॥ स
 हस्रयोगोद्भवभागभागिनेसहस्रसंख्या
 युगधारिणेनमः ॥ १४१ ॥ यन्मंडलं दीप्ति
 करं विशालं रत्नप्रभं तीव्रमनादिरूपम् ॥
 दारिद्र्यदुःखक्षयकारणं च पुनातुमानस
 वितुर्वरेण्यम् ॥ १४२ ॥ यन्मंडलं देवगर्भोः
 स्रष्टुजितं विप्रैः स्तनं भावनसुक्तिको विद-
 म् ॥ तं देवदेवं प्रणामामिसूर्यं पुनातुमान-
 सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४३ ॥ यन्मंडलं ज्ञानय
 त्वंगम्यं त्रैलोक्यं पूज्यं त्रिगुणात्मरूपं ॥

समस्ततेजोमयदिव्यरूपं पुनातु मां तत्सवि
 तुर्वरेण्यम् ॥ १४४ ॥ यन्मंडलं गूढमतिप्रबो
 धंधर्मस्य वृद्धिं कुरुते जनानाम् ॥ तत्सर्वपा
 पक्षयकारणं च पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम्
 ॥ १४५ ॥ यन्मंडलं व्याधिविनाशदक्षं यद्दृश्य
 जुः सामस्रसंप्रगीतं ॥ प्रकाशितं येन च भू
 भुवः स्वः पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४६
 ॥ यन्मंडलं वेदविदो वदन्ति गायन्ति च चारण
 सिद्धसंधाः ॥ यद्द्वोगिनीयोगजुषां च संधाः
 पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४७ ॥ यन्मं
 डलं सर्वजनेषु पूजितं ज्योतिश्च कुर्वादिह म-
 र्त्यलोके ॥ यत्कालकालादिमनादिरूपं पुना
 तु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४८ ॥ यन्मंडलं
 विष्णुचतुर्मुखारव्यं यदक्षरं पापहरं जनानाम्
 ॥ यत्कालकल्पक्षयकारणं च पुनातु मां तत्स

वितुर्वरेण्यम् ॥ १४९ ॥ यन्मंडलं विश्वसृजं
 प्रसिद्धमुत्पत्तिरक्षाप्रलयप्रगल्भम् ॥ यस्मि
 न्जगत्संहरतेऽखिलंच पुनातु मांतत्स वितुर्व
 रेण्यम् ॥ १५० ॥ यन्मंडलं सर्वगतस्य विष्णो
 रात्मा परधाम विशद्धतत्त्वं ॥ सूक्ष्मांतरेयोगि
 पथात्तु गम्यं पुनातु मांतत्स वितुर्वरेण्यम् ॥
 १५१ ॥ यन्मंडलं ब्रह्मविदो वदंति गायंति य
 च्चारणसिद्धसंधाः ॥ यन्मंडलं वेदविदः स्म
 रंति पुनातु मांतत्स वितुर्वरेण्यम् ॥ १५२ ॥ य
 न्मंडलं वेदविदो पगीतं यद्योगिनां योगपथा
 तु गम्यम् ॥ तत्सर्ववेदं प्रणमामि सूर्यं पुना
 तु मांतत्स वितुर्वरेण्यम् ॥ १५३ ॥ मंगलाष्ट
 मिदं पुण्यं यः पठेत्स ततं नरः ॥ सर्वपापवि
 शुद्धात्मा सूर्यलोके महीयते ॥ १५४ ॥ ध्ये-
 यः सदा सवितुर्मंडलमध्यवती नारायणः-

सरसिजासनसन्निविष्टः ॥ केयूरवाच्यकरकुं
 डलवान्किरीटीहरिर्हिरण्यवपुर्धृतशंख
 चक्रः ॥ १५५ ॥ सशंखचक्रंरविमंडलेस्थि
 त्कुशोशयाक्रान्तमनंतमच्युतं ॥ भजामिबु
 द्ध्यातपनीयमूर्तिस्फरोत्तमंचित्रविभूषणो-
 ज्ज्वलम् ॥ १५६ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः क्रुष्य-
 श्नतपोधनाः ॥ कीर्त्तयन्ति स्फुरन्ते देव नाराय
 णं विभुं ॥ १५७ ॥ वेदवेदांगशरीरं दिव्यदी
 प्तिकरं परम् ॥ रक्षोघ्नं रक्तवर्णं च सृष्टिसंहार
 कारकं ॥ १५८ ॥ एकचक्रोरथो यस्य दिव्यः
 कनकभूषितः ॥ समे भवतु स प्रीतः पद्महस्तो
 दिवाकरः ॥ १५९ ॥ आदित्यः प्रथमं नाम द्विती
 यं तु दिवाकरः ॥ तृतीयं भास्करः प्रोक्तं चतुर्थं तु
 प्रभाकरः ॥ १६० ॥ पंचमं तु सहस्रं शतः षष्ठं च
 वत्रिलोचनः ॥ सप्तमं हरिदश्वश्च अष्टमं तु-

विभावस्तुः ॥ १६१ ॥ नवमंदिनवृत्त्योक्तं दश
यद्वादशात्मकम् ॥ एकादशं त्रयीसूर्तिर्द्वा
दशं सूर्य एव च ॥ १६२ ॥ द्वादशादित्यनामानि
प्रातः काले पठेन्नरः ॥ दुःस्वप्ननाशनं चैव स-
र्वदुःखं च नश्यति ॥ १६३ ॥ ददुक्कुष्ठहरं चैव-
दारिद्र्यं हरते भ्रवम् ॥ सर्वतीर्थप्रदं चैव सर्व-
कामप्रवर्द्धनम् ॥ १६४ ॥ यः पठेत्प्रातरुत्था-
द्यभक्त्या नित्यमिदं नरः ॥ सौख्यमाप्नुस्त-
थाशोग्यं लभते मोक्षमेव च ॥ १६५ ॥ अग्नि-
शीले नमस्तभ्यग्निषेत्वोर्जेस्वरूपिणे ॥ अ-
ग्न आयाहि वीतरुत्वं नमस्ते ज्योतिषां पते ॥
१६६ ॥ शान्मोदे दिनमस्तभ्यं जगच्चक्षुर्नमोऽ-
स्तुते ॥ पंचमाद्योपवेदाय नमस्तभ्यं नमो-
नमः ॥ १६७ ॥ पद्मासनः पद्मकरः पद्मग-
र्भसमद्युतिः ॥ सप्ताश्वरथसंयुक्तो हि भुजः

श्रीगोवर्द्धननाथपाद आदित्यस्यनमस्क
 न्योगोवर्द्धनपूर्वशब्द जन्मान्तरसहस्रेषुदा-
 रे ॥ लक्ष्मीदासत १ ॥ उदयगिरिसुपेनं
 वाक्केरपयहस्त निरिवल भवननेत्रं रत्नरं
 त्तं मेयं ॥ निभिरकरि मृगेंद्रं बोधकं पद्मि-
 सदा सररुमभिवंदे सुंदरं विश्वबंधम् ॥
 २७० ॥ ॥ इति श्रीभविष्योत्तरपुराणो श्रीकृ-
 ष्णार्जुनसंवादे आदित्यहृदयस्तोत्रं संपूर्णम्
 ॥ ॥ श्रीसवितासूर्यनारायणार्पणमस्तु ॥ ॥

अथ नवग्रहस्तोत्रं प्रारभ्यते

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ जपाकुसुमसंकाशं
 काश्यपेयं महाकृतिम् ॥ तमोरिं सर्वपापक्षं प्र-
 णतोऽस्मि दिवाकरं ॥ १ ॥ दधिशांखतुषार-
 मंक्षीरार्णवसमुद्रवम् ॥ नमामि शशिनं सो-

मंशांभोमुकुटभूषणं नवमंदिनवृत्त्योक्तं दश
 संभूतं विद्यत्कांतिरुक्ता दशत्रयीमूर्तिर्ही
 क्तिहस्तंतंमंगलप्रणामं ॥ द्वादशादित्यनामानि
 गुकलिकाश्चामंरूपेणाप्रतिमंबुधं ॥ ५॥
 म्यंसौम्यगुणोपेतंतंबुधंप्रणामाम्यह
 ४ ॥ देवानांचक्रषीणांचशुरूकांचनर
 मम् ॥ बुद्धिमंतत्रिलोकेशंतनमामिबृ
 स्पतिम् ॥ ५ ॥ हेमकुंदमृणालाभंदैत्यानां
 परमंगुरुं ॥ सर्वशास्त्रप्रवक्तारंभार्गवंप्र
 णामाम्यहम् ॥ ६ ॥ नीलांजनसमाभासर
 विपुत्रंयमाग्रजम् ॥ छायामार्तंडसंभूतंत
 नमामिशानैश्वरम् ॥ ७ ॥ अर्थकार्यमहा
 वीर्यचंद्रादित्यविमर्दनम् ॥ सिंहिकागर्भ
 संभूतंतंराहुंप्रणामाम्यहम् ॥ ८ ॥ पलाश
 पुष्पसंकाशंतारकाग्रहमस्तवम् ॥ रौद्रं

श्रीगोवर्द्धननाथपाम्ब्यहम् ॥ ९ ॥ इति
 न्योगोवर्द्धनपूर्वशास्त्रसमाहितः ॥ दि-
 रे ॥ लक्ष्मीदासतद्वशांतिर्भविष्यति ॥ १०
 वासो
 नरनारीचृपापांचभवेद्दुःस्वप्ननाशनम् ॥
 र्द्यमनुलंतेषामारोग्यंपुष्टिवर्धनम् ॥ ११
 सहनक्षत्रजाः पीडास्तस्कराग्निसमुद्भवाः ॥
 िः सर्वाः प्रशमंयांतिव्यासो ब्रूतेनसंशयः ॥
 १२ ॥ ॥ इति श्रीव्यासविरचितं आदित्यादिन-
 वग्रहस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ श्रीआदित्यादिन-
 वग्रहार्पणमस्तु ॥ ॥ शुकभंभवतु ॥ ॥

अथ शनिस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अस्य श्रीशनिश्चरस्तो-
 त्रमंत्रस्य दशरथ ऋषिः शनिश्चरो देवता त्रि-
 षुप्लुन्दः शनिश्चरप्रोत्यर्थे जपे विनियोगः ॥

॥ दशरथ उवाच ॥ वमं दिनवृत्त्योक्तं दश
 थबभ्रुः कृष्णः शनिता दशं त्रयीमूर्तिर्ही
 त्यं स्मृतो यो हरते च पीक्षा दशादित्यनामानि

दनाय ॥ १ ॥ सरास्यः । कपुरुषांगैव सु-
 धर्वविद्याधरपन्नगाश्च ॥ पीड्यंति सर्वे
 मस्थितेन तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय वि-
 नरानरेन्द्राः पशवो मृगेंद्रा वन्याश्च ये कीर्य
 गभृंगाः ॥ पीड्यंति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै
 नमः श्रीरविनंदनाय ॥ ३ ॥ देशाश्च दुर्गाणि-
 वनानि यत्र सेनानिवेशाः पुरपत्तनानि ॥ पी
 ड्यंति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै नमः श्रीरवि
 नंदनाय ॥ ४ ॥ तिलैर्यवैर्मीषगुडान्मदानै-
 ल्लैर्हीने नीलांबरदानतो वा ॥ प्रीणाति मंत्रै-
 र्निजवासरे च तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय ॥ ५ ॥
 प्रयागकूले यमुनातटे च सरस्वतीपुण्यज-

श्रीगोवर्द्धननाथपादकमलद्वंद्वे बहु प्रीतिमा
न्योगोवर्द्धनपूर्वशब्दसहितो दासोस्ति सुंबाप्र
रे ॥ लक्ष्मीदासननूजनुःसुधनवान्भद्रयन्त्र
वायोद्भवः शौख्यःस्तोत्रकलापएष भवतांर
त्नेनयत्नेनभोः ॥ १ ॥ विज्ञापितोहममुनेति
सदादरेणमित्रेणामेप्रथमएवतदीयभागः ॥
संशोधनेबहुलयत्नयुतेनरत्ननाम्नापुरात
नमथप्रविलोक्यपुस्तम् ॥ २ ॥ अब्धिहरत्त
नवचंद्रमितेब्देविक्रमस्यशुभकार्तिकमासे
॥ शोधितःसविधुवारसिताद्येजीवनेशागु
रूपादकृपातः ॥ ३ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९

जा हिरान.

सर्वलोकांस कळविण्यांत येनें कीं, स्वालीं लिहिलेलीं पुस्तकें ज्यांस घेणें असतील त्याणीं पुणें येथें जगद्विजेच्छुं छापवाच्यांत अगर शानवार पेठेंत खबुतर खान्याज वळ आनवेबगल्यांत, सुबई येथें इंदुप्रकाश छापवाच्यांत व राम बाडीचे नाक्यावर रावजीश्रीधर गोंधळेकर यांचे दुकानीं रोखरुपये टपालखर्च सड्डां पाठविले असतां पुस्तकें रवाना केलीं जाती लंपन्न नाटपेंदु पाठवूनये कळावे.

ग्रंथाचें नांव	किं० रुपये	ट.ख.
अद्भुतरामायण कृष्ण करुणासृत.	२	६०
स्तोत्रकलापभाग पहिला.	० ॥ २	६०
स्तोत्रकलापभाग दुसरा.	० ॥ २	६०
घटरवरपर काव्य चंद्रिका.	६०	६०
महिपति कृत संतविजय.	४	० ॥ ०
श्रीरामदासस्वामींची बखर.	२	० ॥ २
श्रीकृष्णचरित्र पूर्णोदयेंदु नाटक.	० ॥ ०	६०
हिडिंब वध आख्यान.	६०	६०
आत्मविचार चंद्रोदय गुजराथी.	० ॥ २	६०
मल्हार विरहशतक गुजराथी.	६०	६०

गोवर्धनदास लक्ष्मीदास.